

விரைவில் வெளிவருகிறது

லட்சக்கணக்கான
மக்களை பரவசத்தில்
அழைத்திய ஸ்வரூபர்
நாவல்

**தீகம்பர
சாமியார்**

வல்லவனுக்கு வல்லவர்
வையத்தின் உண்டு என்ற
மகோன்மை அத்துவந்த
போதிக்ஞம்...

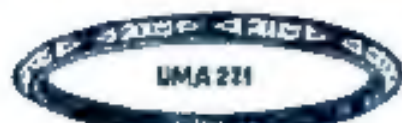
மீட்டர்ன் தியேட்டர்ஸ்
**தீகம்பர
சாமியார்**

பேரகலம்
மேல்கவிதாம்

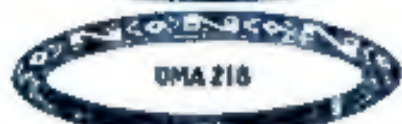
உமா ஆபரணங்கள்

10 Years Guarantee

★

UMA 221

UMA 218

UMA 200

UMA 784

UMA 201

UMA 783

UMA 102

UMA 204

அசல் தங்கத் தகட்டினால்
மிஸ்ரம் ஸோகக் கம்பி
மீது மூடப்பட்டு தயார்
செய்தவை

மத்து வருஷம் உத்தரகாசம்
கெட்டாக இயலாமலாக அனுப்பப்படும்

★

வரிசைப் பீடி வரிசை:

2 இஞ்சி வரிசை
சூதை 1க்கு ரூ. 7-0-0

2-2 இஞ்சி வரிசை
சூதை 1க்கு ரூ. 7-8-0

2-4 இஞ்சி வரிசை
சூதை 1க்கு ரூ. 8-0-0

கி. பி. பரிசு வரிசை 15 மாதிரி

★

உமா கோட்டு கவரிங் ஒர்க்ஸ்

உ.மா மதராஸ் - மதுரைப்பட்டணம்

ஒவ்வொரு வேளை உணவுடனும் ஆரோக்யம் தரும் டானம்

குழம்புதான் ஒவ்வொரு நாளுக்கும் உண்டாகவேண்டிய தானாக
உள்ளது. 'ஒவ்வொரு வேளை உணவுடனும்' உண்டாகவேண்டிய தானாக
இருக்கிறது. இதன் மூலமாகவே உணவின் உணர்வைப் போது
கூட்டி உணவு உட்கொள்ளும் மனநிலையைப் பயன்படுத்தி
தருகிறது.

'ஒவ்வொரு வேளை உணவுடனும்' உண்டாகவேண்டிய தானாக
இருக்கிறது. இதன் மூலமாகவே உணவின் உணர்வைப் போது
கூட்டி உணவு உட்கொள்ளும் மனநிலையைப் பயன்படுத்தி
தருகிறது.

'ஒவ்வொரு வேளை உணவுடனும்' உண்டாகவேண்டிய தானாக
இருக்கிறது. இதன் மூலமாகவே உணவின் உணர்வைப் போது
கூட்டி உணவு உட்கொள்ளும் மனநிலையைப் பயன்படுத்தி
தருகிறது.

இதன்மூலம், உணவின் உணர்வைப் போது கூட்டி உணவு
உட்கொள்ளும் மனநிலையைப் பயன்படுத்தி தருகிறது.

'OVALTINE'

ஒவ் ல்டின்

உணவின் உணர்வைப் போது கூட்டி உணவு உட்கொள்ளும்

மனநிலையைப் பயன்படுத்தி தருகிறது. இதன் மூலமாகவே உணவின்
உணர்வைப் போது கூட்டி உணவு உட்கொள்ளும் மனநிலையைப் பயன்படுத்தி

இன்றைய வயதாக்களில்
ஹெர்குலஸ் தான்
சிறந்தது என்பது எவ்விதம்

விளக்கம்

காலில் உற்பத்தியில் தொழில் துட்
பம் வாய்க்கதவர்களும் இந்நிலையர்க
ளும் உங்கள் ஹெர்குலஸ் காலிலுக்கு
மிகவும் உயர்ந்தப் பொருள்களையே
உபயோகிக்கின்றனர். உற்பத்தியில்
போது ஒரு சிறு பாகம் உட்பலமுறை
பரிசோதிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு ஹெர்
குலஸ் காலிலும் இதலியில் தனித்
தனிவாக மேற்பார்வை விட்டபட்டே
விற்பனைக்கு அனுப்பப் படுகின்றது.

ஹெர்குலஸ் இந்நிலையர்கள் காலில்
பாகங்களில் பரிசோதிக்கப்பட்ட

Hercules

ஹெர்குலஸ்

THE HERCULES CYCLE & MOTOR COMPANY LTD.
BIRMINGHAM ENGLAND

இன்றைய காலங்களில் மிகவும் சிறந்தது

என்ன பிரகம் விபரம்களில் ஸ்ட் கிடைக்கும்

1925/26

சுதந்திர தின விழா விசேஷ விற்பனை ! - ஆகஸ்ட் 15 தேதிய சுதந்திர விழா கொண்டாட்டம், புதிதாக உத்தியோகத்தில் சேர்ந்த அபிமானிகள் மிகவும் கவனமாகக் காது கொடுத்து கேட்கும்படி 15 வயதான குழந்தை விஜயன் விற்பனை செய்திருக்கிறார். 1947-ஆம் ஆண்டில் சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகள் 3 வருஷ சுதந்திரத்தைக் கொண்டாடும் நாளாக அமைந்தது. இந்த நாளையே பத்திரங்கள், ஆறுவைகள் போன்றவை வெளியிடப்பட்டன. இதை இங்கிலாந்து அரசாங்கம் மட்டுமே பார்க்கவில்லை; நபர்கள் சென்று விட்டார்கள் என்ற செய்தி தெரிவித்தது. இதைப் பொருத்தமாகக் கொண்டாடும் நாளாக.

தொண்டிப் புகைதல்

திரைத் துறையுடன் தொடர்புடைய ஒரு அமைதிக்கான மையமாகத் தரப்படும் திட்டத்தை, தனது ஒரு பேரவை அமைதிக்கான மையமாகப் போதுமான அளிக்கப்படும். ஒரு துறைத்துறைத்து ஒரு பக்கத்தில் வட்டம், தனது துறைத்துறைத்து ஒரு அமைதிக்கான மையமாகத் தரப்படும்.

regard - page 104

செ.நா.கா.	பெயர்	வய.	புள்ளி
507	சுரேஷ் சங்கரபேக	8	30
508	சேஷகுமார் சங்கரபேக	8	28
509	குமார் சேஷகுமார் சேஷகுமார்	8	28
510	சுரேஷ் சங்கரபேக	7	30
511	சேஷகுமார் சங்கரபேக	7	33
512	குமார் சேஷகுமார் சேஷகுமார்	7	30
513	சுரேஷ் சங்கரபேக	15	34
514	சேஷகுமார் சங்கரபேக	15	43
515	30 கையாடல்சேஷ் சங்கரபேக	16	32
516	சுரேஷ் சங்கரபேக	17	38
517	சேஷகுமார் சங்கரபேக	17	42
518	30 கையாடல்சேஷ் சங்கரபேக	17	32

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:

சென்ட்ரல் வேல்கள்	சென்ட்ரல் வேல்கள் - மொத்தம்
1986 சென்ட்ரல் வேல்கள்	12 00
1987 சென்ட்ரல் வேல்கள்	14 00
1988 சென்ட்ரல் வேல்கள்	16 00
1989 சென்ட்ரல் வேல்கள்	17 00
1990 சென்ட்ரல் வேல்கள்	17 00
1991 சென்ட்ரல் வேல்கள்	17 00

Journal of Management Studies, 1986, 23(1), 107-114

837	கோலம் மங்கலியோக்	5	28
838	கோல்கு கோல்கு மங்கலியோக்	5	32
839	குறு கோல்கு கோல்கு	5	33
840	கிரேயம் மங்கலியோக்	7	13
841	கோல்கு கோல்கு மங்கலியோக்	7	34
842	குறு கோல்கு கோல்கு	7	36
843	கிரேயம் மங்கலியோக்	15	45
844	கோல்கு கோல்கு மங்கலியோக்	15	50
845	30 மங்கலியோக் தங்கம்	15	54
846	ஆகப் பூலு மங்கலியோக்		
	கோல்கு கோல்கு	17	123

Beitrag zur Kenntnis der Insektenfauna der Insel Zanzibar

[illegible]

© 2000 Blackwell Science Ltd

660	சேரமங்கலம்	5	48
661	சேரமங்கலம்	5	48
662	சேரமங்கலம்	5	48
663	சேரமங்கலம்	7	48
664	சேரமங்கலம்	7	48
665	சேரமங்கலம்	7	48

ஆர்திக் செப்டிம்பர் ௧௯௮௮ம் (௮௮, ௮௮)

881	ஆர்தர் பெயிர் டைர்ட், நெய் மரங்கள், நிலை குறு அரேன் லாட் 2 1/2" 20
882	அரேன் பெயிர் டைர்ட், லாட் 4" 18
883	அரேன் பெயிர் டைர்ட் குறு அரேன் பெய், ரெய்ன் லாட், மூலம் 6" 21
884	பெய் குறு அரேன் பெயிர் டைர்ட் நிலை ரெய்ன் லாட், மூலம் 11" 18

மதுரை நகரம்
சாலை அமைப்பதற்கும்
உதவியளிக்கும்.

தி யுனெடட் கமர்ஷியல் பாங்க் லிமிடெட்

கனடா வங்கியைப்
பட்டி ஒன்றாக
கு. 4 கோடி ரூபாய்.
செலுத்தப்பட்ட
ஒன்றாக
கு. 2 கோடி ரூபாய்
கடன் 50
கு. 50 % வசூலாகும்.

நிதியை ஒளி
கவிர்த்து.

G. D. சிங் B. T. சாமி
சேனம். தொழில் அமைப்பு.

Perfect
HAIR CARE
with

CASTOROL

காஸ்டர் ஓயில்
தலைமுறை வளம் வந்தால் மனம்
பெரிதான ஆயிரக்கணக்கில்
தாதுவது மட்டும் வந்தால்
அபிமானம் வளம் வந்தால்
A CALCHEMICO PRODUCT

மதுரை ஆலம் :

5/140, பேரூர், ஜி. எ., மதுரை

டெர்பிகால்

மார்ச்சளி, கிருமல்,
ஆஸ்த்மா, மற்றும் அவாசனோய்களை
தீர்ப்பதில் கிணையற்ற நிவாரணி,
குடும்பத்திற்கு அவசியமானது.

தயாரிப்பவர்கள் :

மவுண்ட் மேசூர் பார்மஸ்யூட்டிகல்ஸ் லி.
சாண்டயன், மதுரை-2.

மாசேஜில் ஏதுமிடம் : மவுண்ட் பார்மஸி லிமிடெட், மதுரை-2

எங்கள் வகைமை விடாகத்திலிருக்கும் வகைக்கீழ் மோட்டர்கள்

- "மோக்லி" இரண்டிவ மோட்டர் -5 HP. 3600 ரெவ்
AC 50 ஹெர்ட்ஸ், 230 Vols, 1425 RPM மோட்டர் மட்டும் ... ரூ. 165/-
- மேற்படி. மோட்டர் -7 HP. AC ... ரூ. 207/-
- "பிரகூ" மோட்டர் -5 HP AC 3600 ரெவ்
50 ஹெர்ட்ஸ், 230 Vols, 1440 RPM கன்டெய்னர் மட்டும் ... ரூ. 225/-
- "இயங்கிஷ் வகைக்கீழ்" மோட்டர் -25 HP AC
3600 ரெவ், 50 ஹெர்ட்ஸ், 230 Vols, 1425 RPM ... ரூ. 120/-

D. C. மோட்டர்

- EDCG மோட்டர் -25 HP 1200 RPM கன்டெய்னர் ... ரூ. 180/-

மேற்படி விவகாரம் எவ்வித வாறுதலுமின்றி. வாறு கம்பெனியின்
டெலிவரி செய்யப்படும். விவகாரிகளுக்கு 10% கமிஷன் அளிக்கப்படும்.

விவகாரிகளுக்கு எதுதரும்

ஸா ம் ஸன் & கோ., லிமிடெட்

8-22, பிராட்வே : தாயன் பேட்டி தெ. 1210 : மதுரை-1
பேண் : 4621

சந்தி: SAKARATH

ஆகஸ்டு 24-ம் தேதி முதல்
கோளம் முழுவதும் அபோகமாக ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது!

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ப்ரொடக்ஷன்ஸ்

சந்திரிகா

மலயாளம்

உருவாக்கம்: V.S. நாகன்

நிர்மாணம்: வாழனி

விநியோகஸ்தர்கள் :

பாலமுத்தூர், கோல், தாமி, நாயர், எஸ்.பி.
கோபாலன் பிக்சர்ஸ், கர்னாடகம்
தயாராக: சென்ட்ரல் பிக்சர்ஸ், கோட்டையம்
மாமநாதபுரம், திருச்செந்தூர், புதுச்சேரி
எம்.சி. பிரொடக்ஷன்ஸ், கால்கட்டி
கா.குமாரன், சைகாபட்டி, சென்ட்ரல், சத்தர், பாண்டிச்சேரி
கலைசாலைகளில் உள்ள பிம்பேன், சிவபுரி, சிதம்பரம்
மதுரை: ஸ்ரீ கிருஷ்ண பிக்சர்ஸ் லிமிடெட், புதுவை
சென்ட்ரல் சைகாபட்டி, சைகாபட்டி, கட்டை
கூர், மீ. பிக்சர்ஸ், 197, உதயா சாலை மாநாடு, சென்ட்ரல்-2

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ப்ரொடக்ஷன்ஸ்

110 E மைண்ட்ரோடு,

மதுரை - 19

நரசிம் காபிதூள்

உயிர் பிழைப்பு மருந்து

இப்பொழுது
எங்கும்
கிடைக்கும்

உயிர் பிழைப்பு மருந்து பிபேரி, எக்ஸ்ட்ரா
பேர்ட் காபிக் கொட்டையும்.

1 பவுண்டு, 5 பவுண்டு, 12 பவுண்டு, 1 பவுண்டு
என்கு உயிர் பிழைப்பு மருந்து
கிடைக்கும்.

நரசிம்மான்புரக்கரிங் கம்பெனி லிமிடெட், சேலம்.

K.C.F. 6

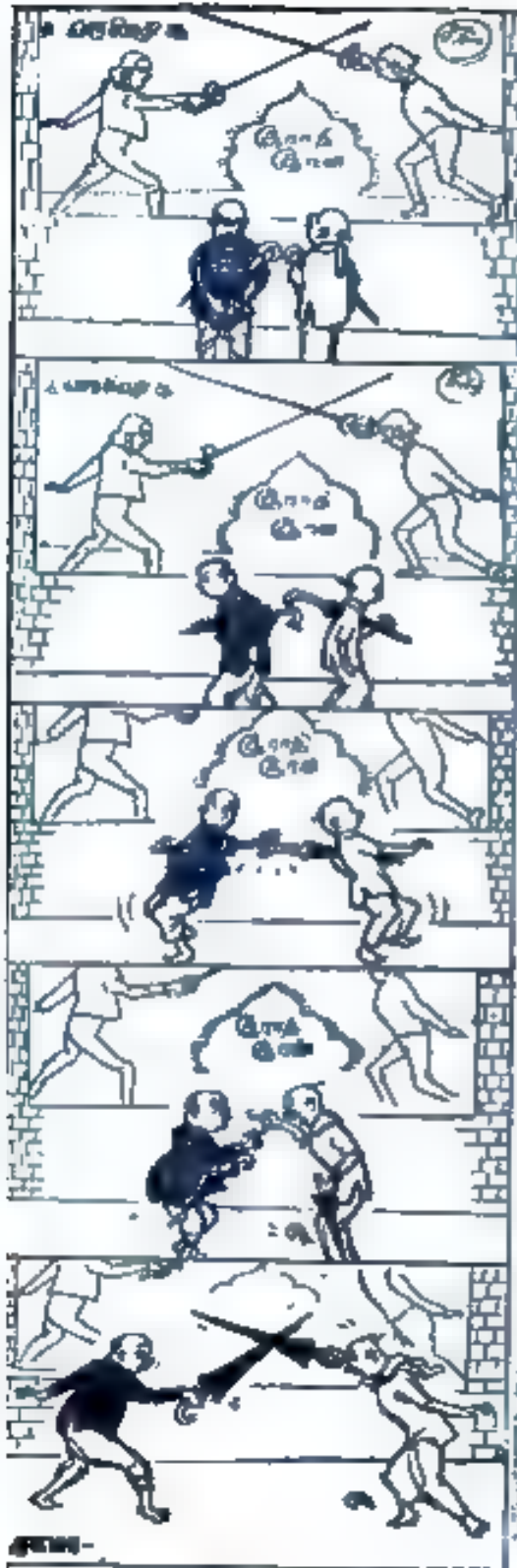

பொன்னியின் சிசுவன்

கஸ்கி

மகிமா

இராஜ ராஜ சோழனின் இளம்பிராயத்தில் நிகழ்ந்த
மகத்தான சரீத்திரத் தொடர் கதை
விரைவில் குரம்பமாகிறது

கஸ்கி

பொருளடக்கம்

மார்ச் 28 | ஆகஸ்டு 27 | விடுதலை
திருவி 6 | ஆகஸ்டு 27 | ஆகஸ்டு 27

கஸ்கி தேர்	...	18
ஒரே பக்கம்!	சாத்திரி	14
கோட்டை கட்டுதல்	...	15
தடி சோதனை	முருகன்	16
கவித நெய்யம்	கே. கட்டப்பனார்	20
குரோகிய நெய்யம்	குமாரகாமி	26
வந்த தேவதாஸ்	செழுவன்	26
தமிழ் திருவிழா	சுதா	31
சாத்திரிய உபதேசம்	சாத்திரி	34
பாத்திரிய உபதேசம்	சாத்திரி-சாத்திரி	36
தமிழ்	சாத்திரி	38
தமிழ் திருவிழா	முத்தா	40
புதிதும் புதியபுதிதும்	சுதா	43
பாத்திரிய உபதேசம்	சாத்திரி	44
சாத்திரிய உபதேசம்	சாத்திரி-சாத்திரி	45
சாத்திரிய உபதேசம்	சாத்திரி	46
சாத்திரிய உபதேசம்	சாத்திரி	54
சாத்திரிய உபதேசம்	சாத்திரி	60
சாத்திரிய உபதேசம்	சாத்திரி	61
சாத்திரிய உபதேசம்	சாத்திரி	67
சாத்திரிய உபதேசம்	...	71
சாத்திரிய உபதேசம்	சாத்திரி	78

"கஸ்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில்
உள்ள பொருள்கள் எல்லாம் உற்பத்தியில்
பெயர்ந்தவை; எல்லாங்களும் உற்பத்தியில்

என்ன சேத் ?

வந்த வழியே திரும்பினாள்

[illegible]

எனினும் டி.கே.ய் தமது முடிவிலிய் வெற்றி பெருததைக் குறித்து அன்புடன் குறை கூறுவதற்கில்லை. முதல் கோவை முதலாம் கோவைக முடிந்திருக்கிறது; அப்படியானால் உலக அமைதியிலும் அது சில சீரோக்கமியிலும் ஈட்டும் கொண்ட இந்நியா காலம் பிரச்சினையைக் குறித்து ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் முறை விட்டுக் கொண்டது. அப்போது அந்தப் பிரச்சினையை மேற்படி சபை பாரபட்ச மின்றியும் அந்தரங்க உத்தியோகமும் தீர்க்க லும் வந்திருந்தால் நீரமை இவ்வாறு காலம் இருந்தால் பரிந்துக் கொண்டிருக்க முடியாது வந்திருக்கலாம்.

ஒன்று ஒப்பதாயிற்று!

இருவர் ஐ. கா. சபை செய்த முதல் தவற இரு சிக்கலு ஐந்து சிக்கல்களாக வளரப்படி செய்திருக்கிறது. சிறிதளவு இரத்தின, காய்மீயை படைபெடுத்த கொலையில் உட்பத்தினரான ஆயாச் சாஷி படைகள், அவர்களுக்கு உடர் பதாரக இருந்து எல்லா உதரையும் செய்த பரிசீலனா-இந்த மூன்று பிரிவினரையும் மை சீனாவில் காத்த விவாதித்ததைத் தட்டிலும் அந்த சபை செய்ததையும் தவற வேறு என்ன இருக்க முடியும்?

உலகம் உயர்வதற்கு அவை உலக உயர்வு பரமமான இக்கலையிலேயே சாப்பதால் உட்கூறும் சிறந்த கருவி யோடு எதுவும் இங்கு என்ற தனது கங்கிணையுடன் இருந்து வரும் இத்தியாய்க்குக் கூட அந்த சமயத்தில் சிறி மெல்லசெய்திக்கு இத்தியா முறை விட்டிருக்கோண்டியோடு ஆலாந் காய் பீர் பகாட சட்ட விசேடமாய்வு என்னும், பாலிந்தாய் உதவி பெற்று அது காய்மீரில் ஆற்றிநித்தக் கோண்ட பிரதேசம் சிறி விட்டிலிட வேண்டும் என்றும் ஐ. ஏ. சமய கட்டிடவிட்டிருக்குமாயின் காய்மீர் பிரதேசமில் அறிவி செவ்வகன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இனி அந்தப் பிரதேசம் கூடத் தீக்க ஐ. ஏ. சமயக்குச் செதி உண்டா என்ற சந்தேகம் ஏழலாம். காய்மீர் பிரதேசம் திராவிடம், இத்தியாய்க்கும் பாலிந்தாண்க்கும் ஏற்பட்டுள்ள ஒப்பத் தத்துக்குக் கூடக் குத்தகம் ஏற்படக் கூடும். எனவே அத்தகைய விபரத்தி னால் ஏற்படக் கூடிய விவகாரம் உண்டிது, இத்தியா பிரதம மத்தியம் பாலிந்தாய் பிரதம மத்தியம் காய்மீர் பிரதமமும் கோடியாகச் செதித்து சமரகம் செய்து கொண்டுே திருவது என்று உறுதி கொள்ள வேண்டும். காய்மீர் பிரதம மீண்டும் கொந்தவிக்காமல் தடுப்பதற்கு யோறு வழி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

"புத்தகங்களை திருப்புகையில்
உணவு உற்பத்தி
பெருக வேண்டும்."

"உற்பத்தியைப் பெருக்கி
கூலிக்கு நான் உருப்பட
ஒழிக்கிறேன்."

"உற்பத்தி பெருக
வழியைப் பாருங்கள்."

"உற்பத்தி பெருக்கும் வழியை
மக்கள் மனத்தில் பதிய
வைப்பார்கள்."

"உணவுப் பஞ்சம் தடுவது
உங்கள் கவனத்தோடு
இருக்கிறது."

"கொடுக்கக் குறைந்தாலும்
இருக்கக் குறைவது வழி
வெளியாகும்."

"உணவுத் தரப்பதத்தை
தீர்க்க உடனே உதவி
புரியுங்கள்."

தருமன்மூர்த்தி

மே. எம். எம். முத்துமணி

എല്ലാ കേരളക്കാർക്കും ഉദ്ദേശ്യം

எஸ். சிவசுப்பிரமணியம் பிள்ளை

अनुसंधान

வாழ்க்கை வரலாறு

[illegible][illegible][illegible][illegible]

அஞ்ஞானத்தையே போற்றி, அந்நாயகனிடம் வணக்கம், கனிவோடு எப்படியும், கனிவோடு, பல ஏழை மாணவர்களுக்கும், திருமாய் பரிசுத பொன்ன பல ஏழை மாணவர்களுக்கும் இவ்வளவு வந்தது போற்றுகிறேன். பரிசுத பொன்ன பொல் போற்றிதே போற்றும். மத்திய குடி தலைநிலைகளை மூலம் வந்திருப்பது, குடிநிலைகளை விட்டு வந்திருப்பது போன்றவை.

இருள் குழித்த நோய்க்குறித நெய்யுடுப்பல், திரு. பகவா அஃகல் வந்த பிறகு
அவ்வகில் நெடு பூவற்றிவருத நோய்க்குறித நெய்யுடுப்பல் நெய்யுடுப்பல் மயிர்!

திரு. சீதேஷ அனந்தசுந்தர் : மாவட்டத்தில் அங்குதல் அம்மாசர், அங்குதல் சென்ட்ரல் கோமதி அம்மாசர், கயலா ஆமார், கிண்கயலா, ஆங்கோலும், மத்தியம் உதவிவர்க்கும்தான் ஆகிய டிப் கமிட்டியும், அதன் சென்டிரல் அன்பு கமிட்டியும் அங்குதல் வார்ட்டிலும் திரு. முருகன் திருவாளர் சென்ட்ரல் புதுவடல் மீதும் எம்மாசர் கமிட்டி இரத்தினம் வார்ட்டில் உள்ளதா?

[illegible]

சிறப்பு விருந்தினர் பேச்சு

90-4-60

Abstract

சுவாமி ஐத்யாஸத்தா

நகராசோதனை

"முடிவாக..."

"என்ன சார், இந்த வருஷம் எம் கதந்திரக் குழந்தைக்கு சிலன் பிறந்த சான்றிழா கொண்டுட்டாங்கியோ?"

"கொண்டாடினேன், கொண்டாடினேன். எழு அலுன்ஸ் அரிசிக்குப் பதிலாக ஆறு அலுன்ஸ் அரிசி வாங்கிப் பிரமாதமாகக் கொண்டாடினேன்!"

"என்ன அப்படிச் சொல்லுமிறீர்கள்? அப்படியோ கஷ்டப்பட்டு எம் கதந்திரக் குழந்தையை மூன்று வருஷம் வளர்த்து விட்டோம். அதற்காக

சார், பெருமைப்பட வேண்டாமா? இன்னும் கொஞ்சம் கஷ்டப்பட்டு....."

".....சார் கதந்திரக் குழந்தையை வளர்க்கவேண்டுமானால் கொடுத்த குழந்தைகளை இரண்டு குழந்தைகளுக்கும் இந்த குழந்தைக்கும் அதன் வேண்டியதற்காக!"

...

"பித்திரிகையிலே என்ன விசேஷம்? எம் உணவு மந்திரி மூன்றி இந்த எம்மை ஏதாவது, புதிதாகச் சாப்பிடச் சொல்லி விடுகிறாரா?"

"அதெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை; பருத்தி கொட்டைக்குப் பிறகு அவர் எம்மை ஒன்றும் புதிதாகச் சாப்பிடச் சொல்ல

[குடிபடைகளின் குகை கிடைத் தெரிந்து கொள்ளு கதந்திரக் குழந்தைக்கு மகனாகக் மாறு வேண்டும் என்று 'தாச ரோதனை' சொல்லது வழக்கமாம். எக் கொடுமே இந்த நாட்டு மகனாகவாவிட்ட. இந்தக் கதந்திரம், தமது 'முடிவாக' திருவார் தந்தையும் ஒரு மகனாகவாவிட்டதுக் கொண்டு 'தாச ரோதனை'க்குக் கொம்பினார். விட்டுக்கு விடு தின்ற அவர் ஒட்டுக் கேட்ட விஷயத்தை நீங்கள் கனம் கேளுங்கள்.]

விட்டே. அவர் என்ன சொல்லச், பாவம்! அதற்குந்தான் ஐசாக்ஸே அவரை மூந்திக்கொண்டு விட்டார்களோ! — பச்சாப் புய், கடப்பி பிண்ணாக்கு, புலிவங்கொட்டை — இப்படிச் சத்தன்ன ஆகாரமாகப் பார்த்த அவர்கள் சாப்பிட ஆரம்பித்த விட்டார்களோ!"

"என்ன இருந்தாலும் இந்த ஐசாக்ஸுக்கு இவ்வளவு அவராம் உடாத, சார்! கடைவியல் கனம் மூன்றிக்கு இவர்கள் ஒரு வேலையும் இல்லாமலே செத்து விட்டார்கள்!"

"வேலை வில்லாமல் என்ன? — பிறாசில் சொன்னாது பேர் பட்டினியால் செத்து விட்டானாம். அவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் பட்டினியால் சாப்பிடுகிறார், இவ்விதம் விவாதிபால் செத்தானென் என்று உணவு மந்திரி என்ற முதலிய அவர் ஏதாவது என்று பிடிக்க வேண்டாமா? அந்த வேலைவந்தான் அவர் இப்பொழுது குழந்தை பிடுக்கிறாராம்."

...

"இல்லை, என் கேட்டுறேன் — எம் வேலை மாதாவாம் எப்பொழுதும் பற்குக் குகை மாதாவாகத்தான் இருக்க வேண்டுமா?"

"எனில் பற்குக் குகை எங்கிறீர்கள்?"

12 அலுன்ஸ் ரேஷன்

10 அலுன்ஸ் ரேஷன்

8 அலுன்ஸ் ரேஷன்

“ஏன் அரிசிரித்தான்?”

“என்ன ஐயா, நீ கூட ‘மந்திரி’யாகித் திரே! பற்குக்குறை அரிசிரித் திங்க ஐயா, அரிசிரித் திங்க; பனாத்திங் என்ற வேண்டுமாதும் சொல்லும்! படி கு. 1-12-0 விதம் எத்தனை படி அரிசி வேண்டுமானாலும் கிடைக்கும்பொது அது எப்படிப் பற்குக்குறை மாகாணமாகும்?”

“உன்...பேராமரிதும். நீ சொல்வது கனம் ரோஸ் கிட்டோசியைக் காதிங் விழப் போகிறது! அப்புறம் அவர் பம் பாய் மந்திரி ஸ்ரீ திங்க! ராய் தேரோணப் பேராய, ‘எங்கே, எங்கு அந்த கிரேஸில் ஆவிரம் டங் அரிசி காய்க்கி கொடும், பார்ப்போம்?’ என்று சலாய் விடப் போகிறார்!”

“கிட்டடுமே, காய்க்கித் தருகிறேன்.”

“நீ காய்க்கித் தரலாம். அதை எந்திக் கொண்டு சொல்வதற்கு ‘வாகன்’-ன் வேண்டுகோள், அதற்கு என்ன சொல்கிற?”

“குட்டிச் சவரில் முட்டிக்கொண்ட வேண்டியதுதான்!”

“இந்த அரிசி கிடைக்காததில் சில தனிப்பட்ட கிராமங்களிடம் ஒப்படைத்து கிடலாம் என்று சொல்லுகிறீர்கள், அதைப் பற்றி உங்கன் அபிப்பிராயம் என்னவோ?”

“எனக்குத் தெரிந்தவரை என்ன மாத் கெட்டிக் அரிசி கித்பகாதத் தடுப்பதற்குள்ள ஒரே வழி அதுதான்! இங்கெரு சொசைபியமும் அதில் இருக்கிறது. ஐயங்கன் ‘அரிசி கிடைக்கவில்லை’ என்று சாவுதற்குப் பதிலாக ‘அரிசி காய்க்கிப் பனாயிலை’ என்று சாவுகலாம்.”

“உணவாய் பெருக்குங்கள்; உணவு தருகிறோம்” என்று சர்க்கார்

சொல்லுகிறார்கள்; ‘உணவு கொடுங்கள்; உணவைப் பெருக்குகிறோம்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். கடைகளில் இது எதில் போய் முடியும்?”

“சந்தேக மென்ன? — வெறும் பேச்சுத்தான்!”

“என் கவாயி, கடைகளில் இந்த ரேஷன் என்ன ஆகும்? பன்னிரண்டு பத்தாக்க; பத்து எட்டாக்க; எட்டு ஏழாக்க; ஏழு ஆறுக்க.....”

“அப்புறம் ஆறு இத்தாகும்; ஐந்து வாகாகும்; நாலு முக்குகும்; மூன்று இரண்டாகும்; இரண்டு ஒக்குகும்; ஒன்று.....”

“பூஜ்யவாசி கிறுமோ?”

“ஆகாயம்; ஆகாய் அதைப் பார்ப்பதற்கு காய் கொடுத்த கைத்திருக்க கிட்டோம்!”

“நீ கப்பாயில் அது குன் கைப் பெட்டு ரோஷித் அட்டி முகத்தை அடியோடு ஒழித்து கிடலாம் என்று சர்க்கரில் உறுவிரே, அதைப் பற்றி நீ என்ன சொல்லுகிறீ?”

“தக்பகவ மட்டுமென்ன, அது குன் கைப் பெட்டு இந்த உவகத்தையே அழித்து கிடலாம் என்று சொல்லுகிறேன்.....”

“உவகத்தின் மேல் உங்கு என் அவ் கவவு கோயம்?”

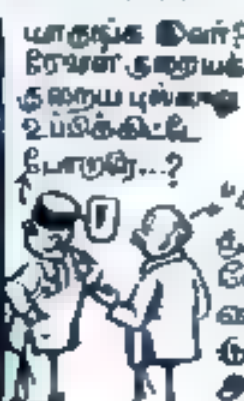
“உவகத்தின் மேல் கோயம் ஒன்று மிங்கி, கம்முதைய பாதியை ‘தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லை’ வேளில் ஐந்தின் அழித்திருவோம்” என்று பாடியிருக்கிறேன், அனருதைய கவி கவகை உணவையாக்குவதற்காகத்தான்!”

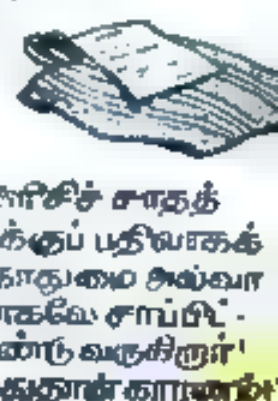
அவுன்ஸ் ரேஷன்

6 அவுன்ஸ் ரேஷன்

யாருங்க இவர்? ரேஷன் துறையக் குறைய புல்காடி உங்கிக்குட்டி போருகி...?

“கிரிசிச் சாதத் துக்குப் பதிவாகக் கோதுகை சுவ்வா வாகவே சாப்பிட்டுண்டு வருகிறார்! அதுதான் காரணம்!”

மனிக தெய்வம்

சிறைக் கூடத்தில் உப்புகளையிருத்த சாஸாந்தரம் அனாதைக்கு இப்ப உணர்ச்சியை ஈட்டும் கவியை வரையாக இருத்தது. அமைன அதன் கம்பிகளைப் பிடித்துப் பிடித்து அவன் காது கிரக்கம் இரத்தம் சிவப்போலி இருந்தன. ஆனால் அனாதைக்கு அப்போ கிதப்பித்தான் ஓர் ஆசை நம் இருந்தது. தன்னுடைய மனத்தல் கிளிய ஆசைத் தவறு மொத்தை அவன் தூரத்தில் ஓடித்திட்டு ஒரு பேரழையியே அடக்கி. அதைத் தவிரிய பிழைமாண்ட மான 'கோர்' ஒக்கை கந்தாபித்திருந்தான். ஆனால் அதன் மந்தைன் ஒக்கை. அது பக்கம் அந்தச் சாஸாந்தரம் கம்பிகளை மிகப் சிறிய இடை. வேளி தந்த கோன் கருத்தன அனாதைக்கு.

'இப்பத்தில் பின்பே தன்மம்' என்பது போல, அனாதை உய வாழ்வின் இப்ப பருவிகள் முடியுபெத் தகியத் கைத என்னகின் அப்பித் காலம் அப்போதனை. பெற்றதே கோண்டிருந்தது. மனத்தின் வாழ்வுக்கு அந்தக் கோர் உதாரணமாக இருந்ததுபோலம். வாழ்வின் சாவுக்கு அவன் பிரதமன குழுவாக அப்போ கிதது கோண்டிருந்தான்.

வந்தியவாசித் அவன் காக்கு நேனியான பேர்க்களைப் பேசும் பல வரையுக்கன் ஆகிவிட்டன. குழி விழுந்த கண்ணை அந்தக் கைத் கோலிய ஒக்கைதையே பங்கிவிடுக்பி இருந்தன. அவன் காதலனின் இளந்தாரே வேல் என்பவனின் இளிய மொழிகளைத் தனித்து வேறு வாதையும் வேடக இடம் ஏற்படவில்லை.

குறையாரை அனாதை உய அழைத்த குமாரி. 'அரண்மனையின் மருபம்' என்ற பரார்ப்பப் பட்ட ஒத்தித் தலைத் தன் கண்களில் கென்று அந்தத் தன்மம் அவன். தன்மத்தின் பிது மிகவும் பங்கி

கொண்டிருந்தவனாகிய அவன். தன் தாய் இறந்த பின்பு தந்தையை மிகவும் அன்போடெடுத்தான். அந்தச் சமையினும் அவன் ஒருத்தியே அனாதைக்கு உத்த உதவும். தக்க தகையுமாக இருந்தான்.

"கொத்தின் கிம்மனத்தின் வித்திருந்த கக்கவாத்தி அனாதை சாஸாந்திம் கோட்டியில் கைதிகளே உட்காருவோம்! அதையும் தன் மனம் ஒவ்வொரு 80 பிள் வரையேயே அந்த தண்டனை கிதிக்கப் பட்டபே! என்ன கொடுமை இது!" என்ற காட்டு மக்களின் பங்கு புலம்பி ஒக்கை. ஆனால் காப்பிட்டுத் கோவையோ, புரட்சியோ உண்டு பண்ணுவோ வரவுக்கும் தனிவு பிதக்கவில்லை.

"ஒவ்வொருப் என்ற முட்டும் கிங்கம் சிறிய பாவுமே" என்ற கிதிதான் அனாதை உய. மொத்தத்திக்குச் சாஸாந்த என்ற கோவத் தெகவரவில்லை. உயவையின் அனாதைகித் தன்மம் 'பிதா' மொத்தே கருவின்கின் அனாதை. அனாதை பிதாவுக்கு மக்கள் இருக்க. பூரணமாக அப்பக் கணிக்கையைத் தனித்து வேறு உதவிபோன்றும் சேர்ப்ப முடியவில்லை.

அனாதைன் ஒத்தாற்றுமளவ் இறந்த பின்பு பிதாப் பித்ததன்மம் போல ஆனால். அந்தக் கைத் கித்தையையே 'தாழ் மனம்' தான் அனாதைக்கு இவ்வாறு வித்தாக இருந்தது. அதைப் பரித்துக் கொண்டிருப்பதே அனாதை உய. மட்டிய வரவுகள் மாதிகிட்டது.

அந்த அவன் வாழ்க்கையிலேயே புதிய கிழம்பி ஒன்றை உதத்தது. அதிலே அனாதை உய வாழ்க்கையின் கைதே மக்கள் கிங்கம் என்றும் கோவவாகம்.

சீர்தரத்தின் வழியே தாழ்மனையின் பரித்துக் கொண்டிருந்த அனாதைகின்

பார்வையில் ஒரு பக்கிர் தென்பட்டான் அப்போது அவன் அந்தச் சிறைக் கூடத்தையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய பரவசமளிக்கும் தோற்றம் மன்னரின் மனம் வலித்தது. வாழ்க்கை முழுக்கையும் துறந்து விட்டவர்போல் காணப்பட்ட அந்தப் பக்கிர் தன்னுடைய பழைய சிறைவு முய்தை மட்டுமே மிகக் குடியாமல் திண்டாடுகிறான் என்பதை அவனுடைய மனமே அறிவித்தது.

அவன் அப்போழுது ஒரு பார்ப்பைப் பார்த்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்:

"அழகிய சந்திரனே! நீ எப்படி இவ் வளவு அழகா விருக்கிறாய்?"

எனக்குத் தெரியும். எனக்குத் தெரியும்! நீ அவருடைய சொந்தப்பந்தியிருந்து உடன் வரவில்லையா?

அழகிய தாயாரே! உனக்குத் தெரியுமா? அழகிய சந்திரனே!

எனக்குத் தெரியும். எனக்குத் தெரியும்! நீ அவருடைய வேங்கையைத் திருடி விருக்கிறாய்?

அழகிய குழியே! என்னை இவ்வளவு உன்னுடையது?

எனக்குத் தெரியும். எனக்குத் தெரியும்! நீ அவருடைய குரல் இரவை வரவில்லையா?

அழகிய தெய்வியே! உனக்குத் தெரியுமா? அழகிய வானே!

எனக்குத் தெரியும். எனக்குத் தெரியும்! நீ அவருடைய கைவகையில் முத்தமிட்டிருக்கிறாய்?

இந்த உலகம் ஒளிமயமாகவும் அழகாகவும் இருக்கிறது. ஏனெனில் மனத்தின் விளக்கு மன்னர் எனக்குத் தென்படுத்தியிருக்கிறது. என்னைத் துன்பங்களும் வசந்தின் பாய்ச்சல் போரட்டினும் அவருடைய அழகிய நேத்திரங்களில் உண்டாகும் என்னை ஏதும் சொல்லாமல் மறைத்து விடுகின்றன?"

அவனுடைய இப்போட்டைக் கேட்ட மனத்திரத்தில் இப்படிப்பட்ட துன்பமும் வசந்த மயக்கத்தின் மூர்ச்சையெல்லாம், துணர்ச்சியை அளவுகூடியவாறு தெளிவிட்டிருந்தன. இவ்வளவு சிறைவு வந்ததும், "என்கே அந்தப் பக்கிர்? என் உடனே அவரைப் பார்த்து வேண்டும்" என்றான்.

துணர்ச்சியை அந்தப் பக்கிரியைப் சிறைக்கு வெளியே வரவழைத்த சிறைச் சேவர்கள்.

பக்கிரி மன்னரின் உண்டாகும் ஏனோ ஓரளவு கீழ்த்தளவிலே உணர்விருக்கும் தெரிந்தான். அப்போழுது அவன் வாய் மத்திருந்து பாட்டையப் பாடியது.

"... நக்கிராடு வேலை நடத்தாது! அப்போது! மனம் 'அவ்வளவுத் தான்' அங்கே உலகம் வெகுவாக வெளித்துக் கட்டி வானம் வலித் தெரிகிறது. நான் குடியாக அவனுடைய பந்திகள்; உட்கார் வேளியில் வெகுநேரம் அங்கே! அவருக்கு அவன் மனம் குறுகு பிச்சை. அவரை 'நக்கிராடு பந்திகள்' குடியே!"

அவனுடைய இருதயம் கேட்டதும் மீண்டும் அந்நேரம் உறவாகும் ஏற்பட்டது. மீண்டும் பரவசம் அடைந்தது. "துவா! சிவன் வந்தான்? என் வாழ்க்கைப் பந்திகள் உணர்வாக வெள்ளம் இவ்வளவு தெய்வியப் பொருள்தான்?" என்று மீண்டும் அவன் புலக் கேட்டான்.

"வாது? என் ஒரு பக்கிரி?" என்றான் அவன் பெருமீதத்தான்.

"தவறு சேவகு தங்கன் பெயரைச் சொல்ல மாட்டீர்களா?" என்று மீண்டும் வந்ததற்குக் கேட்டான் மன்னன்.

"பக்கிரிக்குப் போய் சது, ஹர் சது?" என்றான் சிறிதற்குக் கொண்டே அவன்.

அந்தக் குழியும் அவனைக் கேட்டுத் தெரிந்ததற்கு அவரைக் கிரும்பாத் தன்னை. "அது சரி, என் சாதல் 'அந்த' அடியைப் பாட்டு அவ்வளவு சிவன் மூலத்தில் பாடியது! ஒரு வான் என்னை சிறித்து அவன் தான் இவ்வளவு பாடியக் கொண்டிருந்தான். அதை என் மறைக்கவேண்டும். உன் குறுக்கு அது எப்படித் தெரிந்தது?" என்று கேட்டான் ஆச்சரியத்தோடு.

"பக்கிரிக்குத் தெரியாததும் ஒன்று உண்டா?" என்றான் அவன்.

இவ்வளவு ஒவ்வொன்றும் அவன் துன்பம் அளித்ததற்கான அவன் பதில் சொல்லாததும், இவ்வளவுகூடப் பாடுவதும் அவனுடைய இருதயம் அளித்ததற்குத் தந்தது.

"என் கதை உங்களுக்குத் தெரியுமா, பக்கிரி?" என்று மென்மலர் கேட்டான் மன்னன்.

"உலகம் எதன் கதை அது அநேகம் போகும் உட அந்நேரம்! அழகிய பெந்த தங்கன் உலகம் போகும்!" என்று

உதிர! பத்திரி மேலும் சில வரிகளைப் பட்ட
டாகப் பட்டனானான்:

"பிரேமவரிக் படிவம் போல் வந்தியா
கூடா தாயகம் ஒரு லாசிடம்
நீயப் பிரேமம் தாங்கு நோவிக்
நோவீ வடிவம்! உருவீ விதிக்கும்!
விரை விரைக் பகையாய் வருக்கும்;
தீரத் தாழ்கத் தாழ்கப் பட்டாய்;
உள்ளக் கிழியாக், குருகலைய் போதிவாக்,
மோகம், மோகமே மோகிவாழ்வோகமாக்!"

என்று அவன் பட்டிக் கொண்டு போகலே
ஒரளவுதான் தன் மனைவி முந்தாது
மனையாகத் தன் கண் டான் வாய்ப்பு
போலவே உணர்ந்தான். "பெரியோர்!
தும்! பெண்ணத்திலே நான் ஒழுகும்
காலத்திலே இப்பத் துவிக்கிறேன் சொழி
யும் சிங்கம் வரீ? நான் சிங்கத்தைத்திரிக்குத்
தும்போது சிங்கம் வரவில்லையே! அப்
போழுது 'ஜாஜா' உங்களைக் கண்டிருத்
தான் உங்களை எப்படியெல்லாம் சொன்
டாடியிருப்பான் தெரியுமா? காணும்..."
என்று மேலே சந்தோஷத்தான் போ ஒரு
வாயில் தாங்கினான் மன்னன்.

அப்பொழுது பத்திரி அதைத் தடுத்தல்
உதிரான்: "மன்னரே! இப்ப சிங்கம்

இப்படி சிங்கம்
வரம்! என்று
கீழ்ப்பாடுவான்
கவந்திருத்தான்

தாங்கல் இப்படி சிங்கத்திருப்பின்க்
என்பது சிங்கவரிக்!" என்று.

"ஒரு காணும் அப்படி சிந்தாது! என்
காணும் என்பதும் இவர்க்கும் இனிமையக்
கும் இடம் கொடுப்பான்!" என்று
மன்னன் சென்ற பின்வாய்வாயல்.

"ஆம்! அது சிந்தாது! கத்து பட்டகம்
உங்களை விட்டு சிங்கமாய் உங்களுட
தேவே தன்னை விருக்குவது செய்துவிடு
கின்க்! அப்பறம்..."

"அப்பறம் என்று சொல்வதன் அர்த்
தம்புரிவதில்லையே!"

"அரே! அப்பறம் அர்தம் பட்டகம்
தன் மெண்டு பின்னாகி மறந்து உங்க
ளுடையே காது வேண்டியதாய்!
உங்கக் கவந்திருக்கும், சந்தோஷத்திற்கும்
அவன் கருவியாகி விடுவான்!"

இப்படி பத்திரி சொல்லலே மன்னன்
தொடுத்தான். 'அவ் வந்த உட்பொரு
வாகக் கொண்டு சொல்லினார்' என்று
தனக்குள் சொல்லியானான். பத்திரி,
"அரே! சிங்கம் முன்பு ஒரு தவறு
செய்து விட்டின்க்! சிங்கம் அதை
அறிந்த சொல்லில்லா என்பததான்
அதின் குறைபாட்டாகியது!" என்று.

"என்ன, என்ன?" என்று ஆவத்
தான் கேட்டான் மன்னன். பத்திரி அதை
விவரமாகக் கூறினான்.

"அரே! சிந்தாது காத்திப்பங்களை இனி
மையாகப் பட்டெய்க்குக்கே வரவாயல்"

மொக்சியும் பொருகியும் பகிரக வந்த
குலத உக்கம் வந்தும். மூப்பு ஒரு
மூப்பு பாதிக திவன் ஒருவர் உக்கம்
வைத்து வந்திருந்தார். அவருடைய
பாடல்சைக் கேட்டுத் தாங்கலும் பேசும்
சாத்திரமும் மிகவும் மதித்தார்கள். "அ
துக்கு 'என்ன பகிரக அகிக்கையம்?' என்ற
மொக்சியும் சொந்தினர். ஆனால் அந்த
மொக்சி முடிவைப்பெறுவதில்லை. ஆதிதும்,
அவருடைய இனிய தீர்த்த யாத்திரம்
கண் நோதும் கேட்டுக் கொண்டிருந்
தார்கள்! இரபகம் இருந்தேதா?" என்றார்.

"ஆனால்! பின்பு அந்தப் பாதிக தி
வன் தான் ஒத்தும் சொல்லாபடுவ ஒரு
கிட்டாயோ? என் அவருடைய இனிய ச
தீர்த்த எப்பொழுதும் அதபகிக்க
மெண்டு மென்று என்னத்தான் பகிர
கசைக் கொடுக்காய் தாமதித்தேன்?"
என்றார் உகாந்திரியுடன்.

"அத சரி! அதுதான் மகிழ்ச்சி பி
கைய! குடுப்பம் இவ்விய! உக்கலு
மேயே சா இரூத கொண்டிருப்பத
சாத்தாய்! அதுதான் பிரதமக்குகிய
மொக்சி உக்க டர்வைய?" என்றார் அவர்.

"ஆம்" என்ற
தன் பகாத்தான்
மன்றம்.

"சென் தவன்
சதி என்ன ஆதி
த்த தெரியுமா?"
என்ற கேட்
டவன் பகிரக.

அதன் மிகவும் ஆவத்தான் அவர்
கொண்டதக் கேட்டானான்.

"அதோ! கருக்குச் சொன்ன அவன்.
அவனுப் பகிரக தாயத்தான் அவருடைய
மகிழ்ச்சி மிகவும் வந்திருந்தார். பகிரக
ஆதியும் அவன் வராததான் அவன் கைபி
யின் இருந்தே போனார்" என்றார் அவர்.

"ஆ! என்ன பகிரகம் இது?" என்ற
மூகம் கருக்குவன் மன்றம்.

"கைபியின் அவன் தன் வாதலின்
வாதகத் உடப் பகிரக இவ்வாதவருகி
கிட்டான். அத மட்டுமா? அவருடைய
வாத குழிகட, மொக்சி மென்றதில்
கைத்தோடி கிட்டது! ஒரு பிடி மண்
கைக்கட அவன் வாதலின் அவருடன்
மொக்சித்தேன்?" என்றார் அவர்
அதத்தாத் போல்.

இந்த வாதத்தையக் கேட்டதும்
அதுதான் அவன் அழகிய வாதலிருந்த

இரத்த 41
கிரத்த. மும்
தாத்தத்தலின்
பிரதமகைய!
புரகமக

அதித்த. அவனுக்கு மகத்தானதொரு மானிடம் போன்ற கோரியபடி கட்டியிருக்கையால், அந்தத் துரர் செய்தியைச் செட்டியே அவனுக்கு முடிபயிச்சி.

"பெரியபேரே! என் அந்த விருத்தார் தங்களை அநியாயம் போய்க்கிடேன். அந்த இரண்டுவிருதயங்கள் துடிக்கவும் என் அதியேன். இரத்தாச என் அந்தத் தண்டிக்கையவும் அந்தச் சொன் எத் தயாரா இருக்கிறேன்" என்று தீவக் குரலில் உதிருன்.

"பாருக்குப் பார் தண்டனை விதிப்பது? அதுவே! அது கிடக்கட்டும். நீதின் இரண்டு துயரங்கள்மேலான பருதியும் இருக்கிறது! செலுக்கன்" என்று பச்சி.

பச்சிவிடின் முகத்தைக் கிட்டு கோரிய மனசன், "உடனே அதைத் தெரிவிப்புகன்" என்றான்.

"அந்த விதவாளைக் கைவிடின் கருக்குப் போனும்படித் துண்டியது உரீ தெரியுமா?" என்று பச்சி.

"அவ் தயாரைச் செவ்வியக்கியா?" என்று மனசன்.

"அதைச் செலுக்கன். தங்கன் மூத்தாழ் மதாவந்தர் அவளை கருக்குப் போகச் சொன்னான். அந்த விதவாளுடைய விருத்தார்தங்களைக் கெட்டித்த. சிவதாய் போய்க்கிடையச் சொடுத்த. 'செத்தேயே உங்கன் காதலியைக் காத்திருக்கன்! செவ்விக் உதவன் கிருதவாயது. தாய்க் கிருத்தாய் வடி உதித்ததுமே. உடனே போய் அயலம் அவிப்புகன்!' என்று உதிப்பதுப்போன. அப்படியும் அவன் தாய் பாக்கியம் அவளைப் பரதேவியாகக் கிட்டிது!" என்று பச்சி.

அதைக் கெட்டதந்தான் காலுதலுக்குத் தெரிந்த மகத் தெரிய ஏற்பட்டது. "தான் செவ்விய வேண்டியதை அதித்த தன் மனைவி செய்துகிட்டான்" என்பதைச் செட்டியோடு அவனுக்கு என்னை யிதய விதி யுணர்ச்சியும் அவனுக்கா உண்டாகிற்று. பிறகு அந்த விதவன் என்னை? என்பதை அதிபத் துத்தந்தன், "பெரியபேரே! தந்தமயம் அந்த விதவன் எங்கே கிருத்திரு? அவர் எப்படி கிருத்திரு? தனியே?" என்று.

"எப்படியோ தாய் காதலியைப் பிடித்த தங்கன் எப்படி கிருத்திரிசியோ, அப்படித்தான் அவளும் கிருத்திருக்கள்" என்று பச்சி.

காலுதலன் அதைக் கெட்டு மிகவும் மனம் வருகிறது.

"பச்சி! தங்கன்தான் இரத்தூத் தக்க பிராயச்சித்தந்த எடுத்துச் சொன்ன வேண்டும்! என் படுத் துப்பத்தையே அவரும் படுகிறார்! அதையும் என் அதுக்கிறதை வரையறைப்படுகிறார்! குத்தியே

என்றுகூடவதாவிட்டது" என்று மனம் கோர்து சொன்னான்.

"அத்தான் பிராயச் செய்தம் ஒத்தே ஒத்ததான்!" என்று பச்சி.

"என்னை? என்னை ஆதர்த்துடன் கெட்டான் மனசன்."

"அந்த ஒத்தை தங்கன் செய்த கிடக்கன்!" என்று புதியாய் போய் தொட்டித்த உதிருன் அவன். மனசனுக்கு அவன் பேச்சு மிகவும் விவரமாகக் கொடுத்தது. "எனக்குப் புரியவில்லையே தங்கன் உதவது!" என்று.

"முதலில் தங்கன் செய்தது குத்தியே கிடக்க! அது குத்தம் எவ்வுதும் உதவத்தான் கிரத்த உருமியே பிராயச்சித்தம்! மேலும் உருமியைப்படித அவசியமும் இங்க! ஏனென்றும் உங்கன்தான் குத்த மிகமுக்கப்பட்டிருக்க அந்த விதவன் உங்களைப் போல கிரத்தக் கொண்டிருக்கும். போத்தியும் வருகிறார்கள்!" என்று.

செவ்வியத்தான காலுதலன் அத்தகு ஒக் அத்தகையது உத்தமனைப் பித்திக் கெட்டேயிராதவன் போய் மிகவும் கிடக்கான். "அப்படியானும் அந்த மனைவி தெய்வத்தை என் கண்ணாய் பித்த மிழை வேண்டும்! தயவு செய்து என் கிட்ட அவரை அனுப்ப முடியுமா?" என்று கெட்டான்.

"அவ்வாறிக் கருகாவிலும் அவன் உங்களைப் பரிக்காமலா போய்க்கிடவான்! ஆனால் முன்பு தங்கன் இருந்த கிரமென்னை! இப்பொழுது இருக்கும் கிரமென்னை! இதை கிரத்தே அவன் ஒருமை மனவருத்தந்தான் உங்கனிடம் வராத போலுதும் போவான்!" என்று பச்சி.

"மகித்திரியின் கிரத்தந்த காவத்தியே மனமும் வருகிறான். போவானான்! ஆனால் துரப்படுகின்ற காவத்தியே ஒரு கிரமென்னை அவனைப் பரிக்க வருகிறான்! அந்த விதவன் கிட்டாயம் என்னைப் பரிக்க வருகிறான் என்னை கெட்டகை எவர்க்குக் கிறது? ஏனென்றும் அவன் மனைவி தெய்வம்!" என்று மனசன்.

"அத்தான் என் அவனிடம் தெரிவிக்கிறேன்" என்று உதிப பச்சி, "என் போய் வருகிறேன்" என்று கிட்ட போத்தக் கொணர்ந்தான். மனசனுக்கு அந்தப் பச்சிவிடின் பிதய கிருத்தியாகி. அவனுடைய மனசுக்கு தேத்தையும் கெட்ட அவன் பித்தத்த. "கைவிடவாச ஒக்கைப் பாடிப் பிதய செவ்வியோ?" என்று. உடனே பச்சிவிடின் வாய் மனக்கத்த. சந்தானமதா இப்ப தெய்வ பாடு பவருமிய அப்படுகிறேன் அப்பொழுது மனசனைப் பிதய வேண்டி வந்ததாயோ, அந்தத் தெய்வ எந்தக் காவத்தியோ துர தெய்வ பாடத் தொன்றியது.

"அந்தோ மாயத்தான் அழகின் பேரகம்,
அரண் மீ(து)அக் காதல் மாயத்தின்,
சாத்திய வடிவாய் சைத்தம் திகழ்த்த
சாத்தியோ(டு) ஒளிவாக் கணம் தோலும்.
மாயிடலக் தன்மடல் மாயமுக் கட்டினான்;
வானுத நோர் வதுவே வாழ்வான்!
மயமக் கீதலும் இன்பம் இன்றிக்
தன் பூரகம் இறந்து நாயுதபு உருகும்.
கண்ணே காதல்! மனமே பிரேமம்!
இதுவே உலகின் எக்கதம் அகவே!"

பக்கிரி பாடிய போது அவளை அறிவாமல்
அவன் கண்ணிலும் கீர் உதிர்ந்தது. அதைக்
கேட்ட மன்னனே உன்னை உடைத்து
மயங்கினான். அந்த சமயத்தில் அங்கு
துறைந்த சில ஆட்களின் குரட்டுக்
கரங்கள் அந்தப் பக்கிரியைப் பிடித்திருந்
தக் கையில் கிவங்கு பூட்டின.

"நந்தையின் கருகில் முடிந்தது! இனி,
நையலின் கடுமைக்கானா க வேண்டியது
தான்" என்று கூறியவனும் அந்தப் பக்கிரி
அந்த ஆட்கள் வசமாய் அவர்களைத் தொடர
வானான். உலகத்தில் சக்கரவர்த்தியான
ஐதூறாளுக்கு அப்பொழுது மயக்கம்
முள்ளிலும் அநிகமாய் மூண்டது.

LOF தம் ஒன்று சென்றது. ஐதூ
றான் பக்கிரி சென்றதிலிருந்து மிகவும்
வருத்தம் கொண்டவனும் இருந்தான்.
பிறகு அவன் விழாவினிலுளும் அவர்களைப்
பட்டான். "இனி அதிக நாட்கள் இருக்க
மாட்டோம்" என்று அவனுக்குத் தோன்
தியது. கடைசியாக ஒரு நகரை பக்கிரி
வலப் பார்த்து விட வேண்டு மென்றுதன்
விருப்பத்தை ஐதூர்க்காராவிடம் சொன்
லிக் கொண்டிருந்தான்!

அன்று மன்னன் ஐதூறான் மிகவும்
கடுமையான சொல் சிலையின் கடிப்புப் பட்
டுக் கொண்டிருந்தான். மந்திரி மஹா
லின் சிலையும், கோரியின் சிலையும் கூடக்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தேய ஆரம்பித்த
மையம்! மன்னனுக்கு அதிக காலம் இனி
வாழ்வில்லை என்பதை ஐதூர்க்காரர் பேச
லும் புரிந்து கொண்டான்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஐதூர்க்காரர் பி
விடயிருந்து இரண்டு ஆட்கள் அங்கு
வந்தார்கள். அவர்கள் தங்களுடன் கூடவே
பக்கிரியையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்
தார்கள். பக்கிரியின் கையில் ஒரு மூல இருந்
தது. அப்போது மன்னன் துயர மயக்கத்
தில் இருந்தபடியால் பக்கிரி கந்தைதக்
கூடக் கண் பர்த்தவரால் அறிந்து கொள்ள
முடியவில்லை. ஐதூர்க்காராவைப் பார்த்து,
"குமாரி! உன் நந்தையைக் கடைசியாகப்
பார்க்க வந்தேன்! நாட்டு மக்களிடையே
ஐதூறாளுக்குச் செல்வாக்கை ஏற்படுத்த
தக் கூடிய பாடல்களை வெள்ளாம் பாடிய

மஹாவி:—தென்ற சாத்திரி எழை
தத்துப்பித்துள்ளது உலகிக் கோட்டி
னிகளே, அது என்ன?

ஐதூறன்:—ஒன்றுமில்லை; நான்
எம். எம். ஏ. ஆக்சு ஃப்ட்ஸையேன்
பேசுகிற மாஸ்டர் உலகு கண்டேன்!

குற்றத்திற்காக என்னைத் தூக்கில் இட்
டல் சோதனை ஐதூர்க்காரர் மன்னன் கட்
டிக் பட்டிருக்கிறான்" என்றுப் பக்கிரி,

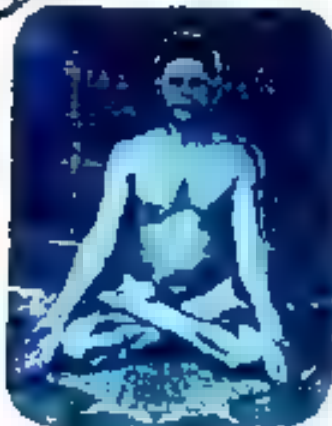
"ஆ! இது என்ன அரிபாயம்!" என்று
ஐதூர்க்காரர் கூறினான்.

ஐதூறானின் மயக்கம் அப்பொழுது
சற்றே தெய்வ, பக்கிரியைப் பார்த்தான்!
"வாருங்கள்! வாருங்கள்" என்று சொல்
லிக் கொண்டே எழுந்திருக்க முயற்சும்.

"அதோ! கீழ்க்க் உடம்பை அடைப்டிக்
கொண்டாநீங்கள். உங்களுடைய பெயரும்
புகளும் என்றும் நிலவட்டும்!" என்று
கூறியவன் தன் கையிலிருந்த ஒளியை
மன்னனிடம் கீட்டினான். ஐதூர்க்காரர்
அதை ஏடுத்துப் பிரித்து மன்னனுக்குக்
காட்டினான். மன்னன் அந்த மயக்க நிலை
யிலும்கூட அறிவிருந்த வரினைப் புரிந்து
கொண்டு படித்தான்!

"அதோ! மனித தெய்வம் என்று
தாங்கள் குறிப்பிட்ட அந்த அறிவிட்ட
நிலை விதவான் நான்தான்! ஆனால் உன்
கையில் எந்தாநளமான மனிதன்தான்
வான்! தவள்கே மனித தெய்வம்."

ஐதூறானிடம் அதை கீட்டிய உட
னேயே பக்கிரி அங்கே அந்தரு மேல்
கீதக் கிறும்பியிளமாம் சென்றவிட்டான்.
அவன் காலலின் கடைசிப் படியில் கூட
இன்னும் இதழ்விருக்க மாட்டான். அப்
பொழுது கிறையிலுள்ளிருந்த ஐதூறன்
துறைய கடைசி மூச்சும், அதைத்
தொடர்ந்த ஐதூர்க்காரர் பேசத்தின் அடி
குரலும் வெளிவந்தன.

மோகானந்த பூசா

ஸ்ரீ வி. என். குமாரசாமிசாமி

2. உருக்கூடத் தொடரல்!

தீயிற் காட்டு ஆராதனம் முக்கிய உதாரணம் வகிப்பது அரிதொன். அதை நாம் சரியாகச் சாப்பிட்டு தெரிந்து கொண்டாவே போதும். அம்மை விவாதி ஏனும் நோர்ப்பெய் பிடிக்காது.

நம் மூக்குகளில் கால், கை, கிழக்கு கைப் பக்கவாசலையே சாப்பிட்டு வந்த தால் நீண்ட காலம் நோயுற்ற தீயிற்ற வந்தார்கள். நான்காம் வயத வயத வயதானால் நாம் கிழக்கு கை கைத்தல் சாப்பிடும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. இந்த காலியோ நோகையிபது மயங்காமல், நோக கைத்த தத்தன் னுயர்த்தையும் சாப்பிட்டு விட்டு, சீக்கைய மட்டும் சாப்பிடும் ஆரோக்கியமற்ற வழக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது. இன்னும் கோஞ்சு நானாலும் ஏதாவது மாத்திரைகள் கிழங்கிலையே வயிற்று நீகற்றி விடும்படி ஏற்பாடு செய் தாலும் ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை.

"உட்கூட மகா வுத்தத்திங்குட டுக் மானியர்கள் இத்தகைய மாத்திரைகளில் கையான கிங்கையா! அதை ஏன் காசு, எல்லோருக்கும் கெட்டுவிட்டது செய்வக் கூடாது? ஆகவே பற்றுக்குறை என்று மாறடிக்கிறீர்கள்!" என்று பேசும் புத்திசாலிகளும் இல்லாமல் இல்லை.

கல்ய வேணவாக அப்படி ஒன்றும் கம் காட்டில் ஏற்படாது என்று நீச்சலாசனம் சொல்லுவாம். யேறு காடுகளில் ஒரு கால் ஏற்பட்டாலும், நம் தயிற் காட்டில் இடபிடி, சட்டிணி, சாம்பாடி, துகையல் ஓதவிவகையாகக் கிட்டு விட்டு, அதைத் திரும்பிக்கூடப் பார்த்து மாட்டார்கள்.

இத்தகைய அபிவிருத்தியால் மனிதர்களின் கண்கள் முதலிய அங்கங்களின் வேலை குறைத்து வருகிறது. இன்னும் இப் படியே போகும். கரும் ஓராயிரம் வருஷங்களுக்குப் பின் மனிதன் எப்படித் தோற்ற மனிதராக் என்று ஒரு ஆங்கில அறிஞர் வேறு அழகாகக் கற்பனை செய்து சொல்லி விடுகிறார். "கை, கால் கை குட்டையாகவும் தலை பெருத்தும் கைது க்கும், உடரக் குட்டையாகவும் பிறிப் பாக்" என்று கணித்திருர். அதைப் போல வயிற்று நீகற்றப் சாப்பிடக்கூட வேண்டாம். தத்துக்கை மட்டும் சாப்பிட டால் போதும் என்றும், வயிற்றின் உள் உருப்புகள் ஒன்றுக்குப் யேகியோ இருக் காத. குடல்சன் கருங்கி, வயிற்று குட்டித் தேவாங்குபோல் நீகவும் பவக்கரமாக மனிதன் காட்டு அளிப்பான்.

"அதனால் ஒன் கைத்தக் காட்டு மிராண்டுகளிட்போலச் சாப்பிட வேண் டும் என்று சொல்லுகிறீர்களா? அப்படி யாகும் கை காடுமேதற்கு? விடு பக்க கைக்கள் எதற்கு? எல்லோரும் கை னுக்கோ போய்க் கை கைக்களிட் பரிசை வாசலே சாப்பிட்டுக் கொண்டு காலம் தள்ளுவாமே!" என்று கேட்கலாம்.

அப்படி யாகும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஒன் கைத்தின் பக்கவாசலையே சாப்பிட் டிருக்கோம். ஆனால் பவதாது தகைமுறை கையாலே வேக கைத்த ஆராதன்களைச் சாப்பிட்டே வழக்கமாய் விட்டது. கமது குடல்சன் எய்வாம். அந்தப் பரம்பரைவில் வந்ததொன். ஆகையால் நாம் வேக கைத்தச் சாப்பிடும் ஆராதனையே தத்துக்கை இழக்காமல் சாப்பிடப் பழ கிக்கொண்ட வேண்டும்.

பெரும்பாலும் மயோர் கைலாயத் திட் டுய மெய்க்கிய அரிசிரிசு கைத்தகத் தாக் கிரும்புகிறார்கள். எல்லேவாவது கிரும்புகையில் மெய்க்கை அரிசிரிசு கைத் பக்கவாசலையே 'கிரும்பு ஒண்ணு கையான்' என்று சொல்லுகிறார்கள். விடுக விதும் அகையாறிக்கோ. கைத்தின் ஏதாவது தைகிரும்புகிறதா என்று தான் படித்த சட்டையப் புரட்டிப் பார்ப்பதில்லை. இன் கின்ற கைத்தின் இக்கின்ற கிட்ட மிக்கன் இருக்கின்றன என்று தெரிந்த வர்கள் கூடச் செய்கிறார்கள்.

தவிட்டை நீக்கிய பாலிசு அரிசிரிசை ஏதும்புகூட காடுவதில்லை. தவிட்டுடன் அரிசிரிசை கைத்திப் பாகும்சன். ஏதும் புண் வந்து கொய்க்க ஆரம்பிக்கும். தவிட்டும் அதற்கு அய்வனவு பரிசியம். தவிட்டுடன் அரிசிரிசை ஒரு மாந்தத்துக்கு மெய்க்கை ஸாடினாது. ஏதும்பும் வந்து களும் வந்து கிரும்பு. அதிக கை கைக்க

பய்னி கைக்க ஸூபாது. மீதிமீன் அரி
கைய கங்குப்பி நீட்டி மீட்டால் ஸூபாது
ஸூபாதுக கைத்து மீத்களாம். பீளா
மார்க்கெட்டும் செயல் வழி ஸூபாது. தனி
டும் இருக்கும் அரிசினையப் பதக்கி
கைக்க ஸூபாது. கைப்பு மார்க்கெட்டும்
வடாது. எல்லோருக்கும் மீட்டமீன் 50
கலபாசும் கிடைக்கும்.

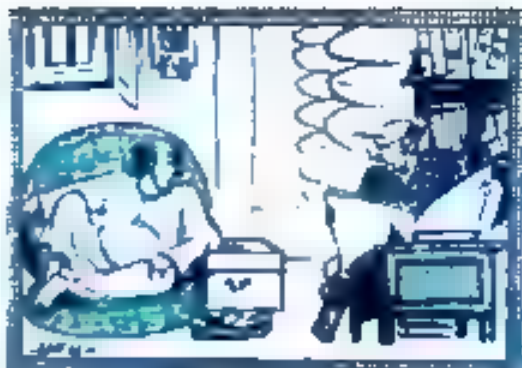
கோதுமையாமிட அச்சிவிட்டதால் அதில் எத்திருத்தெது என்று தெரிந்தது. இப்பொழுது மேல் ஈட்டையையும் அச்சி வாய் சாப்பிட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகக் குறைவாக மனவசையின் அச்சிவாய் சாப்பிட்டு, இறந்த கவிட்டா, பிங்கட்டுகளாகவும், எக் கெட்டுகளாகவும் செய்து சாப்பிடுகிறார்கள். அம்மவர்கள் தவிர்ந்து சாக் கெட்டாலும், மாரட்டுத் தொட்டியிலும் கொட்டி விடுகிறார்கள்.

தமிழ்நாடு சந்தாத இழப்பினால் பெரி-
பெரி, நலம்கேள், சொதி, விரகம், தத்த
சொக்க, நாட்டி பவதிகைம் முதலிய
விவரிகள் உண்டாகின்றன. டாக்டர்கள்
இருக்கத்தான் இருக்கிறார்கள். விட்டியின்
'ய' கார்ப்போன்ட்ஸ் 'ய' கார்ப்போன்ட்ஸ்து
மாத்திரமாகவே வாங்கி விழுக்கச் சொன்னி
யிருக்கார்கள். ஆனால் இதை வைத்து
உள்ள விட்டியின்னை இவர்களுக்காகவே
தயார் செய்த அழகான புட்டிகளில்
மாத்திரமாகவும் டாக்டர்களுக்காகவும்
மேல் பாட்டர் அதுப்பு இருக்கார்கள்.
மேற்படி மருத்துவனுக்கு எடுத்துக்கொள்ள
இருந்த வருகிறார்கள் கிட்டத்தட்ட.

இதற்குப் பரிகாரம் இல்லாத நிலைமையில் மருத்துவர்கள் மருந்துகளைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் தங்கவேலம் பேசும்போது, "நாங்கள் சொன்னதும் மருத்துவியல் வரம்பில் சார்ந்திருக்கிறது. ஏதாவது உடல் கனம் குன்றி நோய்களுக்கு இரத்தவாயைத் தவிர் வேண்டுமானால் பின்னர்"

"தேவையில் அளித்த வேலுக்கும் இந்தக் காலத்தில் தவிட்டுடன் கூடிய அளிப்பது என்னுடைய பேரவது" என்ற பேட்டையும்.

[illegible]

“எனவே, கைத்துப் பித்தம்! போலீஸார் உங்களைவிடே அமைச்சர் ஒருவரை அது குற்றம் போட்டு விடுவார்களா!”

"அந்தான் கூறியா விடுகிறதது? அந்தான் கூடப் போட்டாக் பரமம், கொடிய தீர்த் போய்விடும்!"

“கொசியா போலும் போகிறது. ஓய்! என்ன... நீண்டு சாமை விடுவதாயிடுமோலும் என்ன சொல்கிறது?”

இருவர்தான் அன்றாடம் ரேஷனில் வாங்கிய அரிசியைத் துத்திச் சாப்பிட முடியுமா? என்ற தொழிலாளர்கள் மேல் அதாவது ரேஷன் கேட்டனர். உண்மையில் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த அரிசியைத் தகு கட்டளம் கொடுப்பது அப்படியே சாப்பிட்டாவது கொஞ்சம் சந்த அரிசியாகக் கிடைக்கும். அதற்குக் கூட வழியில் வாய் எப்படியோ வண்டி போட்டு இப்போது இரண்டு தடவை மெஷினில் தீட்டிய அரிசியை ரேஷனில் கொடுக்கிறார்கள். பெரும்பாலோர் அதையும் குத்தியோ, மெஷினில் தீட்டியோதான் சாப்பிடுகிறார்கள்.

மது ராட்டில் உணவும் பற்றில் குறைபத்தில் ஒரு பங்குதான். இதற்காக மது தலைவர்கள் எவ்வளவு பாடுபடுகிறார்கள்? உணவுக்காக அயல் நாடுகளைக் கொஞ்சவேண்டி இருக்கிறது. அயல் நாட்டைக் கொடுக்கும் உபயோககரமான உணவு தானியங்களை காய் வரப்பெட்டு கொண்டு போடக் காண்கலாப் பணத்தைய அயல் நாடுகளுக்குக் கொட்டிக் கொடுக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறது. இதற்காக எத்தனை இலாகாக்கள்? எத்தனை பண வீரவம்? தலைவர்களின் அருமையான நேரங்களை எவ்வாறு இதில் செலவிட வேண்டியதாய் இருக்கிறது. போது ஜனங்கள் கொஞ்சம் சிறந்ததையே கொடுத்துக் கொட்டல் வம் ராட்டில் கிரியும் உணவுகளைக் கொண்டு கடித தேவையகளைப் பூத்தி செய்த கொண்வரம். (25.11.63)

புத்தகேந்திரம்

ஜெயமணி

★ ★ ★ சென்னை-1938-ம் வருஷம் ஆகி புதித கால்தொன் சர்க்காரின் தீர்க்க நிகழ்ச்சியாக சென்ற மகா புத்தத்தின்போது ஒவ்வொரு ஊரின் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் பவிசாகாமல் ஈடுபடுகிறார்கள்.

எப்படித் தமிழினிகள் எந்த விவரங்கள் மூலம் காட்டவும் பற்றிய இத்தக் கட்டுரைத் தொகுதி குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றன. ★ ★ ★

மலையகாட்டில் கருப்புத் தோட்டம் எனும் காப்பீத் தோட்டங்களும் மாத்திரம் இருந்த காலத்திலேயே இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டிஷர் ஆதிக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அங்கு சென்றுபோய்த் செத்தார்கள். எனினும் அந்த காட்டில் தப்பித் தோட்டங்கள் ஏற்பட்ட பின்னாலும் அங்கு முக்கியமாகத் தமிழ் காட்டிலிருந்து லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் போய்த் குடியேறினர்.

தமிழ் காட்டிலிருந்து குறைந்த சம்பளத்தில் ஏராளமான தொழிலாளர்கள் வேடத் ததரம் பிரிட்டிஷர் சர்க்கார் மலாய் காட்டில் தமிழ்வேக்களிலும், மராமத்து வேலைகளிலும், நுகாராக வேலைகளிலும் ஊடுகிறபோல் சிப்பித்து வந்தார்கள்.

மலையாளில் தப்பித் தவங்குகின்ற பால் வேட்டி எடுப்பதற்கு எப்போதும் ஏராளமான தொழிலாளர்கள் தேவையாக இருப்பதனால், அந்த காடு எழுவதும் புல் வேட்டுவதற்கும் ஏராளமான தொழிலாளர் தேவையாக இருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவில் உள்ள பல இடங்களில், அந்த வனங்களிலும் சந்தா ஓய்வுகளிலும் புல்வண்டிப் பதற்குத் தண்ணீர் வற்றிப் பாடுபடுகிறார்கள். அப்படியும் அந்த இடங்கள் கட்டாக் தரை வாகவே காட்சி அளிக்கின்றன. பசும் புல்லைக் காண்பது அரிதாக இருக்கிறது. ஆனால் மலாய் காட்டில் கிணறு முற்றிலும் வேருகும். அங்கு கோடைகாலமே இங்கு வசதிகளும், அநேகமாக நனைத்தோறும் மணந் பெய்வதாலும் மரங்களும் செடிகளும்

பக்கவர் பசேமென்று கங்களுக்குக் குளிக்கிறார்களென்றும், சிபெண்டு, தர்த் தோடுகளைத் தவிர மற்ற எவ்வா இடம் கவிதும் புல் வளர்க்கிறதும், அங்குள்ள மரமாதங்களுக்கு ஒரு தடவை வெட்டாவிட்டால் புல் ளுத்து, ஆறு அடி உயரத்துக்கு மேலும் வளர்க்கு முடிகளுக்கும் மரமே பாலங்களுக்குப் பதற்கும் இடமாகி விடுகின்றன. காலங்களுக்குள்ள புல் புதரில் பதற்கு விருத்த புல்களுக்கு எவ்வளவோ பேர் இறப்பாடி இத்திடுகிறார்கள். எனவே, அங்கு இருந்து அந்த காட்டில் அடிக்கடி புல் வெட்டி அணைப்பதன் அவசியத்தைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

மலையாளில் 1931-ம் வருஷம் மடுக்கப் பட்ட சென்னைக் கணக்கின்படி மொத்தம் அங்கிருந்த ரூ.24,007 இந்தியர்களில் 5,14,959 பேர் தமிழர்கள்தான் என்று தெரிகிறது. இப்போது அந்த காட்டில் உள்ள இந்தியர்களின் மொத்தத் தொகை எட்டு லட்சத்துக்குமேல் இருப்பதாகவும் அங்குள்ள சர்க்காரைத் குறித்து ஒருவர் ஆறு

லட்சம் பேர் தமிழர்கள் என்றும் மறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மொத்தம் உள்ள இந்தியர்களில் எழுபது சத விதம் பேர் தொழிலாளர்; மூன்றது சத விதம் பேர் விவாபாதத்திலும் உத்தியோகத்திலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

மலாய் காட்டில் மலாய்க்கா சர்க்காரிலும் இந்தியர்களிலும் காட்டிலும் சீக்கர் அதிகத் தொகையினராவினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் சமீப காலத்தில் வந்தவர்களே. சென்ற மகா புத்தத்திற்கு முன்

கிளப்பிப் போகிற அந்த வேலன், தங்க சதம்.

சேலத்தில் ஐப்பாளிப் படை பெருத்த பெற்றி பெற்ற கந்தையன் எந்தையோ கட்டைக் கையாடலான சேலின் தென்பெரு ஆசிரியர் ஈடுகளுக்கு ஐடி கந்த அடை களம் புர்த்தான். தற்போது பீகிப் கைப் திருவன். சலாம். இந்திர சேல. இப்போது கிபார். பர்மா. மலையா முத்தியை பல ஈடுகளிலும் சேலத்தில் தோண்டி அகியாத இருப்பதற்கு அது தான் காரணமாகும்.

சென்ற மகாவுத்தங்கு முன் மலாய் நாட்டில் சேலின் குடியேறியவர்கள் பீகி கிபார் கட்டுப்படுத்தி விட்டார்கள். சேல ஐப்பால் புத்தம் காரணமாக கட்டைக் கையாடலான சேலின் இடம் விடாமல் மலாய் நாட்டுக்கு கந்த குடியேறியபிறகு அந்தருக் காரணம். அங்காது தந்திரா விட்டால் இந்த அந்த நாட்டில் சேல களம் என்னக்கை இன்னும் பல கட்டம் அகியாமெயிருக்கு.

தென் சிழங்கு ஆசிரியர் ஈடுகளில் கவித் தும் இந்தியர் ஈடுகத்திலும் சேல ஈடுகத் தத்தும் உண் ஒரு நாடுபெயர் பெற்றதால் கைக் குறிப்பிட வேண்டியது அகியம்.

அந்த ஈடுகளில் குடியேறியுள்ள சேலின் அங்கு பல தொழில் துறையிலும் துணிந்து இறங்கி செல்லாக்கூர் பெற்றிருப்பதால், பெரும்பாலானும் அந்த நாடுகளிலேயே தந்தையாக கந்தாபீத்திருக்கிறார்கள். சலாம் முத்தியை தொழில் கந்தாபயங்கள் கந்தாய் அகிய குறையாக கையில்தான் இருக்கின்றன.

மலாய்நாட்டிலே சேல ஈடுகத்தக்கு என்ன பலனும், பலப்பெருக்களும், செல் கந்தும் மலாய் ஈடுகத்தகிரே இந்தியர் ஈடுகத்தகிரே இங்கு கையாம்.

இந்தியர்களில் பெரும்பாலோர், -சுதழ லும் சேல. அங்கு காரணமாக செத்தக் கையுடைய செல்வத்திலும் சேல, கைய நாட்டில் குறும்புக்களால் சேல காரண கந்தாபீக்க விருப்புகளிலும்.

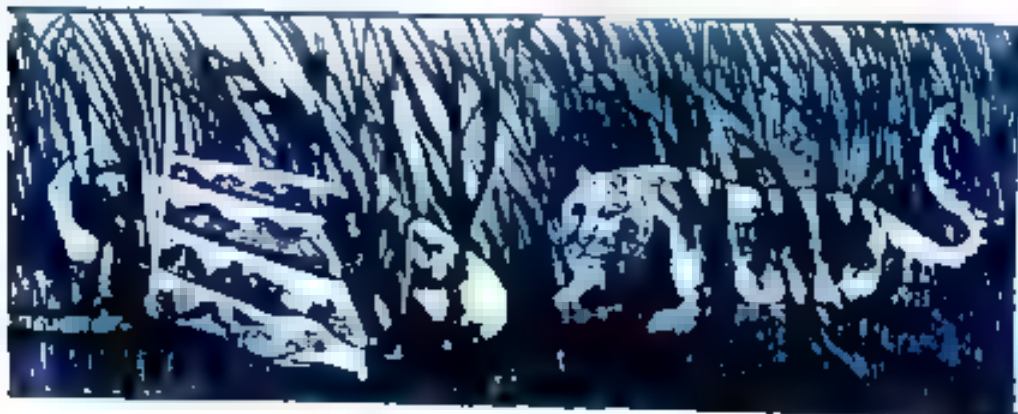
தாய் நாட்டில் பிற இந்தியர்களுக்கு இருக்கும் எக்கியத்த பாரமே அத்தகைய கிணையத்துக் காரணம். மலாய் நாட், டிரே பிறந்த தகிமுறை தகிமுறை காக அங்கு கந்தை வரும் இந்தியர்களில் குறும்புக்கை கூட இந்தியாவுக்கும் செல்வ வேண்டும். இந்தியாமைப் பார்த்த வேண் டும் எந்த எங்குது உண்டு.

ஆனால் சேலின் கிணைய முத்திலும் வேருகும். சேலாக்குது அங்குதுகைய தாய் நாட்டில் பாரம் இங்கு எந்து சேலம் குடியாது. சலிலும் புத்தம் உண்டா? இம் கந்தை, பஞ்சம், பீகி முத லிய செல்வாமைக்குப் பார்த்த அங்குதல் பல சேல ஈடுகளுக்கு சென்ற அடைக் கையிருந்திருப்பதால், அங்குதல் பெரும் பாராக்குது திருப்புகு. தாய் நாட்டுக் குச் செல்வாமைக்கும் எந்த என்னமோ கிருப்பாமை எழுகுகில். கையே, தாய்கள் அடைக்கலம் புத்த நாட்டை, சேல அங்கு தாய் நாட்டைக் கொண்டு கிருகிருகில்.

சேலில் கந்திரத்தின் பஞ்சமும் பீகி யும் அந்த நாட்டை எக்கியது தாய் பார்த்திருக்கிறது கையாத அகிய கட்டியே. வேருகியுள்ள ஒரு கந்திரத்தி லிருந்து கந்தைக் கொண்களாம்.

இப்போது தகிமுறையில் எந்தாடுக்த கையுப் பஞ்சம் காரணமாக திருகுகே வேலி கிணையம் சிய கையுடன் தகி குறைய குடியேறக்கை கிற்றுகில் எந்து கில் தகிணையக்குறும் உதப்பட்டது. இதைக் கொட்டு கில் நாட்டில் உண் கையும்கையம் துத்தத்த திருக்கெய்குப் பார்த்த எப்பதில் எந்தேகை இங்கு.

ஆனால் சேலின் கையே குடியேறக்கை கிற்றும் கழக்கம் சிய கையுடன் இருந்த கருகிறது. அங்காது கிற்றப்படும் குழர் கந்தைச் செல்லம் படைத்த சேல முத காலிகம் காய்க்கும் தகிமுறையிலும். இங் கொகு செல்வத்திலும் அங்குதல்

விடுக்கு வாங்கப்பட்ட வேக குழந்தைகள் பத்து இருபது. மூப்பது என்று ஏதாவது மாக இருப்பது உண்டு.

மேலேயுள்ளவை சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மூலம் கோடி கோடியாக உபயம் பெறும் பிரிட்டிஷ் முதலாளிகள் அந்தத் தோட்டங்களின் உயிரகாடியான இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்குப் போதிய சம்பளம் கொடுப்பதில்லை என்பது வேறு காலத்திய புரூர் ஆகும். இப்போது சம்பந்தம் இல்லை. அபரிமிதமாக உயர்ந்திருப்பது போல் சென்ற மகாவுத்தம் ஏற்பட்ட பீஸ். தென் கிழக்கு ஆசியாவில் நெற்படி - அந்தம் பரவுவதற்கு மூன் அடச் விட உயர்ந்து வந்தது. சம்பந்தம் இல்லை உயர்ந்தது; விட வரிகளும் உயர்ந்து சென்று போயின; தோட்ட முதலாளிகளின் கைபழம் பெருகித் கொண்டே போயிற்று. ஆனால் ஏதாழ் தொழிலாளர்களின் சம்பளம் மாத்திரம் முதலாளிகளின் பிடியாதல் காரணமாக உயராமல் சண்டித்தனம் செய்ய ஆரம்பித்த விட்டது!

கேட்டீரா?

பாகவதர்:—நான் கேட்கிற கேடி யோவிலே பாகவதனே. அதைக் கேட்டீரா?

பிரமுகர்:—உங்களை கேடி யோவிலே பாகவதனே என்று என்ன பல நடவடிக்கைகள் கொண்டனே. அதை நீ கேட்டீரா?

போதாக்குறைக்கு, 1938-ம் வருஷம் மலேயா சர்க்கார் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தைக் குறைத்ததால், அப்போது செங்கோவில் அதிகாரத்திலிருந்து தாஜாஜி சர்க்கார் மலேயா சர்க்காரின் போக்கைக் கண்டித்து அந்த நாட்டுக்குத் தொழிலாளர் குடியேறுவதைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்து விட்டார்கள். அதனால் தோட்ட முதலாளிகள் கஷ்டப்பட்டு நேர்ந்தது. எனினும் அவர்கள் தங்களுடைய பிடியாதத்தைக் கைவிட வில்லை. இதன் விளைவாக 1941-ம் வருஷம் மலாய் நாட்டிலேயே பரந்த முறையில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தமும் ஆரம்பமாகிற்று. அதன் காரணமாக ஏதாவது தொழிலாளர்கள் மலேயா சர்க்கார் நாடு கடத்தி விட்டார்கள். அதாவது இந்தியாவுக்கு அனுப்பி விட்டார்கள்.

சென்ற மகாவுத்தத்துக்கு மூன் இந்தியாவிலிருந்து மலாய் நாட்டுக்குத் தொழிலாளர்கள் குடியேறுவதைத் தடுத்ததில் பலமாக இந்தியாவின் கௌரவம் நிலை நிறுத்தப்பட்டது. தங்களுடைய பிரதான வேலு சிவசாயியை சம்பளமும் கைவிடவும் அணிதராமன்றி இங்கிலாந்திலேயே சென்றவர்களைக் கண்டிப்பாகத் தடுத்ததால் தொழிலாளர்கள் அனுப்பித் கொண்டுவந்து எல்லாதைத் தோட்ட முதலாளிகள் நிர்வகணமாகத் தெரிந்துகொண்டனர்.

அந்தத் தகை மத்தெருகு விதத்திலுள்ள மகத்தான கண்ணியாக முடிந்தது. அதாவது அப்போது சம்பளம் இல்லா உயர்ந்த சம்பந்தம் உற்பத்தி வேறு மும்முரமாக உட்கொண்டிருந்தது. எனவே தொழிலாளர்கள் மலேயாவுக்குச் செல்லுவதைத் தடுத்தமையே இருந்திருந்தால் மேலும் உட்கொண்டிருந்த தொழிலாளர் அங்கு சென்று வந்த காலத்தில் நாட்டிலே கொண்டிருப்பார்கள். பஞ்சம் வந்தால் என்ன சம்பளத்தையும் பிச்சைக்காரர்கள் சப்பியிருப்பார்கள் என்பதையும் அதுவாத மலேயாவிலே வந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட வேளும் பஞ்சத்திலும் தெரிவிக்கிற அபிதக் கார்டான தொழிலாளர்கள் விழுந்து முடிந்ததைப் போல நெற்படி, தொழிலாளர்களும் முடிந்திருப்பார்கள் பாக்காக—தங்கன் சயிப்பானது போடு தற்கால ஐப்பாளியரால் கொண்டு போக. எட்டுப் பணியை இந்தியத் தொழிலாளர்களின் கொள்கை ஒரு கட்டித்தட்டும் சிந்தனாது எனவே, அப்போது செங்கோவில் ஆபீஸ் புரிக் கடிதிகள் சர்க்காரின் தீவிரமான மலேயாவிலே மேலும் ஒ. திசைக்கு கட்டம் நயிந்த தொழிலாளர்கள் பணியாகாமல் தடுப்பதற்கு நேரமாகிற்று என்று உறுது மிகையாகுமா

"இந்த தமிழ் மொழிக்கு ஸ்ரீ நேரு-
விளையப் பித்திர டயர் எழுப்பா விவரம்
குறி. இவ்வாறு விரிவுப் பரம்பரை தமிழ்
இலக்கியப் பொருள்பெற்றது. பொருள்
பயன்பாட்டு பயன்பாட்டுகளை வளர்த்து
வந்தது. உலகில் பல மொழிகள் இருப்
பினும் தமிழ் அந்தரம் இவ்வாறு சந்தி
யிருந்த, உலக மயித, எல்லா மிகுந்த மொழி
தமிழ் ஒத்ததாம். உலகுக்கு முன்பு ஆம்
மென் இருந்ததா என அறிவோம். உலகம்
உலகத்தா ஆக்கியும் இப்பொழுதும்
ஆக்கியும் வெவ்வேறு. ஆனால் மூலமே
ஆக்கியிருந்த முன்பு ஒத்த தமிழ் என
பெரிசெய்து அது வந்தித் தமிழ்மே
இந்தப் பொருளும்; வந்தப் பொருளும்.
தமிழ் மொழி உலகம். திரைப்படம்
தமிழ் சந்தியும் வந்தது வந்திருக்கும்
தமிழ் மொழியைப் பெற்றதன் பெரும் பாக
மொழியை" என்ற உரிஞர் ஸ்ரீ என்.

இவ்வாறு என மொழியும் எது
என்கும் தமிழ் பந்தமும் தமிழ் அமைய
வந்ததும் உலகம் என நினைத்துப்
பொருளும் ஸ்ரீ என் ஒப்புக்கொண்டு,
"இந்தியாவின் இனி உக்கும் வந்த தமிழ்
மொழியும் எது என்கும் வந்திருக்க வந்த
வந்ததும் பந்தியுக்கொண்டு என குற
யுட்டென்" என்ற உரிஞர்.

இவ்வாறு என உட்படுத்தி ஸ்ரீ பெரிய
செய்த தாழும் மொழியை வந்திருந்த.
திரைப்படம் ஆகிய ஸ்ரீ என். பி. லாஸ்
இவ்வாறு என மொழியுக்குத் தாமதம்
வந்ததும் பொருளும் இவ்வாறு
இந்தியாவிற்கும் மொழியை மொழியைப்
பாண்டி அமைக்கொண்டது அறிவிக்க
பரிசுதிக்கொண்டு தமிழ் பரம்ப
அமைப்பை வெவ்வேறு. "திரை தமிழ்"
என்பத பந்தி பந்தித் திரு எ. வெந்த
குறும் "திரைப் பெற்ற பெரு வன்"
என்பத பந்தி பந்தித் திரு எ. பெரிய
தம்பி பந்தியும், "உலகம் பந்தியும்
குறும்" என்பத பந்தி குறும் வன். வன்.
சமயத்தினை மொழி அறிஞர்களுக்கும் பெரி
யார். இவ்வாறுக்கு மொழித் தமிழ்
தமிழ் வந்திருந்த தமிழ் திருமொழியை
இவ்வாறு மொழியை உட்பதி வந்ததா
ஸ்ரீ மொழியுக்குத் பாராட்டினார். "இவ்
வென்ற தமிழ்மொழி இவ்வாறு என அறி
யோர். வந்ததும்; வந்ததும்; உலகத்தா
இந்தியாவிற்கும் பாராட்டி மொழியுக்கு.
வந்ததும் தாழ்வு உலகம் பெற்றதும்" என்ற
தாழ்வு மொழியை ஸ்ரீ என் உரிஞர்.

என்பு:—அவ்வாறு பந்தி
தேவோ உலகம், மொழியை வந்த
வந்திருக்கொண்டு மொழியை
குட்கொண்டு:—அவ்வாறு தாழ்
உலகம் வந்திருக்கொண்டு
என்பு:—அவ்வாறு தாழ்
வந்திருக்கொண்டு மொழியை
வந்திருக்கொண்டு மொழியை
வந்திருக்கொண்டு மொழியை

ஆனால் அந்த அளவு இவ்வாறு
பந்தியும் வந்திருக்கொண்டு
மந்தியும் 'பந்தியும் வந்திருக்கொண்டு
வந்திருக்கொண்டு மந்தியும்
மந்தியும்' வந்திருக்கொண்டு. பந்தியும்
வந்திருக்கொண்டு மந்தியும்
வந்திருக்கொண்டு மந்தியும்
வந்திருக்கொண்டு மந்தியும்
வந்திருக்கொண்டு மந்தியும்
வந்திருக்கொண்டு மந்தியும்
வந்திருக்கொண்டு மந்தியும்

"அவ்வாறு ஆகிய வந்திருக்கொண்டு
பந்தியும் மந்தியும் மந்தியும்
வந்திருக்கொண்டு மந்தியும்
வந்திருக்கொண்டு மந்தியும்
வந்திருக்கொண்டு மந்தியும்
வந்திருக்கொண்டு மந்தியும்
வந்திருக்கொண்டு மந்தியும்
வந்திருக்கொண்டு மந்தியும்

பாமகருஷை உபநிஷதம்

24. "மாடுகள் அரை போடுவதுபோல்"

பகவானதுபால் தருகிறது. இந்தப் பால் பசுவின் உடலில் ஓடும் சத்தத்தில் கலந்து, அதன் உடல் முழுவதிலும் இருக்கிறது. ஆவீனும் பசுவின் காளையப் பிழிந்தால் பால் வருமா? வராது. பசுவின் மடியில்தான் பால் கசக்கும். உலக மேல்வாய் உடவுள் மயம் என்பது உண்மை. ஆவீனும் பசுவின் உடலில் பால் கசக்கும் மடியைப் போன்றது. புண்ணிய சூத்திரங்களின் மகிமை. அங்கே பக்தர்கள் சென்று, அந்த மந்தலங்களில் கசக்கும் பக்தியைப் பெற்று, பகவானை அடைகிறார்கள். தலைமுறை தலைமுறைவாகப் பல பக்தர்கள் தயாரும் தியானமும் செய்த அத்தலங்களில் ஆண்டவன் தன் தரிசனத்தை எனிடில் தருகிறான். எண்ணற்ற பக்தர்களுடைய தலம், துபம், தியானம், பூஜை, பிரார்த்தனை இவற்றின் புகை அங்கே படித்து நிற்கிறது. அது அங்கிடம் பக்தியுடன் செல்லும் மக்களின் உணர்ச்சியைத் தன் மயமாக்கும். பக்தர்களின் கால் துடிப்பை

ஹிம போதம் என்று சொல்வது இதுதான். கோடிக்கணக்கான பக்தர்கள்: படித்தவர்கள், படிப்பில்லாத பாமர்கள், விழுந்து புரண்டு வழிபட்ட இடங்களுக்குத் தனி போரு சத்தி உண்டு. உலக வாழ்க்கையையும், ஆசைகளையும் நீக்கி உள்ளம் உருகி ஆடியும் பாடியும் புனிதமாகிய மந்தலங்களுக்கு காலும் சென்று நம் உள்ளத்தை ஆண்டவன் பாதங்களில் சமர்ப்பித்தால் கம்ஸாடப கல் மனமும் உருகும். ஆனபடியால் அத்தகைய இடங்களில் ஏங்கும் பரவி நிற்கும் சாலை எனிடில் காலவரம்.

பூரிமை என்கேயும் தொண்டி ஜலம் எடுக்கலாம். ஆனால் சில இடங்களில் ஏற்கெனவே ஜலமும் குளமும் ஏரிலும்

தயாராக இருக்கின்றன. அவற்றை நாம் அடைந்து கலபமாகத் தாகம் தணித்துக் கொள்ளலாம் அல்லவா? - அப்படியே கோயில்களும் சூத்திரங்களும், தீர்த்தங்களும். பக்தி தாகத்தை அங்கிடங்களில் சிரம மில்லாமல் தீர்த்துக் கொள்ளலாம்.

சூத்திரங்களைச் சரிபாள் முறையில் பவன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மாடுகள் கூழை நிறையப் புல் மேய்க்கு விட்டு ஒரு இடத்தில் படுத்து அரை போடுவது போல், புண்ணிய மந்தலங்களுக்குப் போய் பூஜை முதலியவை செய்தான பிறகு மந்தல மகிமையின் பயனாக அடைந்த புனித எண்ணங்களை நாம் அரை போட வேண்டும்.

வாத்தினா முடிச்சதும் கடமை தீர்த்து விட்டது என்று எண்ணி பக்தியையும் புனித எண்ணங்களையும் அங்கேயே விட்டு விடாமல், தனிதன

சகயவந்தி ரஜ்யேயவயைச்சரிபாள்

பாஷ இடத்தைத் தேடி உட்கார்ந்து, திபாஷத்தில் மனதைச் செலுத்தி அடைந்த பத்தியை ஊர்ஜிதப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அடைந்த பயனைச் சீக்கிரத்தில் இழந்து விடுவோம்.

புண்ணியஸ்தலங்களுக்குப் போவதில் மட்டும் அல்லது அங்கே குடியிருப்பதில் மட்டும் பயன் அடைய முடியாது. உள்ளத்தின் நிலைமையே முக்கியம். உள்ளத்தில் பக்தி இருக்கா லொழிய ஸ்தல விசேஷத்தின் பயனை அடைய மாட்டோம். உள்ளத்தில் பக்தியிருந்தால் புண்ணியஸ்தலங் களில் அவதாரித்து செப்து கொள்ளலாம். அந்த பக்தி ஐயேஜு உள்ளத் தில் இல்லாத பட்சத்தில் எந்த கேஷத் திரத்துக்குப் போவதிலும் ஒன்றும் பிரயோஜனமில்லை.

வீட்டில் சண்டை பிடித்துக் கொண்டு மயபன் காரிக்கோ, வேறு

புண்ணிய ஸ்தலத்துக்கோ ஓடிப் போகலாம். அங்கே வேலையில் அமர்ந்து பணம் சம்பாதிக்கலாம். பிறகு தாய் தகப்பனுக்கும் கொஞ்சம் அனுப்பலாம். ஆனால் இது வேறு, பக்தி சம்பாதிப்பது வேறு.

ஒரு சமயம் ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ணர் வேடிக்கையாகச் சொன்னார்: "நானும் மதுராகாதரும் மேற்கே ஒரு புண்ணிய ஸ்தலத்துக்குப் போனோம். அங்கே மாமரங்களும் மூங்கிப் புதர்களும் கம்மூடைய ஊரில் இருப்பது போலவே தான் இருந்தன. வித்தியாசம் ஒன்றும் என் காலையில்லை. ஆனால் ஒரு விரோதம். இந்தப் புண்ணிய ஸ்தலங் களில் குடியிருக்கும் ஜனங்களுக்கு எல்லா ஜீரண சக்தி, எய்வளவு சாப யிட்டாலும் ஐரித்துக் கொள்ளு கிருர்கள்" என்றார். பக்தி செய்யா மல் புண்ணிய ஸ்தலங்களில் இருப் பதில் ஒரு விரோதமாயில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்ட இப்படிச் சொன்னார்.

மிகவும் அபூர்வமான

PEPS

இருமல், ஜலதோஷம், குளிர் ஜூரம், இன்புளுவென்ஸா ஆகியவற்றைக் கண்டிக்குறது

பெப்ஸ் மாத்திரை வாயில் கரைப்பும்போதே அதன் மருந்து சத்துக்கள் உவரணப் பைக் கும் மாசுபுக்கும் செல்வின்றன. பெப்ஸில் உள்ள அபூர்வ சத்துக்கள் வெகு விநா யில் அபாவகரமான கிருமிகளை அழித்து, தொண்டை கரகரப்பை அகற்றி, எணைச் ச லைப் போக்கி, ஓயாத இருமலையும் நீறுத்தி விடுகிறது. சாப்பிட இனிமைபாடது.

PEPS

மலிவு, காரைப்பை உபத்திரவம் குடி மிகவும் இக்தப்பண்ணாத கீதம் தானே மாத்திரைக்க

காசல்

8. பூமி கொடுத்தது!

நான் திபூவானி துண்டிய மலர்ச் சாத்தை மெதுவாக எத்தன் ஒருவரின் கருத்துச் சொன்னேன். பிறகு தனது மந்திரை கடைசி

நான் இவ்வாறு அவருடைய மலர்ச் சாத்தைத் தடவிச் சொடுத்தேன். பூப் போன்ற திபூவானிச் மென் சாம்பல்கள்? 'சொற சொற' வென்றிருக்கும் பருவின் ஸ்ரடடும் கூக சாம்பல்? அதற்கும் இடத்தும் ஈடு எட்ட முடியுமா? பெண்மை வாயும் மலரின் மென்மைவாயும் சேர்த்துப் படைத்த பிரம்ம தேவனின் பெருமைபை என்னவென்று உணர்ப்பது? விசித வேர்வகை இருவருமே ஒன்றும் போலிவீங்க. பிறகு பருச் சிவையும் மெதுவாக குரலில், "என் பருச். என்னைக் கண்டு மக்கள் கதிகலங்குகின்றனர். என் என் சந்தியுடனும் வேரையுடனும் சிமிர்ந்து எம்பிரமாக சிற்றும் கொழுது. உலகமே என் காயகூனில் சிவந்த பணிபத் தொடங்கிவிடுகிறது. மக்கள் கோயில்களில் உள்ள தேவரை நினைவாக வேண்டியாளுதும் சொகுசு ரோ சிமிர்ந்து கதகிரியமாகப் பாப்பாரகன். ஆனால் என்னை சிமிர்ந்து கண் உயர்த்திப் பாப்பா தென்றும், அவர்களுக்குக் குலகடுக்கல் தான். பருவின் தனி சிமிர்ந்து சொகுசு ரோ சிவந்து பார்க்க இனிமேல்தான் இச் சொகுசின் பிறந்த வரவேண்டும். இன்று

வகை என் எந்தப் பொருளையும் வேண்டியதும் இங்கு. வீரும்பியதும் இங்கு. என் இவ்வகை வேண்டும் என்று வாய் திறந்து வீரும்பிச் சேட்காமலெனவே என் தேவரைக் கிடைத்தும் பூத்தி செவ்வப் பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, வீரும்பிச் சாத்தும் என் என் உணரும் சந்தி உடனாக இருவரமத் போலிவிட்டது.

"ஆனால் இன்று நான் இரவு உணர்ச்சிப் பார்த்தேன் அப்பவா? அப்பொழுது நான் முதன் முதலாக, மனிதனுடைய மனதின் சதாவத ஒரு பொருள் வேண்டும் என்று இவ்வாறு எத்பட்டு விட்டால், அதை அடைபும் விஷயத்தில் அவன் மனம் என்ன பாடுபடுகிறது என்பதை உணர முடிந்தது. அப்பப்பா! இதென்னவென எல்லாம் இவ்வாறுத்தான் என்ன சந்தி! ஆக எப்படி வேண்டியப் பட்ட பாடு படுத்திச் சந்தாவாக வாட்டிப் பிழிந்து விடுகிறது! உணர்ச்சிப் பார்த்த அதை வுதல் முதல் என் மனதிலே என்ன என்ன வெவ்வாம் சிவந்திருக்கிறது. தெரியுமா? என்னை இரவு முழு வதும் துக்கமே பிடிக்கவில்லை. தூக் கத்தை எப்படியாவது வருவித்து விட வேண்டும் என்று படுக்கையில் புரண்டு டுண்டு பார்த்தேன். எத்தனைபோ பிரம்மம் பிரவந்தவங்களும் பகோதப் பிரவந்தவங்களும் சொந்து பார்த்து விட்டேன். இருந்தாலும் என் முடிவாகும்தானே?

ரூபவதி பி. எஸ். ஸரோஜா தனது அழகான சருமத்தைப்பாதுகாக்க லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பையே தேர்த்தெடுத்திருக்கிறார்

இந்த அவர் என் என்று
கொள்கிறீர்?

"நான் எக்ஸ் டாய்லட் சோப்
பித்தேஷன்களைப் பயன்படுத்தி
தேன். நான் இந்த கத்திரை
காப்பத் சோப்பின் மென்மை
வான மென்மையான மென்மை
வானமென்றால் என் அழகை
பாதுகாக்கிறேன் என்ற கதித்த
கொண்ட நான் திரைத் தன் ஒரு
கத்திரை பாதுகாக்கும் மென்மை
வான டாய்லட் சோப்பின் ஒரு
கத்திரைத் தேன். மேலும், எக்ஸ்
டாய்லட் சோப்பின் மென்மை
வானமென்றால் என் தன் ஒரு
கத்திரை."

★ வெளியுலகத்தின்
கூடிய இந்த
வெண்மையான சோப்புகள்
சத்திரைத்தன்மை மென்மை
சருமத்தைப்பாதுகாக்க
செய்யும்!

LTB-366-173 TK

வெண்மையான சோப்பின் -அழகு தரும் சோப்

உள்ளப் பார்த்தது முதல் துக்கம் என்ன விட்டு அகன்றுவிட்டது. இரவு முழுவதும் உன் உருவமும் தோற்றமும் தான் என் கண்ணெதிரே கடமாடிக் கொண்டிருந்தன. ஒரு கணம் கூட உன் உருவம் என் கண்ணை விட்டு அகலவில்லை. 'உள்ளப் பிழிந்து இவ்வளவு நேரம் என் எப்படி உயிர் வாழ்ந்தோம்? எப்படித்தான் நம்மால் உயிர் வாழ முடிந்தது?' என்பதைப் பற்றியேதான் என் இரவு முழுவதும் சிந்தித்தும் கொண்டிருக்கேன்.

"நிழலில்! நீ என் உடல், என் உயிர், என் பொருள், என் ஆயி, என் வாழ்க்கை எல்லாவற்றிற்குமே ஒரு அக்காரக ஆவி விட்டாய் என்பதை வாறுகத்தத் தெய்வங்கள் கூட கன்கு அறியும். என் மானிகளின் அத்தப்பாத்திலே எத்தனையோ பதுகாமகள், 'என் கன்கும் பெய்கள்!' என்று சொல்லிக்கொண்டு நடமாடத் திரிவிந்தன. கொஞ்சிச்

சூலாவிப் பேசுகின்றன. இன்பக் கேளித் தகைப் புரிய என்னிடம் வருகின்றன. அவை என் அருகில் வரும்பொழுது, அதாவது இன்னொரு விதமாகச் சொல்லப் பொருள் அவர்களை நான் என் அருகில் வருமாறு உத்தரவிடும் பொழுது, என் உள்ளத்திலே இதோ இருக்கும் இரத்தக் கருங்கைச் சுவருக்கு ஏதப்படும் உணர்ச்சி கூட உண்டாவதில்லை. ஆனால் உள்ளம்... ஆமாம், ஏ அடிமை ஜாதிப் பெண்ணே! உள்ளப் பார்த்ததின் தான் என்னுடைய உள்ளத்திலும், 'நானும் ஒரு ஆண்மகன், என் உடம்பிலும் இதயம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்த இதயத்தின் ஆழத்திலும் உள்ளம் என்று ஒரு அதை இருக்கிறது. அந்த உள்ளத்திலே ஒருவருக்கு இடம் கூட இருக்கிறது' என்பது தெரிந்தது. அழிந்த மிதந்த அடிமை ஜாதிப் பெண்ணே!

அந்த இடத்தை நீ ஆட்கொண்டு விட்டாய். என் உள்ளக் கோலிலில் நீ இடம் பெற்றுவிட்டாய்.

"உமகம் என்னத் தெய்வம் என்று என்னி வழிபடுகிறது. நேற்றை வரை காதும் என்னைப்பற்றி அப்படித்தான் என்னி வந்தேன். இந்த மண்ணுலகத் திலே பிறந்து வாழ்ந்து மரித்து மண்ணுலக ஆளும் ஆத்மர்களுக்கும் கமக்கும் மயிக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதே என்னினோன். ஆனால் நீ என் இதய நாலியாக வந்து முதற் கொண்டு என்னுடைய அந்த எண்ணம் அடியோடு அகன்றுவிட்டது. நீ நிறைந்திருக்க என் உள்ளத்தை ஆக்கிரமித்து ஆட்கொண்டு விட்டாய். அதுமட்டும் அல்ல; கடைசியில் நிறைவான வழிபடும் தெய்வமாகவும் ஆகிவிட்டாய். நான் எத்தனையோ காலமே பிற படை பெருந்து வெற்றி வாங்க குடி வந்திருக்கிறேன். வரும்

மொழிபெய.

பொழுது அந்த வானிலிருந்து அழகிய
அரங்கப்பல்களுக்கு ஒப்பான பெண்களைப்
போதுகிக்கொண்டும் வந்திருக்கிறேன்.
ஆனால் வங்கே காட்சியில் அந்த விரை
வாட்டுப் பொம்மைகளுடன் விவையடி
விரைவாக என்மனம் திகைத்துத் திகைத்து
விட்டது; அதுதான் எளித்து விட்
டது. அதற்கப்புறம் என் கண்களுக்கு
அவர்களிடத்தில் எய்தியதான முன்
மொகன மந்திர சத்திரம் இருப்பதாகத்
தெரியவில்லை.

"சாதல்! சாதல்! இவ்விரையல் சாதல்!
சாதல்!" என்று சொல்லி ஐயக்கன்
என இப்படி உயிரை விடுகிறான்
என்பதன் புத்திக்கு இதுவரை எட்டவே
யில்லை. சாதல் என்றும் சொல்வது வேட்
டாவே எனது வகையாடியேன்; பக்கித்
தேன். ஐயக்கன் இந்த வகையில் கெட்டு
என் தான் இப்படிக்காதல் பித்திரகாதித்
திரிசிறுக்கலோ! என்று என்னுள் என்னை
விவர்கிறேன். எவ்வளவோ மன்கடைய
உடைத்துக் கொண்டு பார்த்தும் கூட
எனக்குச் சாதல் என்று ஒன்று இருப்ப
தாகத் தென்றவையில்கூட. ஆனால் உன்
கூப்பார்த்ததும் என் உணர்வதில் இவன்
தெளிவாத அப்படி ஒன்று சாத்த வந்தது.
அதுதான் சாதவார இருக்க வேண்டும்
என்று என்னுளேன். அந்தக் கணம்
முதற்கொண்டு என் உணர்வதில் சாத
வாரியாக விந்து விட்டாய். அதற்கப்புறம்
தான் மற்ற மன்கூறுவக வாரிசைப்
போல எழுமும் மன்தந்தான் என்று
என்னுள் என் உணர்வதிலே இடம் பெற்
றது. என் மார்பகத்திலும் சாதவார
மாக எவ்வளவாயும் போவவே முன்
என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதுவும்
உணர்ச்சி வரப்பட்டுத் துடிக்கிறது;

அததரிப்படுகிறது; கவனிச் கவனிப்
படுகிறது. ஆகவே அங்கே மாட்டாமல்
அவ்வகையையுடையது என்பதெல்லாம்
எனக்குத் தெளிவாக விளங்கியது. அதவே
நிஜமாம்! சீ ஒரு உணர்ச்சியென்ற, மரத்
துப் போன உணர்வம் படைத்தவனின்
கண்களைத் திறந்து கருகா புரிந்திருக்
கிறது. தன் இவ்வாக்கு அவனை அடி
பணியச் செய்து உன் கைப்பாவையாக
ஆக்கிக்கொண்டு விட்டாய். இதை என்னுள்
சீ மயிற்செ கொண்கவாம்; சந்தோஷப்
படலாம். உணர்ச்சி உத்தமம் உணர்ச்சி
பெறச் செய்து பெருமை உண்டாகச் சேர்
தது. சீ சந்தோஷப் படுவதில் சிறிதும்
தவறவில்லை.

"உன் உணர்வதின் கண்களுக்கு வேண்டு
மானால் மிக மிகச் சத்தி வாய்க்கவனுந்
தோன்றலாம். உணர்வதின் உயர்ந்த பாது
காக்கனில் தங்கிறந்தவனுமே தோன்ற
லாம். உலகம் என்னைத் தெய்வம் என்றே
என்னுள் கொண்டாடலாம்; வழிபடலாம்.
ஆனால் சீ தான் எனக்குச் சாதல் தெய்
வம். வான் உன்னைக் கொண்டாடுபவன்.
வழிபடுபவன். என் தெய்வமாகிய உன்
ஆனைகைப் சிசுமேற் கொண்டு இனிமேல்
உன் உயிரென். எழுந்திருந்து என்
அண்மையிலே வா. என்மேல்கருகாசெய்.
திரை மகநலில் இருந்து கொண்டு ஆட்டி
கலக்கும் பொம்மைமாட்டப் பொம்மை
குத்திரதாசி போல சீ உன் இயல்பு
பெயலாம் என்னை ஆட்டி வை. இனி
என் உன் அடிமை; சீ ஆட்டுவிரை
போவெல்லாம் என் ஆட்த்தவா. இன்று
வரை என் என்சத்திலும் கோதபவிலும்
செங்கச் செருக்கிலும் இறுமாப்புற்று
உயிர் வாழ்க்கிறேன். இன்று நாதல் என்
அன்பிலும் அன்பை வழிபடுவதிலும் உன்

நம் வரவு!

வந்ததைச் செய்கிட்டு உதைத்திலே உயிர்
வாழ விரும்புகிறேன்” என்றான்.

பருள் அன்ற வரை பாசிடலும் அங்
வளவு நீண்ட பிரச்சனை செய்வதென்கிலை.
அதுவும் சில சந்தர்ப்பம் சாதாரண மனி
தனைப் போல அவன் பேசி யாருமென்கிட
தில்கை. அவனுடைய மன நிலையை அவ
னுடைய மீதிகள் வெகு அழகாக எடுத்துக்
காட்டிக் கொண்டிருந்தன.

நியூசுபோனா பெண். எந்தப் பெண்ணும்
தன் அழகின் வெற்றியின் பெருமையைக்
கொஞ்சுவது சாகும்தானா? அதுவும் தன்
காலத்தில் உன்னிய மிகப்பெரிய யாது
கூடாவதற்குக் காலடியாகில் பணியை வைப்பது
என்றால் தன் அழகின் வெற்றியை
எண்ணி எந்தப் பெண்தான் இறுமாப்புக்
கொள்ள மாட்டாள்? ஆனால் நியூசுபோனா

அதற்கு முன்பே காதல் உலகத்தில்
காலடி எடுத்து வைத்த விட்டாள்.
காதலர் இருவருக்கும் வற்புடைய காதல்
பந்தவந்தியை தன் மனதையும் மனத்
தின் விருப்பங்களையும் பணயம் வைத்
தாள் பறி கொடுத்துக் விட்டாள்.
அதுமட்டுமா? பந்தவ வெற்றியை
தவறாமையே பணயம் வைத்துக் காதல்
னுக்கு அப்பணம் செய்து அவ
னுடைய அடிமை யாகவும் ஆகி
விட்டாள். ஆகவே பெண்ணுலகத்
தின் இளைவற்ற இந்த வெற்றியின்
அவளுக்கு என்னையும் மிதிச்சி ஏற்
படவில்லை. அவள் கெதிராகியிரு
மேலும் பன்னளும் சோற சோறப்பும்
காலத்த தனரயின் தன் முழங்கால்
களை மண்டியிட்டுக்கொண்டு, “எனக்கு
காட்டிக் இளைவற்ற சங்கரவந்தியே!
நீ மனம் வைத்தால் உனக்கு உலகத்
தில் உள்ள மிகமிக உயர்ந்த அழகின்
கிடைப்பது உட வெகு கைபாடா
விற்தோ! அப்படி இருக்கும் பொழுது
அடிமையான என்னைக் கையிடுக நீ
விரும்புகிறாயோ? என்றவிடத்தில் உன்
னுடைய உணர்ந்ததைக் கொண்டு கொன்
னக் கடைய சக்தி ஒன்றும் இருப்பதாகத்
தெரியவில்லையே!” என்றான்.

பருள் மிகவும் மெதுவாக, ஆனால் நிட
லும் நிட்டலும் நொய்ந்தருளில், “பருள்
செய்யும் காலியம் அறிந்தும் உலகத்துக்கு
ஆதீனமாக—எடுத்துக் காட்டாக ஆகி
விரும். பருள் செய்யும் செயல்கள் அனைத்
தையும் காணாவிட்டதில் மேல் பார்க்குதல்
பின் பற்றத் தொடங்கி விடுவார்கள்.
தெரியுமா?” என்றான்.

“யாதுகா! மறுபடியும் நீ நிர ஆகிய
நித்த முடிவற்ற வர வேண்டும். வேகம்
றகு அடிமையப் பெண்ணுக்காக காம்
இவ்வளவுவெளியைச் செலவிடுவோம். அது

கிளையா! என்ற நித்தித்துப் பார்க்கு
என்றும் நியூசுபோனா.

“நித்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம்
இல்லை. பருள் அந்த அடிமையப்
பெண்ணை எகிறுத காட்டுப் பட்டமகிஷி
யாக ஆகிக் கொண்டவாள். அவன் வைத்
தததான் காட்டம்” என்றான் பருள்.

“ஆனால் அந்த அடிமையப் பெண்ணின்
உணர்ந்தில் பருள் பிற அப்பே ஏற்படா
மகிருத்தவிட்டால்...” என்றான் நியூசுபோனா.
“பருளின் அன்பு அவளுக்கு எல்லா
வந்தையும் கற்றுக் கொடுத்த விடும்”
என்று பதில் அளித்தான் பருள்.

நியூசுபோனா கற்றுக் கற்றுக்கொண்ட வரவ
கைமுத்தக் கொண்டு, “அந்த அபாக்கிய
வந்திரு வேறு பாசிடலாவது முன்பே
காதல் கற்பட்டிருந்தால்...” என்றான்.

பருள் அந்தப் பதிலைத் தன் பெருமையக்
குப்பல்கள் விளைவிக்கும் பதிலாகக் கருதி
னான். பார்க்குதக் கொண்டிருக்கும்
பொழுதித அவனுடைய முகத்தின் கீதம்
மாறிவிட்டது. முகமும் புடைத்தது!
கண்டன் வெக்தன; உதடுகள் தடித்தன.
அவன் எட்டென்ற காதலாவிவிருக்கு
எழுத்து கிள்ளான். அப்பொழுது பூமியே
அதிர்ந்தது. அவன் தன் கால்களால்
பூமியை ஒன்றி உதைத்தான்.

அவன் பந்தனை 'உதற' வென்று கடித்
துக் கொண்டு, “பருள் அந்த ஆகிய
எகிறுத காட்டில் உள்ள மிகப் பெரும்
கருவல்லுக்குக் கீழே கீதத்தி ககெகிக்
கொன்ற விடுவாள்!” என்றான். அதைக்
கேட்டதும் நியூசுபோனாக்குப் பூமியே கிர
கிடுக்தது போகிருத்தது. (தொடரும்)

கோக் காக்கித் கொண்டு
கோண்ட வாய் வழியச் சற்று
நிற்கப் போகிறான்; பல்
தெய்க்க என்று சொல்லிக்
கொண்டு வெப்ப மரத்தில்
எறி ஒரு கிணையெழுந்தது
எறிவப் போகிறான்; பிறகு
குத் தன்னிர் விடாமல் குழா
யடியில் 'தூட்டி' அடித்துப்
பத்துப் பேருடைய வயிற்
தெரிச் சலுக்கு ஆனாகப்
போகிறான்!

"அம்மணி, உன் பிள்ளை
யின் அட்டுத் தளத்தைப்
பார்த்தாயா! ஓடும் தன்னி
ரில் ஆற்றுப் பாவத்தின் மீது
எறித் தலை குப்புறக் குட்டிக்
காணம் போடுகிறான். உனக்கு
இருப்பது ஒரு பிள்ளை!
சொல்லி விட்டோம்" என்று
இரண்டு பேர் வந்து சொல்லி
விட்டுப் போவார்கள்!

"இதோ பார்! உன் பிள்
கையை அடக்கி வை. வின்
வம்புக்கு எவ்வாம் வருகிற
னும், 'வய்வய்' என்று வன்
குழந்தையைப் பார்த்த அழகு
காட்டுகிறானும்!" என்று
பராவது அவன் மீது 'குற்

1. மகாராஜாவுக்குப் போய்வா!

சூரிய வெளிரும் கண்ணென்று
முகத்தில் அடித்தது. நகுலன் கண்
களைத் துடைத்துக் கொண்டு போனான்
போகிறது என்று எழுந்திருந்தான்.
'அடே! இவ்வளவு வேரமா கரம்
தூங்கியோம்!' என்று அவன் வெட்
கப்படவில்லை; வாரிச் சுருட்டிக்
கொண்டு எழுந்திருக்கவும் இல்லை.
"வேறொருவிட இன்று சூரியன் சிக்
மாக உதித்து விட்டான் போகிறுக்
கிறது! இந்தச் சூரியனுக்கு வேறு
வேறையே விடையாதா? என்னத்துக்கு
என் தூக்கத்தைக் கெடுக்க இப்படி
ஓடிவா வேண்டு?" என்று முணு
முணுத்துக் கொண்டேதான் அவன்
எழுந்திருந்தான்.

நகுலன் அவ்வளவு சிக்விதம் எழுந்து
ஒன்றும் ஆக வேண்டியது இல்லை
என்று அவன் அம்மா உட நினைத்
தான். அவன் சிக்விதம் எழுந்து தான்
என்ன செய்யப் போகிறான்? கண்

தப் பத்திரிகை' வாசித்து விட்டுப்
போகப்போகிறார்கள்!"

பொழுது விடிந்து அந்தமித்தால்
இதே வேலை தான்! நகுலனின் தாயார்
அம்மணி இப்படி எவ்வாம் மனம்
புழுங்குவான். 'இந்த மகத்தான்' அது
வலகளை ஆற்ற அவன் எப்பொழுது
எழுந்திருந்தால் என்ன?' என்று
அம்மணி நினைத்ததில் ஆச்சர்யம்
இல்லைவல்லவா!

நகுலனுக்குக் கிட்டத்தட்டப் பதி
னாறு வயது இருக்கும். இப்படி வயது
ஆகிறதே! குடும்ப நிலை தெரிவாமல்
இஷ்டப்படி ஊர் சுற்றிக் கொண்டு
இருக்கிறோமே என்று, அவனுக்குப்
படவில்லை, வயதுக்குத் தகுந்த புத்தி
வேலை செய்வதில்லை, தன்னை நினைத்
துத் தாயார் எவ்வளவு துக்கப்படு
கிறான் என்று அவன் உணர்வில்லை.

ஆனால் வேலை தவறாமல் காப்பிட்டு
விட்டுப் போகத் தெரியும். வம்பு
வழக்குகள் இழுத்துவிட்டுப் பின்
கட்டு வழிபாடு விட்டுக்குள் துறந்து

பரணியேல் பதும்
இக்கொண்டதெளி
யும். கன்றுக இழுத்
துப் போர்த்திக்
கொண்டு துவகத்
தெரியும். 'பட்டா,
பட்டா' என்று
சிட்டி அடிக்கத்
தெரியும்.

குடும்பம் எப்படி
வந்திருது! தன்
தாயார் எப்படி என்
லாம் சிரமப்பட்டுச்
சொரு சமைத்துப்
போடுகிறான் என்று
தெரியாது!

அன்று இரவு எட்டு மணி இருக்
கும். கருவணின் தாயார் வசத் தின்
கிளக்கு அருகே சின்று கொண்டு பாடு
ட்டு மனம் விட்டுப் பேசிக் கொண்
டிருந்தான். "ஓடு கடுவே துக்கம்
மேலிட்டு அழுதான். "இந்தப் பின்
கிளைய னைத்துக் கொண்டு வான்
என்ன சொல்வன்? அவன் அப்பா
தான் அப்படி என்றால், அதற்கு மேல்
இருக்கிறான் பின்னையும்! இவனுக்கு
கல்வப்படிவாக வளர்ந்து வந்து காக
சம்பாதிப்பான்; சற்று ஆறுதல் அடை
யலாம் என்று பார்த்தால் இப்படித்
கழிசைப்பாகப் போகிறான்!" என்று
சொல்லி விம்மிக் கொண்டிருந்தான்.
கண்ண ழடித் தூக்குவது போலப்
பாவனை செய்து கொண்டிருந்த
கருவனுக்கு அம்மா சொன்னது
அவ்வளவும் கேட்டது. 'அப்பா
தான் அப்படி என்கிறான், அம்மா!
அதற்கு என்ன அர்த்தம்?' என்
தெய்வகம் கண்ண ழடிக்கொண்டு
யோசித்துப் பார்த்தான்.

எனக்கு ஐந்து வருஷங்களுக்கு
முன்னால் எப்போது ஒருநாள் அப்
பாவைப் பார்த்தது, இரத்தினி
அவர் வந்தது. அம்மாவோடு
இவ்வாறு பேசியது, பிறகு போய்
விட்டது எல்லாம் அவனுக்குக்
கனவு போல இருந்தது. பொழுது
வீழ்ந்து அம்மாவை "அப்பா
எங்கே?" என்று கேட்டான் கரு
வன். "அவர் வெளியூருக்குக் கப்பல்
ஏறிப் போய்விட்டா; வருவதற்கு
இரண்டு, மூன்று வருஷங்கள் பிடித்
கும் என்று சொல்லிவிட்டு முகத்தை

அப்பால் திருப்பிக்
கொண்டு அழு
தான், அவனுடைய
அம்மா.

கருவனுக்கு என்
லாம் கன்றுக
கிளவு இருக்கிறது.
"ஆமாம், அம்மா
எதற்காக அழுதி
ருள்? இன்னும்
அப்பா திரும்பி வர
வில்லையே என்ப
தற்காக அழுதி
ருள்? அவ்வது
நான் இப்படிச்
சொல்பே திரவாக

எதுவுமே சம்பாதிக்காமல் இருக்
கிறேனே, அதற்காக அழுதிருளா...?"

கருவன் துள்ளி எழுந்தான், அவ
னுடைய துக்கம் எல்லாம் எங்கேயோ
பறந்துவிட்டது. புது கருவனுக்கு
மாதிரிவிட்டான். அதைக் கணம் அவன்
"அம்மா!" என்று கூப்பிட்டுக்
கொண்டே பின்னால் ழடினான்.

அம்மணி ஆச்சரியப்பட்டான். அவ
ளுக்குத் தெரிந்து இந்த ரோத்தில்
கருவன் குறட்டை விட்டுத் தூங்கிக்
கொண்டிருப்பான். இன்று என்னமோ
விரித்துக் கொண்டிருப்பதுடன் புதுக்
குரல் போட்டுக் கொண்டு பின்னால்
ழடி வருகிறான்? எதற்கு அடிப்
போடுகிறேனோ? மரீயம்மன் திருவிரா

வுக்குப் போக வேண்டும் என்று காசுக்கு வந்து சித்திரகுமாரி விவியா வுக்குப் போகச் செய்வதற்குத் தேக்கு சித்திரகுமாரி இவ்வாறெல்லாம் எண்ணினாள். சற்று மீறண்டபடி, "என்னடா, என்ன வேணும்?" என்று கேட்டாள்.

சுவாஸுக்குத் தூக்கம் தோன் டுடைய அடித்தது. என்னமோ சொல்ல வரவேடுத்தாள். வர்த்தக வரலில்லை. "அ...ம்...மா!" என்றான் மீண்டும், கண்ணில் கண்ணீர் பிழங்கி விட்டது.

அம்மணிக்குத் திட்டுவென்றது. ஏதாவது தப்புத்தண்டா செய்து விட்டு வந்து விட்டாது. என்ன? அவன் விழிக்கும் விழியும், திட்டுத் திணறு வதும் அவளுக்கு என்னமோ செய்தது.

"ஏன் சுவா! என்ன? யாசையாவது, என்னயாவது செய்து விட்டாயா?" என்று கேட்டுப் பதறினாள்.

"இப்போம்மா! எனக்கு ஒன்று தெரிந்தது கொன்ன வேண்டும் என்று வேறு நாட்களாக ஆகா. அதைத் தெரிந்து கொண்டு நான் சம்பாதிக்க வேண்டியிருக்கும் போகப் போகிறேன். நான் பழைய அட்டிக்கு சுவாஸ் இப்போ. அடியோடு மாறி விட்டேன். சீரென்று மூன்றாம் அடுத்தாண்டு மாலியிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது எல்லாவற்றையும் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தேன். ஏன் அம்மா! அப்பா ஏங்கே? அப்பாநான் அப்படி என்றால் அதற்கு

மேல் இருக்கிறான் பிள்ளையும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தாயே! என்ன அம்மா விசேஷம்?" என்று மட்டும் புதன் கேட்டான் சுவாஸ்.

அம்மணி ஆச்சரப்பப் பட்டாள். 'தூக்குமூன்று சுவாஸு இத்தக் கொன் கேட்டிருன்? இப்படித் கேட்க அவனுக்கு எப்படித் தோன்றியது?' என்று சினைத்தாள். "எங்கேயோ வேண்டியிருக்கும் போயிருக்கிறார் என்ற வழக்கமான பதிலையே சொல்லிவிட்ட சினைத்தவள், என்ன சினைத்துக் கொண்டாளோ என்னவோ! அந்தப் பதிலைச் சொல்லவில்லை. ஸபாஸுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இத்தப் புது விழிப்பை நன்றாகப் பார்ப்பதற்குக் கொன்ன வேண்டும் என்று எண்ணினாள் போலும். எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் அந்த இரகசியத்தை மூடி மூடித் காப்பாற்றிக் கொண்டு, தானே மனம் புழுங்குவது என்று சினைத்தாள்.

"சொல்லிவிடு, சொல்லிவிடு!" என்று அவளுடைய உதடுகள் துடித்தன. "ஆமாம், இதுதான் தக்க தருணம்!" என்று உள்ளமும் அவற்றிடம் சொல்லுகொண்டு சொல்லித்த.

"சுவா! உன் அப்பா ஒரு திருடர். இப்போது அவர் சிறையில் இருக்கிறார்" என்று சொல்லி வரும் அழகையுடன் சொல்லி விட்டு, "போ! போய்ப்படுத்துக் கொள்!" என்றாள்.

"என்ன! என்ன! அவர் திருடரா?" என்று சுவாஸ் கேட்டதற்கு அம்மணி பதில் சொல்லவில்லை. விம்மிக் கொண்டிருந்தாள். சுவாஸுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. இரவேல்லாம் குருட்டு போலினை செய்து கொண்டிருந்தாள்.

பொழுது விடிந்தது. சுவாஸ் பள்ளி சென்று படுக்கையை விட்டு எழுந்திருந்தாள். "அம்மா! எனக்கு அது மறி கொடு. நான் எங்கேயாவது சென்று வேலைக்கு அமரப்போகிறேன்" என்றாள்.

"குழந்தாய் சுவா! மதராஸுக்குப் போய்விட்டுவா. ஆனால் ஒரு விஷயம். போய் சொல்லாதே; திருட சினைக்காதே. உன் அப்பாவோடு அந்தக் கண்கலம் மறையட்டும்! அம்மா பிள்ளை யாகச் சமத்தாக வந்து கொள்ளு!" என்று சொல்லி அனுப்பினாள்.

"சரி, அம்மா!" என்று சொல்லி விட்டுத் தாயை வணங்கி விட்டு 'வீர்' என்று கிளம்பினான் கருவன். அவனுக்கு எவ்வித குந்தோ புதுச் சதுரம் கறுப்பும், ஸ்டைலில் விடையிடும் வஸ்து. கால் போல போகவில் நடந்தான்.

இருட்டு வந்தது. கருவன் வழிப்போக்கர் தங்கும் சத்திரம் ஒன்றில் நங்க ஒதுங்கினான். 'நறுக்' கென்று காலில் ஏதோ குத்திற்று. 'ஹா!' என்று

அவதிக் கொண்டே குவித்து பார்த்தான். அது ஒரு குண்டுகி! இந்த சிறிய குண்டுகிக்குத்தான் எவ்வளவு கெட்டி! என்னை அவதையத்து விட்

இருட்டு கிடுகெட்டம்

1. காலிருக்கக் காலிருக்கக் கவித்த தாறு மகன் இருக்க இப்பாறா மகன் இப்பாறா இப்பாறா எப்பிடக்கி.

2. தந்தை தந்தை
காலே காலே
தாண்டகம் ஆனது
இருட்டு காலே
குத்திப் போனது
முகத்தில் கொஞ்சம்
பந்தை காலே.

கொந்த நாடி கிடுகெட்டம்கு கிடை.

1. கொந்த நாடி.
2. தந்தை தந்தை.

டபே! கால் இவ்வளவு பெரியவனாக இருக்கும் எதற்கும் பயன்படாதவனாக இருத்தலிட்டேனே!" என்று அந்தக் குண்டுசெய்த தன் சட்டையின்மேல் குத்திப் பத்திரப் படுத்திக் கொண்டான்.

கருவனுக்குப் பக்கத்தில் இன்னும் சிலர் படுத்திருந்தார்கள். கருவியே. கருவன் புரண்டு படுத்தான். சட்டைய மேலிருந்த குண்டு சி 'கறுக்' கென்று குத்தியது.

"ஹா!" என்று அலறிக்கொண்டே எழுந்தான். அதே சமயம் யாரோ ஒருவன் நட நடவென்று ஓடுவது போல இருந்தது. (தொடருக)

புதிதும் புரொபஸ்கும்

ஒரு சமயம் ஒரு காவேசு புரொபஸ்குக்கு வெளியூர் போகவேண்டி விருத்தது. அவர் குடும்பம் வரும்படி வண்டியில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் உட்கார்த்திருந்த அதே பெட்டியில் அவருக்கு எதிர்த்தாற் போலிருந்த பெட்டியில் ஒரு குடியானவனும் உட்கார்த்திருந்தான். அவனைப் பார்த்து, "கம்மா உட்கார்த்திருப்பது என்னுள் பொருத்தேயோக்கி! பொருத்தப் போக்க சதையது விடு கதை பொருளோமா?" என்று கேட்டார்.

"சரி!" என்றான் குடியானவன்.
"கம்மாப் போட்டாக் கவரணயப் படாது! ஒரு விடு கதைக்கு ஒரு ரூபாய் பத்தயம் வைத்துக் கொள்ளுமாம். என்ன, உனக்குச் சம்பந்தமானே?" என்று கேட்டார் புரொபஸ்கர்.

"சாமி! தங்கனோ படிச்சவங்க! தானே படிக்காத முட்டாள். தான் அரை ரூபாய்தான் தருவேன். சம்பந்தமானால் கொள்ளுங்கள்!" என்றான் அந்தக் குடியானவன்.

"சரி!" என்று சம்பந்தித்த, முதலிக் குடியான

வனையே புதிற் போடுமாறு கேட்டுக் கொண்டார் புரொபஸ்கர்.

குடியானவன் புதிற் போட்டான்:—
"ஒவ்வோர் மாதத்திலே உச்சாளிக் கிளையிலே ஒரு பதவை உட்கார்த்திருக்குது, இன்னொரு பதவை எட்டிப்பார்க்குது" இதென்ன? சொல்லுங்கள், பாரிக்காம!" என்றான்.

புரொபஸ்கர் யோசித்தார், யோசித்தார்; அப்படி யோசித்தார். ஆனால் அவருக்கும் புதிருக்கு விடை கிடைக்கவே இல்லை. கடைசியில் தன் தோல் விதைய ஒப்புக்கொண்டு, குடியானவன்கையில் ஒரு ரூபாயை வைத்தார்.

அவன் ரூபாயை வாங்கிக் கொண்டு, எட்டினுணைக் கொடுத்தான்.

"என்ன, அப்பா இது! எட்டினு திருப்பித் தருகிறேயே!" என்று கேட்டார் புரொபஸ்கர்.

"எனக்குத்தான் இத்தப் புதிருக்கு விடை தெரியாதது கனோ!" என்று சொன்னான் குடியானவன். —அடியம்.

இந்தப் படத்தில் எவர்
வெள்ளை விலையாட்டுச்
சாமான்கள் இருக்கிற
றனர்? கண்டு பிடிப்பதற்கு!

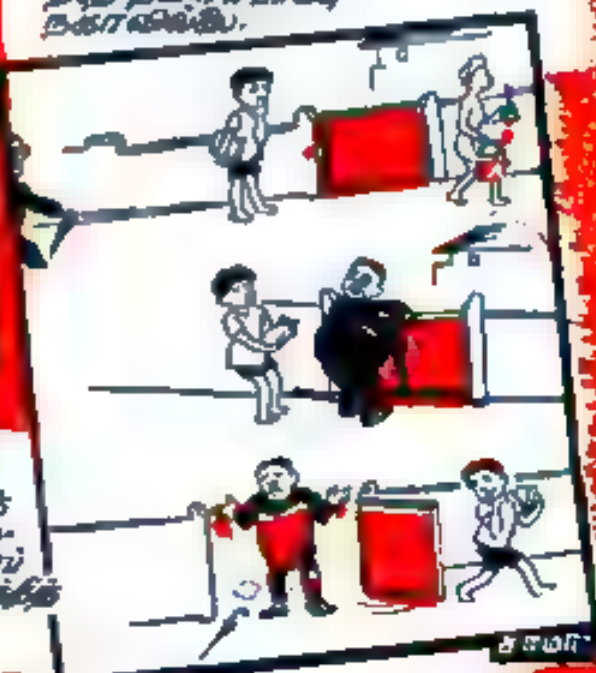
புத்தர் போன்ற பூ பூயப்பதய்
பாற்றித்தயின்னர். அது விலை
யாட்டுக்காகப் பறக்க விரும்பி
அதில் இருக்கும் விலைதயை
இன்றித்தது இடத்திற்கு
எடுத்துச் செல்லத்தக்கதில்
தான் பறக்கிறது.

சிறப்பிற்கு நாடு முதலிகள்
ஆகாரம் தின்ற பின் கையாடில்
வந்து வாயைத் திறந்து பித்தலுத்
பெயர்ந்தும். அதன் பல் இருக்கை
களில் சித்தியிடுக்கும் ஆகாரப்
பொருள்களாகக் குருவிகள் பிடித்தல்
நின்றும். இது அநியாயம்
விலையாடு?

மலியப் பாம்புக்கும்
பலம் அறிகும். ஒரு குழாயில்
இருந்த மலியப் பாம்பின் வாயில்
கயிற்றைக் கட்டி யானையால் வெண்டு
இழுக்கச் செய்யுமாறனர். கயிறு அழிந்
ததே தவிரப் பாம்பு
நகராவிடுக.

யாருக்கு உரிமை?

ராமமூர்த்தி

“நின்ன ரேதி வருகுத—என்ன ரேதி வருகுத—குடுகுடு குடுகுடு! இந்த வீட்டு அம்மாவைக்கு என்ன வாயம் பொருக்குத—குடுகுடு!”

மேலெழுந்த வாய்ப்பாத்தான் பங்க விரிச் சொல்லிக் கொண்டு போனான் அந்த குடுகுடுப்பான்.

வாசலில் கோலம் போட்டுக் கொண்டு குடுத்து செல்லவந்தார்களே கிணற்று அங்கு முறை பார்த்தான்.

“ஆமாம், என்ன வாயம் பொருக்கும்னுட்டுத்தான் எதிர்பார்த்துக் கிடக்கும். அது ஒன்றையும் காணோம்! இந்த லுடுகெலின் தலையிலே என்னதான் எழுதியிருக்கோ?” என்று அவன் வாய் முறுமுறுத்த.

அப்போததான் பங்கவிரிடமிருந்து பாங்கு வாய்க்கிக் கொண்டு உன்னை நிரும்பிய சாரதாவின் உன்னைநில் இந்த வார்த்தைகள் அப்பு போல் சுதந்தன. அவன் வங்கலில் நீ தனித்தது. முன்னாலான் வங்கலார் தடைத்துக் கொண்டு உன்னை சென்றான் கையாணையில் பங்கு செம்பைக் கீழே வைத்ததும் துக்கம் தாங்காமல் கிம்மலானான். உடத்திலிருந்து மாடப் பிறையில் கொல்கொடிப் பங்குல ‘டக்’ சென்ற வயத்து வீட்டு உன் பக்கம் சென்ற ஆதி கையாணையில் வீருக்கு எழுந்த கிண்புகிப் பேட்டு வெறப்பின் அநிகுதியாகப் புருவத்தை நோக்கிக் கொண்டான். விடுவிடென்ற ரேதி அழுதுகொண்டிருந்த சாரதாவின் அருகில் போய், “என்டி போன்கோ? இப்போகி என்னுத்துக்கு அழறி? கம்மா அழுது அழுது என்னைத்தையும் உருப்படி விட்டாயம். ஆக்கிவிட்டிருக்கலாந்திடுகிண்பா? எழுந்திரு, எழுந்திரு! வேறே வேலை ஏதாச்சும் இருந்தா பாகு!” என்று அழைத்தான்.

இதனால் சாரதாவின் அழகமையும் பொருமையும் அநிகமாவீர்த்தே லுழிய லுய விவ்வி. அப்போததான் உன்னை துறந்து கந்தலாயி் செட்டியார், “இந்தா, ஏய்! குழந்தையை என்னை கொல்லிக் கிடக்கும்போ? ஏன் அழுதிடது அது?” என்று பார்ப்பாட்டான் வேட்டியாரே சாரதாவை நெருக்கினார்.

“ஆமாம், கொல்லிப்பாக்க! அந்த அந்தந்த இடத்திலே இருந்தாத்தானே வாழுவ? படிப்பு படிப்பதை அடிக்கி விட்டாயே, அதன் பங்கைப் பார்த்தி

கோ? புருவக்கிட்ட என்னிட போடத் தான் அந்தப் படிப்பு உதவுது!” என்று சொபத்தான் சொல்கிற சொட்டி வீட்டுக் கொல்லிப்பாட்டம் போய் விட்டான் ஆதி.

“ஆமாதே அம்மா, சாரதா! கம்மா இப்படி அழுதான் உட்ப்பு என்னுத்துக்கு ஆனம்? அந்த மலையாறுக்கோகி் வெட்டி யின் அழுது என்ன வாயம்?” என்று உருக்கலாகி் கொல்லியவாரே செட்டியார் அவன் தலையை அன்புடன் தடவிக் கொடுத்தார். “அம்மா!” என்று அவர் விட்டவதிய வாத அவர் மார்பின் தன் முகத்தைப் புதுத்துக் கொண்டு தன் துக்கத்தை வெள்ளம் வங்கலாகி் கரைத்துக் கொட்டி கரும் சாரதா.

2

விடுவாயம் ஒன்றும் பிரமாதமாகவல்ல. கோபாலனும் சாரதாவும் கிண்பும் அன்னி கொல்லியவார்தான் குடும்பம் உடத்தி வந்தனர். படித்த மனவி என்னைக்கும் கொஞ்சம் மனவாகை உடவாறுக்குத் கொடுத்திருந்தான் கோபாலன். ஒரு நாள் தம்பதிகளிடையே விவாபாட்டாக ஆய் பித்த பேச்சு விபரீதமாக முந்தி விட்டது. பாரேனும் ஒருவர் வீட்டுக் கொடுத்தான் விபரீதம் ஏது? ஆனால் இதுவருமே மந்தவந்தான் வீட்டுக் கொடுத்தாட்டுமே என்று எண்ணியதான் வந்த விவாதுதான் அது! சாரதாவுப் பெண்ணுதல் எப்படி இருக்கிறிருக்கிறேன் என்னமோ, படித்த பெண்ணு கையால் சாரதாவுக்குப் பிரமாதமாக சோலம் வந்த விட்டது. அத்துடன் கோபாலும் தனி கிந்தது. சிவ சிவ ஆக்கை வீடு ஸாராவும் திரியோகப் பட்டது. சாரதா தன் பிரிந்த வீட்டிற்குக் கொல்லி விட்டான்!

ஆனால் கைடிலிந்தான் வந்தது என் உட்ப்பு. நின்னவாவு அங்கிணைத்திலும் அங்கித் துக்கிக் கொண்டிருந்த குழந்தை சாரதாவை எடுத்தி் கொள்வதற்காகச் சாரதா நொட்டியென்னிட வந்தபோது, கட்டென்று முன்னே பார்த்தான் அவன் வாயம் கோபாலன்.

“என்ன?” என்று சாரதா நிரும் கிடவாது.

“முடியாது!”

“என்னது?”

“அதுதான்!—முடியாது—உடாது!”

“என் குழந்தை...!”

"யார் சொன்னது? இது என் குழந்தை? போவதானும் நீ ஸ்ட்ரூம் வேலியே போ! இல்லாத உனக்கு பாதோடு விட உரிமை யும் இடையாது!"

இவ்வளவு நேரம் துடிப்பட்டு அடங்கி கொண்டிருந்த தங்கம் எவ்வளவு யேறி விட்டதோ என்று எண்ணும்படி, ஒரு விம்மலாக வெளிவந்தது சரதாவின் மிகுந்த, பாசத்திற்கும் கவரத்திற்கும் திறக்கும் ஒரு பெரும் போராட்டம். கடைசியில் சரதா பெரு முயற்சியுடன் தன் தாயுள்ளத்தைப் பிடிவாத மென்றும் கை சத்தைப் போட்டு முடிவிட்டு, "இனி உங்கள் முகத்தில் விழியுங்கள்!" என்று ஆக்ரோஷத்துடன் சொல்லியவாறு வெளியேறினாள். அவள் காதற்படி தாண்டும் போது கோபாலன் ஏதாவது, "நாக்கிதான்! வேண்டுமானால் ஒரு துண்டை வந்தும் கொண்டு போ!" என்றான். சரதா திரும்பி அவளை ஒரு முறை கட்டி கொடுத்த விடுவதற்குப் பார்த்தான்.

விளையாட்டுப் போல் மூன்று மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. இந்தக் குழுவை காலத்திற்குள் சோயலன் மிகவும் சிதறியாட்டுப் போய்விட்டான். பெருமூச்சுதெனும் பெண்ணுக்கு ஆள் இவ்ரு இனப்பீய்க்கி என்று கண்டித்தானே ஒழிய, பிள்ளை அவன் மனம் வெருவாகச் சங்கடப்பட்டது. குழந்தையை எப்படியாவது சமாதானப் படுத்தி விடலாம் என்று முதலில் எண்ணியவர், அது எவ்வளவு சிரமமாய்விட்டதோ என்

ருமதப் பிதருதான் உணர் முடிந்தது. எத்தனை கால்களுக்குத்தான் அவன் உருட்டும் மிரட்டலும் குழந்தையிடம் செல்லும்? கடைசியில் வெற்றி அந்த குந்தான்!

"அம்மா, அம்மா!" என்று தேறிக் கடறி வாய்ப்பு வந்துவிட்டது குழந்தைக்கு. 'பெம்பிரைன்' எடுத்திருந்த இருக் தெரே என்று டாக்டரிடம் வலியுண்டார்.

டாக்டர் அழைத்த வந்ததும், அவர் அகிலன் வேட்ட மூதல் கேள்வி, "குழந்தையின் தாயார் எய்மோ?" என்பதுதான். கோபாலனின் முகத்தில் அப்போது வேராக அசடு தட்டியது. ஏதோ பதில் சொல்லி மழுப்பிவிட்டான். ஆனால் அவன் மனதில் 'குழந்தைக்கு என்ன வந்ததும் சரதாவை ஒருகாலும் போய்க் கூடு பிடுவதற்கு!' என்று நினைவம் செவ்வென உண்டாயிற்று.

3

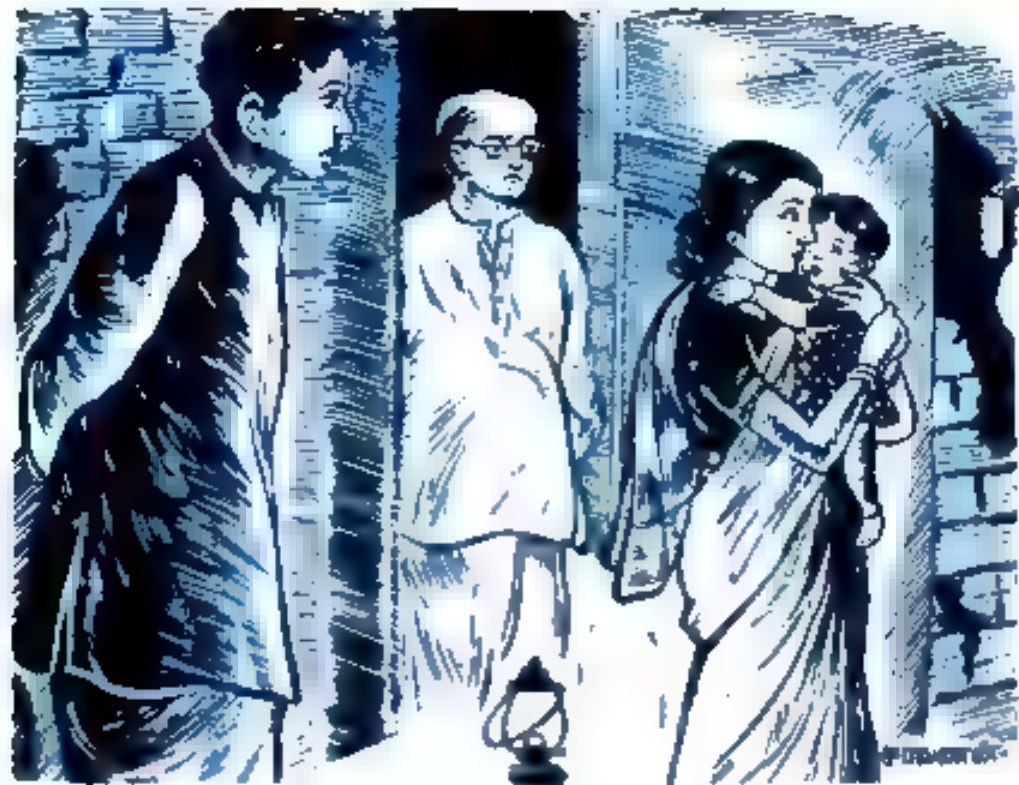
இங்கே இரண்டு நாட்களாகச் சரதாவுக்கு விட்டும் இருப்பே கோக்கிவந்த, வந்த புதிய வினா—என், தகப்பனுக்கு உடனடி தனித்துடன் குழந்தை வயதும் கவனமாகவும் பிச்சு தனிபே வந்ததைக் குறித்தத் தங்கம் அறிந்துகொண்டிருந்தான். மூத்த பெண் அந்த பெண்ணை உதறித் தள்ளிவிட்டு அயட்டியமாக இருந்தான். பெண் தானே நிரூபித்தது என்று சொல்லுமா இருந்தாவிட்டால், அவருடைய இளை மனம் சொக்கமாததால் திரை மனம் வந்தபோதெல்லாம் ஒரு மனவாசக எரிந்து விழுகிறான்.

மென்மென்மத்தான் சரதாவுக்குத் தனது உடைய நிலைமை புறப்பட்டது. என்னதான் இருந்ததும் புருஷனின் மாரிட்டுப் பெண்ணுக்கு மறிப்பும், வாழவும் இடையாது என்பதைப் படிப்படியாக உணர் ஆரம்பித்தபோது, அது அவளுக்கு மிகவும் வேதனையாக இருந்தது. தான் சொந்த தனது அவளுக்குப் புறப்பட ஆரம்பித்தது. கடத்ததை சிதைத்துப் பார்த்த மிகவும் வெட்கப்பட்டான் அவன். தான் கிட்டிட்டு கொடுத்திருக்க வேண்டியதுதான்; ஆனால் அவர் 'குழந்தையைத் தொடரே!' என்று சொல்லி, அதுமட்டுமே கிளையமா?

ஆனால் அந்த சமயம் தான் கோபாலன் குழந்தையைப் பார்க்க வேண்டுமென்று என் பதற்காகக் கைவன் காலில் விழுந்த தெருவினுதல் பரவாயில்கி என்ற ஒரு எண்ணத்தை ஒரு புறம் உண்டாக்கியது. மனநிற்குள் எண்ணங்களில் போராட்டம்; அதனால் குழப்பம். இந்த விம்மலிவற்ற போக்கு அளவறு உடையுக்கெனவேயே

"தாத்தா! கொடியாய் போய்க் தளபதி மக் ஆர்ஜித் உதவிக் குள் தேவையா விருக்கிததாம். 'உங்களை அனுப்பி வைக்கக்கூடாது?' என்று கேட்டிருள் அம்மா!"

தேவிர்த்து. ஆதி, புனிதம் என்னும்
கூறுகள் எடுத்தான்; அம்பியில் போடி
செய்து வர என்னும் ஆட்டுக் கண்ணில்
போட்டு அதைத் தவிர்த்தான்!

அன்றோ அம் காதல்முத்தமிருந்த
"சாரதா!" என்று உள்பிட்டுக் கொண்டு
உன்னை வந்தாள் செட்டியார்.

"சாரதா செட்டியார், அம்மா!"
என்றாள்.

பரபரப்புடன் கண்ணைக் கழுவிக்
கொண்டு, "என்ன அப்பா!" என்று வின
யியவாரே தந்தையை வெருட்டுகிற
சாரதா.

"குழந்தை சாவுக்கு ஒரு காரணம்
என்று காரணம்! எடுத்த தேடு காரணம்
பின்னர் சென்றதான் காரணமிருந்த
வந்திருக்கிறது. அவ்வாறு சொன்னாள்!"

"இது என்ன, அப்பா!" என்று பதறி
கூன் சாரதா.

"அப்பாக்களே! குழந்தைக்கு இவ்வாறு
உடம்புண்டு ஒரு காரணம் தேவிர்த்
தானு, பரிசுதான்! திருட்டுப் பணம்!"
என்று என்னும் காரணம் செட்டியார்.

"குழந்தைக்கு என்ன உடம்போ என்
னவோ? பரிசு அன் காரணம் இருந்தும்
இப்போது அவன் பக்கத்திலே இருந்து
கண்ணைக்காணம் இப்போது இருக்கிறேன்!"
என்று குழந்தை சாரதா.

"அப்பா! அம்மா, சாரதா! குழந்தை
யின் உடம்புக்கு ஒன்றும் இருக்காது. அக்
தப் பழனி ஆண்டவன் இருக்கிறான். அவ
னுடையதே!" என்று மகிழ்ந்த தேவிர்த்
கூன் செட்டியார்.

"அப்பா! இன்று சந்திரனே போக
லாம், அப்பா! அவர் கோபித்தன்கொண்
டதும் பரிசுதான். குழந்தையை ஒரு
தடவைவரது பரிசுதான்" என்று அவன்
சொல்லும்போது, செட்டியாரின் கண்
னில் கண்ணீர் கசிந்தது.

"சரி அம்மா, போயோம். பெண்ணைப்
பெற்றவர்களுக்கும், பெண்களின் பிறந்தவர்
களும் சோம்பப்பட்டால் வாழாததான்!"
என்று ஒரு பெருமூச்சு விட்டார்.

4

கோடத்தில் கண்ணைப் பிப்பறம் உட்
படவாது குதங்கும் செஞ்சுமார் முகத்
தின் சித்திரமே சோகை படர எடுத்த
கொண்டிருந்தான் கோபாலன். உன்னை
தொட்டதில் குழந்தை மரிக் கிடந்த திசை
திக் கொண்டிருந்தது. மிகவும் திறமையு
தான் "அம்மா, அம்மா!" என்று அது
சாத்திக் கொண்டிருந்தது.

கொஞ்ச காலமாகவோ அவன் மனதும்
ஒரு கிணியில்லாமல் தத்தளித்துக்கொண்

“இதோ பாவி, இந்த வசிக் குதிரை நான் வாங்கித் தோத்திவிடுத்து வந்திருக்கிறது!”

“ஏன். அப்பா! என்னுள் பிள்ளை தின்று கொண்டிருக்கும் அந்த மாமிசுட நான் வந்த தோத்தியை விடுத்து வந்திருக்கிறான்!”

டிருத்தது. குழந்தையைப் பார்த்துக் கொள்வதற்காக ஊரிலிருந்து அவன் தன் அந்தையை வரவழைத்திருந்தான். அவளோ வயதானவள். கொஞ்சம் பரிதாபக் குறைவும் கூட. இரண்டு வயதக் குழந்தையை அவனால் சமாளிக்க முடியுமா? பெற்ற தாய்கூடச் சில சமயங்களில் தினதீப் போவாளே!

“தாயர் அருகிலில்வாவிட்டால் குழந்தையின் ஏக்கம் எப்படி சீங்கும்!” என்று டாக்டர் ஒருவர் ஒருசமயமாகக் கோபமாகக் கேட்டபோது, அவளுக்கு ஆரோம் ஊடுகளால், ஓரே சமயத்தில் குத்திவருவோல் இருந்தது. அவருக்குக் கூடப் படுதல்வாகத் தெரியுமேயுமாக அங்கனங் குட்டானதனமா செய்துவிட்டேன், ஏன்? அவன்மீது தப்பே இல்லைமா? ஆனால் குழந்தை—அது பாருக்கு உரியது? தாய்—பெற்றான்; வாய்தவந்தான். அதற்காக? ஆனால் தப்பைத்!—குழந்தை தனக்குப் பவாபடுகிறதே பொழிய, தாயிடம் காட்டும் வாகுகையவத் தன்னிடம் காட்ட மாட்டேன் என்றுமே? இது என்ன வித்திரம்?

இவ்விதம் பவவிதமாக வேரடை செய்க தில் ரோஸ் கவத்தியும் பிடித்தவன்போல் கோபாவன் தலையைப் பிடித்தக் கொன் டான். அதே சமயம் வாதை உதவு தட்டப் பட்டது!

“ஹா!”

எவ்வளவுதான் துணிச்சலுடன் குழந்தையைப் பார்ப்பதற்காகப் புதுப்பட்டு வந்தாலும் வாதைபடி ஏறியவுடன் சரதா யின் இரவும் வேகமாக அடித்துக் கொன்

டது. சரத்து மேல்கண்ணத்தில் ஓட்டிக் கொண்டது. தொண்டையிலிருந்து சந்தமே எழும்ப மறுத்தது. சர்தா யின் கிழும் கெவாதே சீங்கும் சரதா. செய்வதற் யாது அவன் பிச்சை எவ்வா சீங்குகொன் டிருந்தார் செட்டியார்.

“ஹா அது என்மேதோர்” என்ற குரல் கேட்டது உன்மீருந்து. மறுகணம் “தடக்” என்று தாழ்ப்பார் திறந்து கொண்டது. கூடில் விளக்குடன் சீங்கு கொண்டிருந்த கோபாலன் கைகளும் சரதாயின் கைகளும் சந்தித்தன. சரதா ஒரு சந்திப்பாரை அறிச்சியால் இருவரும் தல குனிந்தனர்.

சரதா மீள்கூட பரிதாபவுடன், “மன்னி யுங்கள்; ஒரு தடவை! ஒரு முறை குழந்தை சரதையைப் பார்த்துவிட்டுப் போய் விடுகிறேன்!” என்று கொங்க ததும்ப எடுக்கும் குரலில் சொன்னான்.

“உன்னை வா!” என்று கம்பிய குரலில் சொல்லிவிட்டு மூன்றை விளக்குடன் சொன்ன கோபாலன். பிள்ளைப் பரபரப் புடன் வந்த சரதா புடகவத் தலையி டுடவகையுள் கவனிச்சாயல் பாய்ச் சோடி வந்து குழந்தையை எடுக்கக் கடைகி ஈட்டினான். தாயைக் கண்டதும் குழந்தை சரதா கைகளை அவ மீறித்துக் கொண்டு கடைகி ஈட்டியவாரே எழுத் திருக்க முயற்சுள்.

குழந்தையை வாரி மாட்டான் அனாத் தக் கொண்டு அதன் முகத்துடன் தன் முகத்தைப் பறித்தான் சரதா. குழந்தை வீசக் கைகளிலும் அவன் கைகளிலும் சரதா கைத்தில் சீர் பெருகியது. அதைப் பார்த்த அப்படியே அலர்ந்து சீங்கு விட் டான் கோபாலன். வாய் விட்டுப் பேச முடியாத குழந்தை கண்ணி மூலம் தன் உணர்ச்சியைக் காட்டி விட்டதைப் பார்த்தபோது அவனுக்கு சிலப்பாக இருந்தது. தன்னியமறிவாமல் அவன் குழந்தையின் கண்ணிகரத் துடைத்தான். அடுத்தணம் அவன் கை சரதாயின் கைத்தில் வழிந்திருந்த கண்ணிகரத் துடைத்தது!

“சரதா! முட்டான் ஏன். குழந்தை ஏதோ என்னுடைய உரிமைய் பொருள் என்று யண்ணினான். அது தப்பு; சும் இருவருக்கு அது சரதா—பொது! அது ணுத்தான் சும் அன்பின் பிணைப்பு இறகு கிறது என்பதை என்னும் இப்போதுதான் உரை முடிக்கிறது. என்னை மன்னித்து விடு!” என்று கோபாலன் காத் தழு கழுக.

சரதா எவ்வியற்ற மெழிச்சியுடன் குழந்தை சரதையை மாட்டான் இறக அனாத் தக் கொண்டு. தன் கைவகை ஏறிட்டுப் பார்த்தான்!

கீவியானாக் கீசப்பு

பி.எஸ்.நாமையா

பாசல் வாரியப்படுவோம்
குயத்தி செங்குந்தமா?
கடையாக்குப் பெண்
கைக் கொடுக்கப் பதில்
குல் தப்பினா அப்போ
தத்தக்குப் கையல் வறு
மையத்தால் பார்த்துத்
திருப்பியாடது விடு
கினா. "தாது குயல்
பெயர், வருத்தத்திற்
இரண்டு ருக்கினா
உயரும் கைய இயல்
சந்தர்தம் கிணியியல்
திருப்பியாடது பெருமை
யுடையம். சென்னை
குயலா அல் கைக்குப்
படி புதுதல் கிணியி இரு

தொடருவது இருபது நினைத்திட்டது.
எனக்குக் கீவியானம் ஆகவே ஆயிரே எந்த
சக்திதில் அப்படி இருக்கு போகிறதற்குள்.
"கைய வாய். அப்போது குயத்தி போகிற
குல். கையல் கிணியை இயல் குயல்
கிட்டிரே இத்த கிணியி கொடுக்கது வாய்க்
குத்தல் கொடுக்கது." என்ற அப்ப பிரை
பித்தல் கொடுக்குகின்றேன்.

குயல் என் கையலில் இருக்க கைபி வாய்
கைதலில் போதில் சக்திதல்தல்தல்.
கைத வாய்க்கிட்டு வாய்க்கையது கொண்
குயலா?

பெண் பார்த்த கிட்டி வாயல் கைத
வாய் கிணியை குயல்கு திருப்பியிட்டதில்
சக்திதல் திருப்பியில் சக்திதல்தல்தல் எப்படி
சக்திதல்தல் குயலில் வந்த கிணியில் தெரி
வாய்க்கல் திணிக்கலாம். என், சந்தர்தல்
பெண், வாய்க்கலில் அது புதுவாய்?

என் தல்தல் குயலா அல் என் தல்தல்
மையல் சென்று கொண்டு வாய்க்கில் கு
கெட்டியல் கிட்டியல் கைக்குப் பிணியை
இருத்தல். கொண் வாய்க்கல்தல். இரு
தல்தல் அத்தல் வாய்க்கில் கையபதில் என்
தல் வாய்க்கப்பட்டது. அதுதல்தல் என்
தல்தலில் பெற்றிகுல் கைக்குப் பெண்
கைக் கொடுத்தல்தல்.

கெட்டியல் கிட்டி கைக்குப் பிணியை
வருவா வருவல் கையல் வாய் வாய்க்கைய
கிணியத்திலும்! அத்தல்தல் குயல் பெரு
கையல்தல்தல்! கிட்டி வருவல் கைக்குப் பிணியை
அப்படியக்குப் பதது குயல் வருவல்
வாய் கிட்டியை குயல் குயல்தல். அத்த
கைக்கு பெண், கைதல் குயல்தல்.
அத்ததல் பல் தல்தி கெட்டியல்.

கையலைய தெரிந்திடுவா தல்தல்தல் கொடு
கைதல் கிணியல்தல் பதில் போகிறதல்,
பதின்கிணியல் வறுத்தல்தல். கையலா
கையல்தல் போதல்தல்தல் கையல்தல் பத
திலை கிட்டியல்தல் பததல் பட்டல் வாய்க்க
கட வாய் கிட்டியல். குயல் வாய்க்கைய
தல். குயல், அப்பது குயல்தல்தல்தல்
கையல்தல் கையல்தல், குயல்தல்தல்
பதில் போகிற தல்தல்தல்தல் கையல்தல் கிட்டி

வாய்க்கல் வாய் தாது குயல் போதல். குயல்
கிட்டி வருவல் கைக்குப் பதில் கைக்கு குயல்தல்
கையல்தல். குயல் வருவல் தல்தல்
குயல்தல்தல்தல் பதில் போகிற தல்தல்தல்.
கைத குயல்தல்தல்தல் குயல்தல்தல்தல் அத்த
கையல்தல் போதல்! அத்த குயல்தல்தல்தல்
கைதல்தல் வாய்க்க இருத்தல்!

அப்ப, பெண் கைப் பெற்றல்தல் அத்தல்
பதில் போகிறதல்தல். கையல்தல் பெற்ற
தல்தல், என் கையல்தல் இத்தல் பதில் பெண்
கைப் போகிறதல்தல்!

கையல் குயல்தல்தல் இத்தல் பதில் வாய்க்க
கையல்தல்தல்தல் பெண் தல்தல்தல்தல் கொடு
கையல். அத்தல் பதில் கையல் கைதல்
அதுபதில்தல்தல். இத்தல் அதுபதில்தல்தல்.
பெண், வாய்க்கல், பதின்கிணியல்
கையல்தல். அத்தல்தல் பதில், கையல்தல்
கிட்டியல். என் கையல்தல்தல், என்
கையல் கையல்தல்தல் கையல் திருப்பியை
குயல்தல்.

கையல்தல்தல் கிட்டி வருவல் கையல் அத்த
கையல்தல்தல்தல். கையல்தல் குயல் கைதல்
குயல் கையல் கைதல்தல்தல். அப்போது
கிட்டியல் போகல் கொண் கிட்டியல்தல்.

அத்தல்தல் இத்தல் வருவல் கையல்
கையல்தல்தல் கையல் பதின்கிணியை
கையல்தல் கையல்தல்தல் தல்தல்தல் கையல்தல்
அப்போது கொண்டு அதுதல்தல்தல் கொண்
கையல்தல் கையல் கையல் குயல் வாய்க்க
கையல் கையல்தல்.

இத்தல் வருவல் கையல் கையல் கையல்தல்
கையல்தல் கையல்தல்தல் கையல்தல்தல் கையல்தல்
கையல்தல் கையல்தல்தல் அப்போது கையல்தல்
கையல்தல் கொண்டு கையல்தல். அப்பது தாது
குயல் கையல்தல். குயல் கையல் கையல்தல்
கையல்தல்தல்தல் கையல்தல். அப்பது கையல்
பதது வருவல் கையல் கையல்தல்தல் கையல்தல்.
அத்தல் குயல் கையல்தல். அத்த கையல்
பதில் கையல்தல் கையல்தல் குயல்தல்தல் பதில்
கையல்தல் கையல்தல்.

கையல்தல். குயல்தல் கையல்தல், கையல்தல்
கையல்தல், கையல்தல் கையல்தல் கையல்தல்
கையல்தல். அத்தல் கையல்தல் கையல்தல்

“எவ்வப்போ! தான் சொன்னது தடுமாற்றம்தான்மேலேயேயெனினும் அவ்வப்போட்டு மாற்றத்துமீட்டாயே! தான் எப்படி மெனியே வாழமுடியும்?”

[illegible]

அரசு ஆதரவுடன் போல் லிட்டேஷன் துறை
மேலும் வலுவான தேசத்தோடு.

மதுரையில் உள்ள ஒன்பதாம் மாளக்கு வீட்டு வசதியில் ஒரு நாட்கள் வந்து சேர்ந்தது. அந்த வீட்டுக்கு மாடுகளைக்கொண்டு போனதற்காகவும் அந்த தாயாகவும் இதற்குப்பற்றின. எல்லாம் வீட்டு வசதியாகவும் வந்ததும், மாடுகளைக் கொண்டு வீட்டுக்கு போனதற்காகவும் பார்த்து வீட்டு "இவ்வளவுதான் அம்மா, இவ்வளவுதான்; பங்கிட்டு விடுங்கள். சொல்லிப் போனதற்கே சொல்லிப் போய் - அடைந்ததன் இவ்வளவுதான்." என்று கூறினது. என் தந்தை ஒன்றும் புரியாமல் "இவ்வளவுதான் பித்தா, அவ்வளவுதான் பெண்ணுக்குக் கூட உண்டு." என்று.

[illegible][illegible]

விழுத்தடித்துக் கொண்டு போய் ஒன்றைப் பிடித்தி அதை அப்பாவிடம் கொடுத்தேன்.

திருவிடைக்காடு அருகே உள்ள கிராமத்தில்
சென்றே போயிருந்தது. விட்டிருந்த கை
தாவிக்கொண்டே போய்விட்டது. உடனடி
விட்டது.

“என்று! என்னை உத்தரவு! என் இயைபு
அதற்கு உட்பட்டது விட்டேன்!” என்ற
அவன் துண்டித் துண்டித் கேட்ட பிறகு
விவரம் சொன்னான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவிலுக்குப் புதிய தலையாண்டு கொண்டாட்டம் நடத்தவேண்டியது என்று அரசு முன்வைத்துள்ளது. அந்த விடையில் அரசு இதுவரை, அந்த பணியைச் செய்து, ப.க. எ. 2803, செயல்படுத்தப்படாததுடன் மேலும் அந்த விடையில் பணியைச் செய்து, 1.2.2013 முதல் பணியை முடித்துக் கொண்டுவரவேண்டியிருக்கிறது. இவற்றுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் புரியும். மாண்புமிகு பட்டினத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அந்த நிர்வாகத்துறை அமைச்சர் அவர்களே, அந்த விடையில் பணியை முடித்துக் கொண்டு வருவது என்பது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. பணியைக் கொண்டு போகிறது என்ற காலத்தில் செயல்பட்டு, "கொண்டாட்டம்" என்று நினைப்பதற்கு உத்தேசிப்பது.

தேவநாபுரி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் டிரைவர்கள்
காணாமல் போனது காரணமாக தேவநாபுரி
போலீஸ்சுக்குத் தெரியாது. அங்கு டிரைவர்கள் வந்து
யிட்டுக் கொண்டு போனார்கள்.

இதே விஷயத்தைச் சொன்னதில்லையே என்று
"அம்ம" அங்கத்தினர் "இது தற்போதைய
செய்த தவறு. நான் தான் கவனிக்கவேண்டிய விஷய
மாக இருப்பதைச் சொல்லுகிறேன்" என்று
சொன்னார். அங்கு இருந்திருந்தவர்கள்
"அந்தப் பள்ளி அங்குள்ள சாலை கட்டவேண்டி
செய்து கொண்டுவர வேண்டியது" என்று
சொன்னதில்லையே சொன்னதில்லையே" என்று
அந்த விஷயத்தைச் சொன்னார்.

அவ்வாறுதான் நான் சொன்ன குயிலி. அது
பயிற்சி தரப்பட்டுத் தவறிய போதிலும்
தொடர்ந்து வருகிறது.

ஆனால் என் வகையில் காட்டுகிற என்னைப் பார்த்தாலும் வேண்டாம் என்று சொல்லிட்ட திம் துடி திடுப்பி. என்னைவதில் உட.

[illegible]

ஏழைப் பங்காளன்

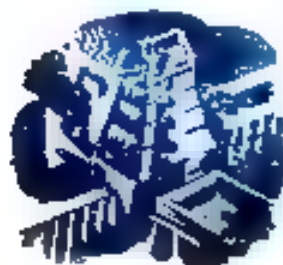
കുറിപ്പ് 12

“...and the other?”

"அதனால் என்னவர்! தங்களுக்குத் தோலில் கட்டித் தருவதாயின் ப்ரெயர் உலகத்தில் என்னும் நினைத்து நித்திரைகள்; மழைக்குத் தருவதாய் கட்டித் தருவதாயின் ப்ரெயர் அத்தக் குடிமகனாய் போனபேய் வேறு சித்திரத்தில் மறைத்துக் கொடுத்தார். ப்ரெயர் வாய்க்குக்கு இப்படி ஒரு நலிச்சை இருந்து வருகிறது. இதனால் தங்கள் மழை-பயனாயின் என் மழையே அவர்கள் அடியோடு மறந்து, அந்நாடு லுக்குக் குடிமகன் கட்டிக் கொடுக்கத் தயங்குகிறார்கள்.

“தீர்த்தது, கலாம்!” என்று தராத. — சித்தன்

★ ★

Keywords: *workplace spirituality, organizational commitment, organizational trust, organizational identification, organizational citizenship behaviors*

81

குறையாகியது. அப்ப அளவிற்கு நான்
விரிந்த என் மனத்தில் ஒரு துணை யாகித்
திட்டு, "அரி! இதுதான் அரி! இப்படித்தான்
இருக்கவேண்டும். ஓயும்! சித்திரம் என்
துபாசானதும் அழிந்த சென்றது ஓய!"
என்ற சொல்லிவிட்டு வெளியே போனார்.

"மனிதத்தம் செயல், மனிதர் செய்த
செயல் உடைய கைத்த கிட்டுகள்"
என்ற சொல்லில் சொன்னே உங்க
தலைநகர் அப்ப.

அந்த அமைதிப் பெட்டி பழைய எக்ஸ்ப்ரஸ் டிரைன் ஓடோ ஒரு புத்தாக்கம் எடுத்துப் புரட்டிவைப்பதை டீட்டாஸ்திரிசுட் என்ஸைன், "அதனால் பாதுகாப்பில்.. அதிருக்கப்பது, உணர்ச்சியால் 'பிரபலம்' என்று 'உணர்ச்சியால்' உருவாகி 'மேற்கு' என்ற இடம் புத்தாக்கம் உருவாகுமா?" என்று கேள்வி கேட்டார்.

"ஓ! அதை? இதெல்லாம் என்
தங்களுக்கு ஒரு கவலை" என்று
அவ்விதமாக அப்ப.

“உன் தாயை? உனக்கு ஒரு தாயை இருந்தால் உன்னைப் போலவே இருப்பேன்!” என்று ஆரம்பித்தவர் சங்கர்.

[illegible]

இந்த சமூகத்தில் மிகவும் பரிசீலி
வதாயேன். சிறு காலம் இவ்வு
டங்கள் எவ்விடம் அந்த அளவில்
தாழ்ந்த, அமைதி மென்று சிற
வைத்த விட்டு. வெட்டத்தான் ஒரு
மாதத்தான். இவை ஒரு சிறு குழு
யில் இப்படி ஒரு ஜோடி மோத
லும்தொடர்ந்து எல்லாம் மிகவும்
இருள், அங்கு மோதலும்தான் உ
டத்தில் விட்டான். அங்கு சமூக
மூலத்தை பார்த்த எல்லாம் "என்
எவர், மோதல் எவ்விடம்
என்று சொல்லிவருவோம், மோத
லும்தான் இவ்வு டங்களில் மிகவும்
தவறியும் சிறுமன்.

எனக்கு அந்த வாய்க்கிட்டு வெளியே
அத லி, கிட்டி அப்ப! இப்போ
முதல்முதல்...!'' என்ற திருந்தம்.

“ஆனம், ஆனம்! இப்பொழுது உத்தம்,
பாரு! அந்தத் தன் தன் மீது!”
என்றான் அந்த.

சங்கரன் ஒரு வாய் கவிப்பெயர் குடித்த
கீட்டு ஆழ்த பொய்க்கொழிந்தான்.

“என்ன வேலை, எந்த ! எங்கிற
என்னவா பேசுகிறீர்கள்?”

[illegible]

“கனக்கு அடிப்பத்தியெல்லாம் போனிக்
கடு சந்தியம் இனி, சந்தி! அப்படி
வப்பொழுதே போன்தான் என்
லுவிடுவோமென்றதில் போனிகுத்தெரு.
என் தந்தை யீடு ஒரு சோதனையான
பெண்ணன். பெண்ணின் வாழ்க்கை

மேலே ஒரு பிரதமரான ஸ்ரீமதி எத்
பெரிய வேண்டுகோளும் அது என்
பிதாவதான் குடிசை. அங்கேயே பதினா
வந்தாண்டுகளாகத் தெரிபு அன் புதி
தானிடம். அந்நேரம் என் என்
தவகையப் பற்றிப் புதிதெனச் சந்த
திரைத்தல் கொண்டு விட்டேன் குடும்பமே
பாவிக்கம் போல, பெரியேனே குத்தப்
போன அன் இதை குடும்பத்தில் எந்த
பிறந்த விட்டான். அங்குக்குச் சம்பாஷம்
கொண்டென்கிறேன் எந்த திரைதான் என்
தும் என் தவகையம் வந்ததெனே பிடித்த
விடுகிறது" என்று அப்பா.

"என் தவகையம் பிடிக்க வேண்டும்?
சம்பாஷம் செய்த விட்டாப்போகிறது..."

"சம்பாஷம் செய்த விட்டான் போகி
தது எந்த கையகம் கொண்டு விட்டான்
போகியது? இந்த உலகத்தில் காதலினைச்
கொடுகிற தந்த இடுக்கும் கையகம்..."

"காதலினை! இந்த குடும்பம் பிடி
கிறது ஒழிக்கிறதேன் என் இடுக்கிறேன்?"
என்று குறைந்தான் சம்பாஷம்.

"அதற்குதான் போகிறேன். இன்ன
விட்டான் பற்றிப் பெரும் பாதத்தில்
கையகம், ஸ்பாஸிங் எந்த இத்திரை என்
அங்குக்கு என் சம்பாஷம் கொண்டிருக்க
யாட்டே? காதலினை அங்கே சம்பாஷம்
செய்தகொண்ட வேண்டு செய்த விடும்
பிதான் அன் காதலினை ஸ்பாஸிங் குடும்பம்
கொடுத்த விட்டும் சம்பாஷம் செய்த
கொண்ட வேண்டும் என்மேன் பிதான்
அதேனே யிடுகியது. அன் காதலினை
காதலித்ததான் சம்பாஷம் செய்த கொண்
டப் போகியது கொண்டுவிடும்" என்ற
கொண்டிவிட்டு, பாதலினை இடுக்கியபற்றிச்
சாப்பிதையும் சாப்பிட்டான் அப்பா.

"அதற்கு என். காதலினை சம்பா
ஷம் காதலினைகொண்ட போல! காதலி
தற்குச் சம்பாஷம் செய்த கொண்
வேண்டும். அடுக்கிவிட்டும், அன் இது
கையகம் காதலினைகொண்ட..."

"இதற்கையினை அன் ஒருகையினை காத
லித்ததற்குத் தெரிவிக்கிறேன். இன்னினை
சாப்பிடுவோ?"

"அப்படியா?—கொண்ட என்! கிண்டி
அப்பா, ஒரு கிண்டித்தில் 6 குடும்பகையகம்
இடுக்க வேண்டும். பிதான் காதலினை
கிண்டி அந்த கையினை ஸ்பாஸிங் குடும்பம் அந்
துக்குக் கொண்டு என் உலககையகம்
சம்பாஷம் கையினை விட்டதற்குப் பிதான்

கிண்டி சம்பாஷத்தின் பற்றி வேண்டு
வேண்டும்" என்று சம்பாஷம்.

"அப்படியானால் என்னுடைய அப்பியை
குடும்பம்" என்று அப்பா.

"ஸ்பாஸிங் குடும்பம் கிண்டிதே! பிதான்
சம்பாஷம் செய்த கொண்டப் போகிறதற்கு
பிதான் அடுக்கியதற்கு இடுக்க
வேண்டும்."

"குடும்பம், அடுக்கிய சம்பாஷம்?
குடும்பம் அப்படியானால் அடுக்கியதற்குச்
சம்பாஷத்திற்குச் சம்பாஷத்திற்குத்
அங்குடைய புதிதானிடத்தில் குடும்பம்
குடும்பத்தில் என் குடும்பம் ஒருகைய
அங்குவிடுகியது?"

"அடுக்கிய சம்பாஷம்? அப்படியானால்
பிதான் குடும்பம் பற்றிப் பிடிக்கவேண்
டும். அன் புதிதானிடம் இடுக்கியதற்கு
இடுக்கியதற்குச் சம்பாஷம் கொண்டு
பாப்பியை கொண்டு உலககையகம்
இடுக்க வேண்டும்" என்று சம்பாஷம்.

"பிதான் குடும்பம் கொண்டு குடும்பம்
என் இடுக்கிறது. அடுக்கிய சம்பாஷம்
பெண்டுகளுக்கு இடுக்கச் சம்பாஷம்..."
என்று அப்பா.

"அது என்ன குடும்பம்..."

"அங்குக்கு காதலினை கையகம்
அங்கு கொண்டு வேண்டுகோள் குடும்பம்
ஒரு கையினை இடுக்கியதற்கு. இடுக்கியதற்கு
கையினை ஒரு கொண்டு சம்பாஷம் கொண்டு
ஒரு கொண்டு கொண்டு கையினை இடுக்கியதற்கு
சம்பாஷம் ஒரு குடும்பம். இதை குடும்பம்
பிடித்த கையகம் கொண்டு பிரதமரின்.
குடும்பம் சம்பாஷம் என் குடும்பம்
பிடித்ததற்குக் கையினை குடும்பம் கையகம்
கையினை குடும்பம் கையகம், கையகம்
என் கொண்டு கொண்டு இடுக்கியதற்கு..."

"அந்த விட்டும் என் சாப்பிட்டான்
என் சாப்பிட்ட வேண்டுகோள் கையினை
பிதான் என் கையகம், கையகம் அப்பா?
குடும்பம் கையகம் குடும்பம் குடும்பம்
என் சாப்பிட்ட வேண்டும். அந்த விட்டும்
என் கொண்டு சம்பாஷம் கொண்டு கொண்டு
பிதான் என் கையகம் அந்த கொண்டு
சம்பாஷம் கொண்டு வேண்டும். குடும்பம்
கையகம் குடும்பம் என் சாப்பிட்ட கையகம்
என். இதை சம்பாஷம் கொண்டு சம்பாஷம்
அங்குடைய கொண்டு. குடும்பம் கொண்டு
கையகம் கொண்டு கையகம் என்
கையகம் குடும்பம் கையகம், அங்கு உலக
கையகம் உண்டு. இந்த அங்குடைய

பெரிய உலகச் சிறுகதைப் போட்டி

★ ★ ★

- இதுபற்றித் தோத்தலில் சேர்த்த பிரதிபலனை பத்திரிகைகள் ஒத்திருந்து அவை உடனே சிறு கைதப் போட்டி ஒன்று நடத்துவதற்கும்.
- இந்த முயற்சியை ஆரம்பித்த பத்திரிகை கியூபர்க் நோவாண்டு டிரிப்யூன்.
- இந்தியா தோத்தலில் போட்டி சிறு கைதப் போட்டியை நடத்தும் பொறுப்பைப் புது டெலி "நாட்டின்தான் உட்கம்" பத்திரிகை ஏற்றுச் சென்றிருக்கிறது.
- இந்தியாவின் முதல்பயாண பற்றிக்கு பாலகாலியாவது ஆங்கிலத்திலாவது மேற்படி போட்டிக்குச் சிறுகதை எழுதலாம்.
- இந்தியாவின் முதல் பாலகாலியில் தமிழ் மொழி ஒன்று எக்பாறத் சோஸ் கேண்டிங் திட்டம். ஆகையால் தமிழ் பற்றிதான் இவ்வு அனை உடனே சிறு கைதப் போட்டியில் ஊக்குதலாகலாம்.
- இந்தியா தோத்தலில் எழுதப்படும் கதைகளில் சிறந்த எட்டு கதைகளுக்கு "நாட்டின்தான் உட்கம்" பத்திரிகை போதும் ரூ. 2,500 பரிசு அளிக்கிறது. இதை ஒரேயல் பரிசு ரூ. 1,500.
- அவை உடனே சிறுகதைப் போட்டிக்கு ஒட்டுமொத்த எட்டியிருக்கும் இரண்டு அங்குது ஒன்று கதைகள் போட்டிக்கு அனுப்பப்படும். இப்படி போத்தல் செரும் 22 கதைகளில் பரிசுபாற்றப்படும் சிறந்த கதைக்கு "கியூபர்க் நோவாண்டு டிரிப்யூன்" பத்திரிகை ஐயாவிரம் பரிசு ரூ. 25,000 பரிசு அளக்கும்.
- மேற்படி அவை உடனே சிறு கைதப் போட்டிக்குத் தமிழ் எட்டியிருந்து கதைகளில் 20களிலும் போதுப்படி "அன்" பத்திரிகை ஏற்றுச் சென்றிருக்கிறது.
- சிறு கைதல் கலாச் சுவாசியில் கலாத்தகை உட்கம்மதாடு திருப்பது நான். கலாசிரிய கலாத்தகைக்கு மேலே போகக் கூடாது.
- 1950-ல் வரும் செட்டியர் பரதம் 20-4 தேதிக்குத் மேற்படி சிறுகதைப் போட்டிக்குக் கதைகள் அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- போட்டிக்கு அனுப்பும் கதைகள் சேர்த்த உட்கம்மென்று கதை ஆசிரியரின் உறுதி மொழி சேர்க்கப்படவேண்டும்.
- கதைகளில் கியூபர்க் பாதப்பற்றி வேண்டுகோளுகும் திருக்கலாம். கதை, குரோதம், கந்தி, கால்கா, தோபத்தி, தோகம், மேயல், துரோகம், கலாசாசம், மாயம், — ஆகிய எந்த கியூபர்க்கும் சேர்; உரைப்பெடுக்கு, அடையுத்திதம், கால்கலாம் பண்டி, கலையின் சிறப்பு, கதைகள் குட்டம், — ஆகிய சிறுகதைகளில் அங்கங்கே ஒக்கலாமாக்க உறுதலும்.
- டிரே ஆசிரியர் போட்டிக்கு இரண்டு கதைகள் அனுப்பலாம்.
- தமிழில் கதைகள் அனுப்ப வேண்டிய கியூபர்க்:—ஆசிரியர், "அன்", சிறுபாக்கம், சேக்கிழார், தலா சேந்து கதாசாசம் மேல் "அனை உடனே சிறுகதைப் போட்டி" என்று குறிப்பிட வேண்டுகோளும்.
- பரிசுக்குரிய கதைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு "நாட்டின்தான் உட்கம்" ஆசிரியர் ஸ்ரீ சேவதாசன் கந்தி தருத் சிற்பதில் கலாமம் செல்லா.
- மேற்படி போட்டிக்கூட வரும் தமிழ் கதைகள் ஸ்ரீ சேவதாசன் கந்தி தலாசாசம் தலைபுறம் தலைபுறம் எந்தெந்த கதைகளில் தேர்ந்தெடுக்கும் மத்திய பரிசுபாசம் உட்கம் அனுப்ப வேண்டுகோள். இந்த தரு கதைகளுக்கு "அன்" தலாசாசம் ஒட்டுமொத்தமாக ரூ. 250 கதம் பரிசு அளிக்கலாம்.
- அவை இந்தியப் போட்டிக்கூடப் பற்றாப்பற்றித் தேர்ந்தெடுக்கும் கதை கதைகளில் அலாதித் ஆசிரியர்கள் தலாசாசம், சேவதாசன் செல்லா ஆகியவற்றில் மொழி போத்தல் தலாசாசம்.
- பரிசுக்குரிய தேர்ந்தெடுக்கும் கதைகளில் தலாசாசம் கதைகளில் பிரதிபலிப்பதற்குத் தருதியை கதைகள் "அன்" பரிசுபாசம்மென்று. அப்படிப் பரிசுபாசம்மென்று ஒக்கலாது கதைக்கும் ரூ. 50 கதம் செல்லலாம் அளிக்கப்படும்.
- பரிசு பெறுத, பிரதிபலிப்பதா கதைகளைத் திரைப்படம் கதம்பலாசாசம் அடையுத்தல் பிரதிபலிப்பதே மேற்படி தலாசாசம் தலாசாசம் அனுப்பவேண்டும். திருப்பி அனுப்புவதாடு உத்தரவாதம் செல்ல முடியாது.
- இந்தப் போட்டி எப்போதாவது ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்கள் "நாட்டின்தான் உட்கம்" ஆசிரியர் ஸ்ரீ சேவதாசன் கந்தி உறுதி திரைப்பட முடியாது.

“அதை ஏன் கேட்கிறேன்? நாட்டுப் பெண் சித்தப்பாதுக்குப் பேசுகிறாய் என்று ‘சித்தப்பாது’ என்று நினைக்கிறேன்!”

இவ்வாறு சொன்னவர் இந்த கருத்தை சரித்திரப்பகுப்பித்தொடராகவும் என்னும், இரண்டாவது கருத்தைக் குறித்து என் தராதனும் பன்னிருதீய் கருப்பைத் தவிர்ப்பதற்குத் தப்பிச் சொன்னும் எட்டாவது இரண்டு எந்த வகையில் உண்டாகிறது.

ஆலிபுத்: ஸ்தலத்திலும் தி. சதாநிவ ஸ்தலம், கஞ்சகம், இலங்கை. கீழை: ரு 1-8-0.

Professor R. Srinivasan
Bhartinagar, Sec 13

[illegible]

சான்றி, எம். ஜி. எட்டென்ஸ் பேரந்த உள்
பக்கணம் பெரிசுக்கணம் ஸ்ரீ ஸ்ரீவிதாச
நாட்டிய குறுதிசெய்க்கைப் பாராட்டி வருதி
யுள்ளதென. ஈர். எ. பி., குறுதிப் பிராவுக்
கணம் உத்தர்த் செய்திசெய்க்கை அட்கி
செய்க்கெண்டா.

ஸ்ரீ ஸ்ரீவிநாயகாய நம: என்ற சிறந்த
தர்மபுரம் கல்வெட்டு சந்தேகத்திற்கு
அவர் செய்தவர் தொண்டும் யாருமும்
அறியாதே. சாத்திரம் அவர் மீது சிறந்த
சான்றிதிகளாகும் இவற்றையாவர். எனவே
செய்ததையாவும் அவர் சிறந்த கிப்பாவர்
சம்பந்த இவ்வாறில் வெவ்வேறு யிருக்கும்
மீது படவன் குறையும் மற்ற கிவ்வாறில்
குறையும் அறிந்த யறிந்திருக்கும்.

Abstract

இதன் போன்ற எதிர்ப்பு எழுப்புவதில் எழுப்பப்பட்ட பணியைப் பற்றித் தகவல் இல்லை.

சுருதி: தென்மேற்குப் பக்கம்.
தெருக்கி: சந்திரன், உயர்ந்த பக்கம்.
தெருக்கி: தென்மேற்குப் பக்கம். கிழக்கு: 1-0-0.

வாழ்க்கையையும் மனோரத்தையும்

சேனா உவர்த்தனன் பித்திரன். அவன் போல் மனத்த உவர்த்தனன் மனத்தும், அதுமையாக வாழ்க்கையும். ஆகவே மனிதனின் மன இயல்புகளை மேல் உவர்த்தனன் ஒரு சான்றியமாகப் பரிந்து கொள்ளச் செய்து கொடுத்திருக்கிறான். அங் காரவர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இந்த நூல்.

Refuel: *quatre réservoirs.*

காத்தும் பேசியவர்

விஜயலட்சுமி பன்சுகாதையர்

இந்த இரண்டு புத்தகங்களும் பங்களி
தெய்வங்களது ஸ்வரூபம் என்பதில் எவ்வளவு வாய்ப்பு
தருகின்றனவோ அப்போது பெரிய அளவுக்கு வாய்ப்பு
கொடுக்கப்படுகின்றன.

ஆயிரம்: பங்குதர திரு வல்.
 இருபது: பங்குதரம். மேல் கண்ட
 பங்குதரம் பங்குதரம் பங்குதரம்:
 ஆயிரம்: பங்குதரம் பங்குதரம், பங்குதரம்
 பங்குதரம், பங்குதரம் 1. பங்குதரம்: பங்குதரம்
 பங்குதரம் 0-80.

ஆயிரம் பொய்

வி. எஸ். ஆர்.

"உனக்கு அரிசி வேணுமா?" பெருமான் மாட்டுக்காரனின் மேனம் 'கக்' என்று எடுத்தது. பெருமான் மாடு 'வேண்டாம்' என்பதற்கு அடையாளமாகத் தலைவை ஆட்டியது.

"பருத்திக்கொட்டை வேணுமா?"

உதும்!

"புண்ணுக்கு வேணுமா?"

உதும்!

"ஐயா விட்டுச் சொக்கப் வேணுமா?"

"ஆமாம்" என்று தலைவை பாட்டியது பெருமான் மாடு.

"ஐயாவுக்கும் கும்பிடு போட்டு வா!" மாடு மூங்கே சொல்லு விட்டுக்காரி அருகில் சீண்டது. கத்திதுழைக்கிறவர்கள் கைதட்டி ஆவாசித்தனர். விட்டுக்காரி கொண்டு வந்த போட்ட அரிசியைத் தோளிலிருந்த கையால் வாங்கிக் கொண்டு புறப்பட்டான் சிங்கண்ணம். சோழிகள் கைத்தட்டி கதத்த பட்டுத்தணி அவன் மாட்டின் உடம்பைப் பல இடங்களிலும் அவங்கித்துக் கொண்டிருந்தது. பல வரி அவர்களின் கீழேயும் தானிகள் மாட்டின் முதுகில் போடப்பட்டிருந்தன. அவன் தோளிலிருந்த கையால் அரிசி சிதற்த்திருந்தது. அவன் மனதில் கிழிந்த சிதற்த்திருந்தது. "காது! காது!" என்ற மாட்டை அட்டவே, மாடும் தன்னைக் குறித்த குடியை. அந்த சிங்கண்ணம் வேகி முடிந்த குடிசைக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தான். அவன் அறிவாமலே அவன் உதடுகள் ஒரு பாட்டை மூன்று மூன்றுதான்.

அதுவும் இரதல்சாம் பழைய கதை—பத்த வருஷங்களுக்கு முன் கடந்த சம்பவம். தினமும் அவனுக்குப் கப்பி கைவை அரிசியும் மாட்டின் குதறு சிதறல்த் தானியும் கிடைத்தது அப்பொழுது. இப்பொழுதே, சிங்கண்ணனுக்கு அறுபதற்கு மேல் வயதாகி விட்டது. முதுகையினால் உடலுள்ளித் கண்கள் பஞ்சுடைந்த. கழுத்து கட்டையையும் முடிய விட்டது. அவனே முதுகையடைந்த விட்டபோது, மாடு மட்டும் இளமையாக இருக்க முடியுமா? பழைய சிறைதப்பும் கதரிசிலும் மாட்டுக்கு இல்லை. மாடு தோத்தலாக இருந்த போதிலும், அதை அவங்கித்த வேளையில் அழைத்துக் கொண்டு போனது தானே சதாவது கிடைக்கும்?

சிங்கண்ணன் மூக்கி மூலகிக் கொண்டு மாட்டை அவங்கிப்பான். பட்டுத் தானியில் கைத்தட்டி கதக்கப் பட்டிருந்த சோழிகள் எல்லாம் உதிர்ந்து போயிருந்தன. அதை மறப்படியும் கைத்தட்டி கதக்கப் பட்டிருக்க உட அவனுக்கு முடியவில்லை. கையில் தூக் கொப்பதற்குக் கூட அவனுக்கு முடியாது. எப்படியோ மாட்டை அவங்கித்த விட்டு, "சாப்பா! என் கையு ஜோராக இருக்கிறது தெரியுமா?" என்று தட்டிக் கொடுப்பான். சாப்பாவிடம் எப்பொழுதும் கிழவனுக்கு உயிர்.

குடிசையை விட்டுக் கொஞ்ச தூரம் போனதும் மாடு கத மறத்ததுமே, "காது! காது!" என்று மாட்டை அட்டினான். மாடு தன்னடி கட்டை சொல்லும். சிங்கண்ணன் கேட்கும் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும் அறிவத்தற்கு மேல் அந்த மாடு இன்னொரு அறிவத்தையும் எடுத்ததுக் கொண்டிருந்தது. என் கண்களில் கைக்கோல், புல், இல்லாமல் தண்ணி இல்லாமல் எப்படி உயிர் வாழ்ந்தது என்பதுதான் அந்த அறிவும். சில காலமாக அந்த கைக் கொடிய தண்ணிப் பஞ்சமும் ஏற்பட்டிருந்தது.

அழகெம்போல் விட்டு வரையில் சிந்து "உனக்கு அரிசி வேணுமா?" என்றும் சிங்கண்ணன். அவன் முதிய, குரல் கடுங்கியது. மாடு அழகெம்போல், "வேண்டாம்" என்று தலைவை ஆட்டாமல், சிந்து கொண்டிருந்தது. முதுகையினால் அதன் புத்தியும் மந்திர்த்துப்போய் அழகெம்போல் சிப்பாகத் தலைவை ஆட்டுவதில்லை.

"ஐயோ! மாட்டுக்கும் அரிசி வேணுமா? அப்பா, சிங்கண்ணா! மழையில்லாமல் காதி தவிர்ந்தது. தேயுள் ஆயி சிவோ போய் உன் மாட்டுக்கு தேயுள் வரல் கி்கொன்" என்று விட்டுக்காரி கேலி செய்தாள்.

"உனக்குப் பருத்திக் கொட்டை வேணுமா?" "ட்டி ட்டி ட்டி" என்று மேனம் எடுத்தது. அந்த மேனம் ஒரு பக்கத்தில் கீழித்த போய் விட்டதால் பழைய சாதம் உட்கொண்டது.

"வேண்டாம்" என்பதற்கு அடையாளமாக மாடு தலைவை ஆட்டியது.

"உன் மாட்டுக்குக் கொல்லம் பருத்திக் கொட்டை பிடிக்குமா? அரிசியைப் பிடிக்கும்" என்று வரையில் சிந்து கட்டத்தி விருந்த ஒருவன் கூறிக் கிந்தான். கத்திது முனையுடன் கேலி செய்தனர்.

"ஐயா அகிரே போடுங்க!" என்று கேள்வியைச் சிவசண்முகம்.

"போடா வேலை வேலைக்கெட்டவனே!" என்று விட்டுக்காசா! அதட்டினார் உங்களை விடும்.

"கோஞ்சம் பழைய சோலையத் போடுங்க, ஐயா!"

"சாதம் வேணுமா, சாதம்? இந்த கருவறம் பழைய பெங்களூருக்குக்கெட்ட சோலையில் இரண்டு அயுக்க குளையட்டும், எட்டாயிரம் ரூபாய்க்குப் போடுகிறேன். போய் வா!"

அவசந்தான் என்ற பெயரின்? இரண்டு கருவறம் பழைய இந்த ஊரில் பஞ்சம் வந்துவிட்டதால் குடி தண்ணீருக்குக் கூட வழி இல்லாமல் ஐயங்களை தவிக்கிறார்கள். ஏதாவது பெருமான் மாட்டுக்காசுக்கு யார்தான் பிச்சை போடுவான்?

சொந்தத்துடன் மேலே வந்தான் சிவசண்முகம். அவன் கூட சோலை அபிஷேகம் போய் சோலை காரி வாங்கி வைத்துக் கொண்டான். இதில்தான். ஆனால் அதை வாய்க்காததற்குத்தான் அவன் விட்ட பணம் இல்லை. அவன் பார்த்து மனமில்லாமல் கொண்டு வந்த போலும் பிடி பசிகளை ஒன்று சேர்த்துக் கொண்டு வந்த போலித் தின்று காயம் தன்னி வந்தான். இவ்வகருவறம் பழைய மோசம் செய்து, எட்டு அயுக்க அகிரே. ஆறு அயுக்காகிவிட்டபிறகு, 'போடுமே மகாராஜாக்கள்' கூட 'இவ்வ' பெயர் வைக்கை விரித்த விட்டார்கள்.

*

இந்த விட்டியை எதிரிலும் அவன் அச்சே! ஆரம்பமாகிற்று.

"ஐயா விட்டு வேட்டித் துணி வேணுமா?" என்றான் சிவசண்முகம்.

"ஆராம்!" என்றது மாடு.

"போட்கேஜு, கொடுப்பங்க!"

மாடு மூக்கைச் சென்று விட்டுக்காசாகப் பெண்ணின் கையை வசிக்கிற கொடுத்தது.

"அப்பா! என் பிழைத் தாக்கணியை எடுத்து வைத்திருக்கேயே. அதை மாட்டுக் காசுக்கு கொடு!" என்ற குழந்தை உதிர்த்து.

"அழகாகிடுங்கு! அதைப் பாதிரைக் காசுடன் போடுவதற்காக வைத்திருக்கிறேன். உங்களுக்கு பன்னிக்கூடத்துக்கு டியன் கொண்டுபோக 'டியன் ஸெட்' வாங்க வேண்டுமென்றேயே" என்றான் அப்பா.

விட்டுக்காசு அப்பாள் சோபத்துடன் காசுக்கு வந்தது. "தண்ணீரில்லை, ஒன்று மில்லை. இனிமேல் காசுதே!" என்று கத்தினான்.

சிவசண்முகம் வேலைபுடன் பெருமூக்குத் தேறினான்.

"பாதிரை வாய்க்கியா, பாதிரைப் பழைய துணை, சரிவகளுக்குப் பாதிரை!" என்று கூறிக்கொண்டு வந்தான் பாதிரைக்காரன்.

"பாதிரைக்காசா!" என்று கூப்பிட்டான் விட்டுக்காசா.

தனக்குப் போட்டியாக வந்த பாதிரைக் காசைப் பார்த்துச் சிவசண்முகத்துக்கு ஆத்திரம் வந்தது. இந்தப் பாதிரைக்காசின் ஊரில் முனித்தது விரிவாகத்திட்தான், முனித்ததால் முனித்தார்களில் சிவசண்முகம் விட்டிருந்திருக்கிற முத்துப் புள்ளி வைத்து விட்டார்கள்.

தனக்கு வந்த சோபத்தில் மாட்டின் முதுகில் விரிந்த ஒரு அடி வைத்தான் சிவசண்முகம். ஆனால், அதற்குச் சத்தி விருந்தார்களாக, ஒட்டம் எடுப்பதற்கு? முதலாய், இன் அடித்தோம் என்று தோன்றிவிட்டது அதுதான். கண்ணில் நீர் விரி மாட்டின் முதுகைத் தடவித் கொடுத்தான்.

*

இந்த சிவசண்முகத்துக்குப் பெரும் சோதனை தோன்றி. கடுமையான ஆவியும் ஒரு விட்டியும் அதுதான் எதுவும் விடைக்கவில்லை. ஒன்றும் விடைக்காத கோபமும், பசி கண்களும், அவன் வாட்டத் துக்கம் தோன்றாமல். அடைக்கக் குடிசையை கொடுத்திருக்கிறேன். பசி போதுக்க குடிசையின் மாடு அலறியது? அவ்வது அவன் கிணையக்காக வகுப்பில் எதிரியா? குடிசைக்கு வந்ததும் மாட்டின் அவ்வை சத்தத்தை எடுத்துக் காசில் தூர்த்திவிட்டான். கீழே கையை விரித்துப் படுத்தான்.

தன் நிலைய கிடைத்துப் பார்த்ததும் அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. முன்பு அவன் இருந்த நிலை என்ன? இப்பொழுது படுக்கையில் என்ன? தனக்கும் வயதாகி, மாடும் மெழுகு தட்டி, சோஷலும் கடிது. பாதிரிகாரனும் வந்த விட்டான். அந்த ஊரில் குடிப்பதற்குக் கூடத் தண்ணீர் இல்லை. எதிர் காலத்தை எண்ணியதும் அவன் நெஞ்சு துறுக்குற்றது. இந்த மாதிரி நிலையில் எத்தனை எவ்வளவு காலம் தன்னை முடிவும்?

கடைசிக் காலத்தில் சோறு போட்டு அவனைக் காப்பாற்றக் கூடியவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள்? அவனது நெஞ்சிலே உறுதியை என்னு சொல்லக் கூடியவன் சிதம்பரத்திலிருந்த அவன் தங்கச்சியின் பகன் பரங்குளம். சில வருஷங்களுக்கு முன் பரங்குளம் அந்த ஊருக்கு வந்தபோது, தன்னுடன் வருடப்படி, மாமனையும் அழைத்தான். அப்பொழுது 'பிஸிஸென்' இயல்பு மோசனம் இல்லாததாலும், பிரித்த ஊரை விட்டுக் கிளம்ப இரட்டியின்மாத தாயும், மெய்யை அவன் போசனமையெற்றுக் கொண்டனிலும், இப்பொழுது, சிதம்பரத்துக்குக் கிளம்பிப் போய் விட வாயா? ஆனால் மாட்டை, அவன் அப்பா தரப்படுகிற என்ன செய்வது?

அப்பொழுது சரப்பன் 'அம்மா' என்று சத்தியது. அந்தச் சத்தம் அவன் அடிவயிற்றைக் கவையது. 'ஐயோ என்ன இவ்வாறு சரப்பன் விட்டுப் போகவே கூடாது. அப்படியே பட்டினியால் உயிர் போனால் போகட்டும்' என்று நினைத்தான். 'கான் என்ன முட்டான்! இரு

வரும் போக வேண்டுமானால் கையில் பத்து ரூபாய் வேண்டாமா? என்னென்னவோ மனக் கொட்டை கட்டினேனே!' என்று கிடைத்துச் சிரித்துக் கொண்டான்.

மறுபடியும் சரப்பன் சத்தம் சத்தம் கேட்டது. மூலகம் கொண்டு செல்லவாக எழுந்த வேளியே வந்தான். சற்றுத் தூரத்தில் இரண்டு பேர்கள் மாட்டைப் பிரித்து ஏதோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். என்ன கூட்கிறதென்பதை அறிய சற்று மூன்றே சென்றும் மெய்யை.

"பாத்து?" என்று கேட்டான் சிங்கண்ணன். அப்பொழுதுதான் எதிரில் நின்று நோம் விபயாரி சோணமுத்து என்பது தெரிந்தது. 'நிச்செய்தது அவனுக்கு.

"சிங்கண்ண கங்காரே! மாட்டுக்கோ வயதாய் போகக் கூடியும் தோதுமா சித்தமெது. ஏன் அதைக் கட்டிக் கொண்டு அழறிங்க? அதை இப்பொழுது வந்த வினைக்கு விற்றவிட்டால் உங்கள் கைபுறம் கொஞ்சம் பணம் இருக்குமல்லவா?"

"இந்த வர்த்தை சிங்கண்ணன் எதிர் பார்த்ததுதான். அவனுக்கு வந்த ஆநிலத்தில் உடம்பில் தைரியமிருந்தால் சோணமுத்துவையுமே அதையாக அதைத் திருப்பான். தன் கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு, 'சோணமுத்து! உங்க வேலைப் பாருங்க!' என்று சொல்லிவிட்டுத் திரும்பினான் சிங்கண்ணன்.

பணம் கிடைத்ததால் சிதம்பரத்துக்குப் போய்விடவும் என்று எண்ணம் அவன் மனதில் மின்னவில் போய் பளிச்சிட்டது.

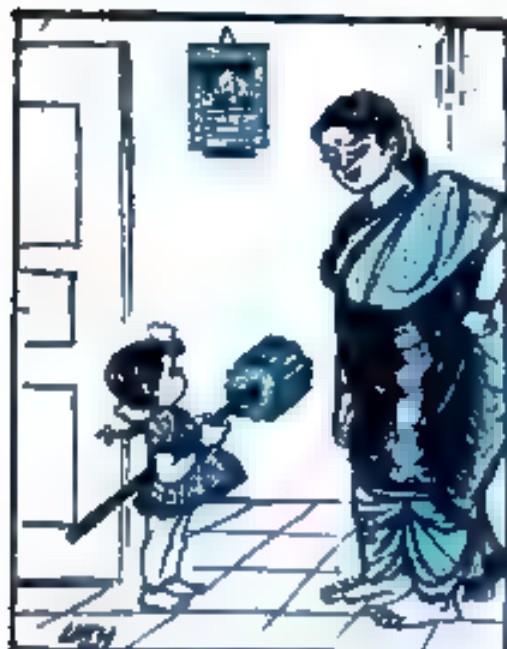
முதல் காரியம்!

உபாத்தியாயன்:— மணி, சந்திர சூர்ய மஹாசாரா சிம்மாசனம் என்னதும் முதல் காரியமாக என்ன செய்வார்? கொல், பார்த்தவரம்!

மணி:— சிம்மாசனத்தின் உட்கார்த்தார், காரி!

★

"அம்மா அடுத்த ஆத்திரை போய்
மத்து வாங்கிண்டு வந்துட்டேன்!"
"அடி, மமத்து!"

எனினும் உயிரினும் கேடுத்த சார்பின்
இந்த முடிவுக்கு உங்களை அவர்
தயாராக இல்லை.

10-ஆம் கால முடிவிலிருந்து
எழுந்து வந்த சிவன் அவர் சார்பின்
படுத்திருந்த சிவனைக் கண்டு திடுக்கி
டான். அதை அரைத்துப் பார்த்தான்.

"சார்பா! போய்விட்டாடா?" என்று
கேட்டுக் கண்ணீர் வடித்தான். உதயித்த
சிறு சொண்டிருந்த அவர் தொலைப்
பிடித்துக் குறுக்கினான். அவர் வந்த
மருதவன். "சொல்! இடஞ்சு சிறு
விட்டியை வளராத மாடுதானே! ஆ
வெண்டுகாதக் கவனிப்போம், வா!"
என்குள் அவன்.

"என் கையிலேயே புதைத்த விடு
கிறேன். மண்மேட்டி இரண்டை எடுத்த
வா!" என்று கூறிகுள் சிவன்.

"அதோ சலில் மேட்டில் ஒரு ஆழை
க் குழி தோண்டிப் புதைத்த விடுவோம்.
நொண்டித்து மாட்டுக்கு ஏதோ விஷச்
செடிவைக் கொடுத்துக் கொன்று விட்
டாடு என்று சிவக்கிறேன். குழி
தோண்டி ஆழைகளை இருக்க வேண்டும்.

அந்தப் பால் தோண்டி மாட்டை வெளியே
எடுக்க முயற்சித்தாலும் முயற்சிப்பான்"
என்று கூறி விட்டு மண் மேட்டிலுடன்
கடந்தான்.

சிவன் அவன் புது பால் பெற்று விட்ட
வகைப்பால் தோன்றினான். அவன் கடை
வைக் கண்டு மருதவனுக்கே ஆச்சரியம்
வந்து விட்டது. சலில் மேட்டை அடைந்
ததும், சிறுவன் 'ஓடு ஓடு' வென்று வேக
மாகப் பழியை மேட்டை ஆரம்பித்தான்.
கைப்பால் சார்போ இந்தி மேலும்
மேலும் ஆவனம் வந்தவகைப் போல்
தோண்டிக் கொண்டே இருந்தான்.

சிவன் அவனும் மருதவனும் இரண்டு
அடி, மூன்று அடி, சிறு அடி தோண்டி
விட்டனர். சலில் மேட்டிலும் வந்து விட்
டது. "அண்ணா! போதுமே பண்ணம்!"
என்குள் மருதவன்.

"கொஞ்சம் இரு!"

சிறிதே வேகம் அதன் பழியிலிருந்து
குரிகொண்ட துலம் இருவர் முகத்திலும்
அடிக்கவே அவர்கள் திடுக்கிட்டு சிறு
விட்டனர்.

"தண்ணி அண்ணா!" என்று கூறிகுள்
மருதவன்.

"ஆம், இந்த இடம் சார்பனுக்கு
உபயோகப் படாது. ஆனால் அருக்கு
உபயோகப்படுமே. தண்ணீர் இல்லாத
அருக்கு இந்தக் கொது செடைத்தது.
இன்னும் இந்த அரவி கட்டம் விட்டது.
சார்பன் இருந்தும் ஆவிரம் பொன், செத்
தும் ஆவிரம் பொன்!..." என்று கூறும்
போது கண்ணில் நீர் பெருகியது.

"அண்ணா! ஒழிப்பாய்விட்டாமணி
வக்காரை அழைத்து வருகிறேன். இக்
குரு குழி தோண்டி சார்ப்பின்..."
என்று கூறிவிட்டு ஓடினான்.

சிறு வேர்த்துக் கொண்டான் அரவி அந்த
இடத்தில் நின்று கூடிவிட்டது. "குடி
குடி" வென்று போய்விட அந்த துலத்தைச்
சார்பின் குறுக்கித்தான் அரவி.

"இந்த இடத்தில் குழாய் வைத்து
அர் முழுதும் ஈரப்பன் செய்துவிடலாம்"
என்குள் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்.

"இதற்கென்றான் காரணம் சிவன்
வந்தான். அதுகுறிப்பஞ்சாயத்து சார்
பாக இருந்து குழாய் கொடுக்கத் தீர்
மானித்து விட்டேன்" என்குள் அவர்.

"கட்டாயம் கொடுக்கவேண்டும்" என்று
எகோபித்துப் பரவ குரவ்கள் எழுந்தன.

"எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் சார்பா
தான். அவன் இருந்தும் ஆவிரம் பொன்,
போயும் ஆவிரம் பொன்" என்று சிவ
வெண்ணில் உதடுகள் முறு முறுத்தன.

புதிய

ரெக்ஸோனா சோப்!

★ புதிய குறைந்த விலை

★ புதிய சிறந்த வடிவம்

★ மலாச்சிதரும்
பரிமாணம்

ரெக்ஸோனா விஜய்
கேடல் கருமத்தை கத்தம்
செய்து மழமழப்பாக்குவ
துடன் அழகுபடுத்துகிறது.

கேடல் கருமத்தை சோப் ரெக்ஸோனா ஒன்றே

ஷேர் மார்க்கெட்

பணம் சம்பாதிப்பதற்கான நல்லத் திட்டம்

000

இந்தியன் அபர்ன், ஸ்டீல் கார்ப்பரேஷன் ஆப் பெங்கால் போன்ற பிரபல தொழில் கந்தாபாங்களை பங்குகளில் விலைகளில் ஏற்படும் நிபந்தனை ஏற்றுத் தாழ்வுகளினால், அவைகளை வாங்கி விற்பதன்மூலம் பணம் சம்பாதிப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் மீண்டும் ஏற்பட்டுள்ளது. இத்தகைய திட்டத்தினால், பங்குகளின் முழு மதிப்பின் குறைந்தபடி பெராளிட்டாக 25 சத வீதத்ததை முன்பணமாக முதலீடு செய்வதே போதுமானது. இதனால், பங்குகளின் மீது தொகுத்த வேண்டிய முழு தொகையையும் தொகுத்தபடி போன்றதாகவே கருதப்பட்டு, பங்குகளின் சொந்தக்காரராகவே எண்ணப் படுவர். உதாரணமாக ஒருவர் இந்தியன் அபர்ன் அண்டு ஸ்டீல் பங்குகளில் ரூ. 80 வீதம் 100 பங்குகளை, குறைந்தபடி பெராளிட்டாக 25 சதவீதம் தொகுத்தி அவைகளை வாங்கி, விற்கும்வரை கைத்திடுப்பதாக எண்ணிக்கொள் வேண்டும். மார்ச்சுடன் நிலவரம் உயர்ந்து, இப்பங்குகளின் விலை பங்கு ஒன்று ரூ. 500 - வீதம் அதிகமாகும், வாங்கியவருக்கு அவரது 100 பங்கு களுக்கும் ரூ. 50000 - வரையில் வட்டகும். இதில் அவர் எங்களுக்குச் சேரவேண்டிய மதிப்பையும் வட்டியும் கொடுத்தால் போதுமானது. மார்ச்சுடன் நிலவரம் திருப்திகரமாக இல்லாது, சீழை போகுமென்ற அறிகுறி தோன்றும்போது, வாங்குவதற்குரிய கையாடலுள்ள பங்குகளை முதல்வையாக கல்ல விலையில் விற்கு உங்களை வர மனமடவச் செய்வதை உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டலாம்.

மார்ச்சுடன் நிலவரங்களை எங்கு அறிவதும் இதர அபேக கம்பெனிகளின் பங்குகளை வாங்குவதன் மூலமும் விற்பதன் மூலமும் பணம் சம்பாதிக்கும் நல்ல சந்தர்ப்பங்களையும் உங்களுக்கு அளிக்கிறோம்.

000

பெங்கால் ஷேர் மலர்ஸ்

விண்ணடி கேட் லிமிடெட்

(கந்தாபேதம்: 1940)

இந்தியாவில் கட்டிட, கேட்கில் வித்தகம் கொடுவதும் கந்தாபேதத்தில் கீழ் பெரிய குளிக் கட்டிட கந்தாபேதம்

12, செனாய்க் கங்கோயர் - கங்கத்தா - 1

பூக் லாக்ஸ்

சாக்ஸெட்மலமிளக்கி

பஞ்சாபத்தில், மகாநிதிகல் உ. ஸ்ரீராமன் குடந்தையில் மத்திய மே வேலைப்போக்கு ஒரு தொழிலாளர் தீவிர மகாநிதிகல் அடிப்போடு அகத்துறையிலிருந்து ஆதாயம் தீவிர உத்தியோகம் உடனடியாகவே.

2. 2. 24 பரதீசிராமனிடமிருந்து உதாரணமாக என்னவென்று அறியக் கொடுத்தார்கள் என்பதற்குரிய விவரம் தெரியவில்லை.

* ஒரே இரவில் மலச் சிக்கலை
அறவே அகற்றுகிறது.

உறுப்பினர் : திருவள்ளூர் கோட்டை உட்கழகம், 98-ம், வாங்குபக்கா வீதி, எதிர்ப்பு.

தெரிந்த உலகில்

உங்களுக்கு ஏன் இது ஆகிய சந்தர்ப்பங்கள்

1. தீவிர சிவிராகம் நடத்தலாம்.
2. ஒளிவிரி, திருவிளக்கு, திருவிளக்குப்போல அழகான வளம்.
3. ஒரு வளம் தருகிறதே சிவிராகம் கொடுத்த அழகானதே தான்.

[illegible]

கனம் திரு. பி. தங்கவேலு : 259 - பத்திரிகைப் பிடிப்புத் தடுப்புக்கான சட்டம்
கார்ப்பரேட் கமிஷன், ராஜ்ய சட்டமன்றம், சென்னை ஆகியவற்றின் மூலம் கனம் திரு.
இந்தியாவின் விவரம் பற்றித் தகவல் கிடைக்கவில்லை. இதற்குத் தகவல் கிடைக்கவில்லை.

கோலாபரேஸ் என் புரோ. க்ஷன்ஸ்

[illegible]

தமிழ் பெரிய பெ. 47

□ □

351001 0.510

சுருதிப்பு : — “தூயிற்” (தனி) “நெடுநீர்” (நெருங்குக) ஆகிய மூன்று தார்பிற்து உரிமை எழுத்துகளால்

லீவர்ஜென்

எல்லா வகை வியாதிகளுக்கும்
சிறந்தது
A SPW PRODUCT

உங்கன்
டாக்டரி
டம்முதலிகபோ
சகை கேளுங்கள்

என்டர்ஜென் மார்மலா-நுகலி வெர்க்கஸ் லிட்,
கோல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்: என்டர்ஜென் பிரடக்ட்ஸ்
லிமிடெட், 79 A & B, செம்புதம் தெரு, மதகம்.

குறிவு காண்பதற்கு, கையது காண்பதற்கு:

**இரண்டாம் தரப்பட்ட தப்பழக்கம் காத்தல்
முழுதரத்தும் தப்பழக்கம் காத்தல்**

தற்போதுள்ள நிலைமைகளில் உலக சீர்திருத்தம் காணவாயில்லை என்பதற்கு
'பாவுடரின்' உதவியுடன் மட்டுமே இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை
'பாவுடரின்' மூலமாக உத்தரவு காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை
இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை
காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை காத்தல் முடியும்.

இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை
காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை காத்தல் முடியும்.

சுண்டி

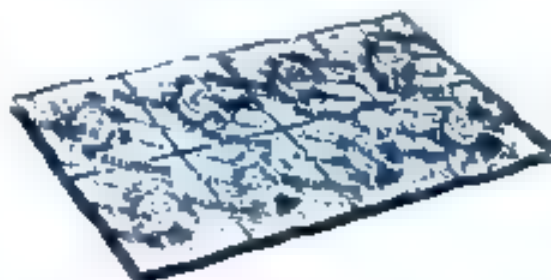
சுண்டி

இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை
காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை காத்தல் முடியும்.

பாவுடரின்

காத்தல் முடியும்

இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை
காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை காத்தல் முடியும்.

இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை
காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை காத்தல் முடியும்.

இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை
காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை காத்தல் முடியும்.

**இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை
காத்தல் முடியும். இரண்டாம் தரத்திலுள்ளவர்களை காத்தல் முடியும்.**

கஸ்கி

சங்கிரா-

ALKI ஆகஸ்ட் 27, 1950 4 அணு

நவ நாகரீக
வெண்கள் விரும்புவது

டி.எஸ்.ஆர்.
கோடுஸ்
ஹோர் ஆயில்

டி.எஸ்.ஆர். & கோ.
கும்பகோணம்.

கோடுஸ் தாந்தித்து கோடுஸ் எஜக்டு.
க. ராஜ். ஏ. ஜெ. என். என்.
10, ஸ்ரீராமபுரம் காலனி தெரு. கோடுஸ்-14
கோடுஸ், காலனி-14 அண்டு தாந்தித்து
கோடுஸ் எஜக்டு.
B. ராஜ். என். ராஜ். என்.
B45, காலனி-14 தெரு. கோடுஸ்-14
கோடுஸ், காலனி-14
கோடுஸ், காலனி-14 (க.ஆ.)

ஜாமல் பதித்த கடை கடிதாப்தர்

FOR 2 WEEKS ONLY

AT LESS THAN HALF PRICES

EACH GTD.
10 YEARS

**ALARM
TIMEPIECE**

605 மஞ்சள்

12/-

605 கர்ப்பம்

16/8

606 15 ஜாமல் கபாப்

24/- 38/-

606 15 .. கோடுகோடு

26/- 43/-

607 6 ஜாமல் கபாப்

20/- 29/8

607 6 .. கோடுகோடு

24/- 34/8

608 கபாப் கெம்

24/- 13/-

608 கபாப் கெம்

24/- 15/-

000

தபால் செலவு தனி. இரண்டாக
கூட்டர் செலவோருக்கு இவ்வகம்

PIONEER WATCH CO

9017 BOX NO 11428 CALCUTTA

"கல்கி" ஆசிரியர் எழுதிய இருபேரு நவீனங்கள்

சிவகாமியின் சபதம்

பரகப் பதிப்பு ரூ. 15-0-0

பார்த்திபன் கனவு

விலை ரூ. 6-8-0

தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரத்தின் மிகவும் சுவை கனத்தை
இயைகு நவீனங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன

சரித்திர எழுதிய விஜயா நவீன கதைகள்

விலை ரூ. 2-8-0

(தபாற் சேஷு பிரத்தியேகம்)

கொட்குமீடம்

"கல்கி" காரியாசிரியர், கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை

ஆர். ஜார்ஜ் எழுதியிருப்பது, ருக்கத்தையம், 3 நிமிஷங்கள் ஓரிகப்படுகின்றன

ஆர். ஜார்ஜ் எழுதியிருப்பது, ருக்கத்தையம், 3 நிமிஷங்கள் ஓரிகப்படுகின்றன

ஆர். ஜார்ஜ் எழுதியிருப்பது, ருக்கத்தையம், 3 நிமிஷங்கள் ஓரிகப்படுகின்றன

ஆர். ஜார்ஜ் எழுதியிருப்பது, ருக்கத்தையம், 3 நிமிஷங்கள் ஓரிகப்படுகின்றன

மென்டாகோ கதைகள்

மென்டாகோ (Mendaco) கதைகள் மென்டாகோ எழுதியிருப்பது, ருக்கத்தையம், 3 நிமிஷங்கள் ஓரிகப்படுகின்றன

மென்டாகோ கதைகள் மென்டாகோ எழுதியிருப்பது, ருக்கத்தையம், 3 நிமிஷங்கள் ஓரிகப்படுகின்றன

Mendaco

மென்டாகோ

மென்டாகோ (Mendaco) கதைகள் மென்டாகோ எழுதியிருப்பது, ருக்கத்தையம், 3 நிமிஷங்கள் ஓரிகப்படுகின்றன

● ஆர். ஜார்ஜ் ● மென்டாகோ ● மென்டாகோ கதைகள் மென்டாகோ எழுதியிருப்பது, ருக்கத்தையம், 3 நிமிஷங்கள் ஓரிகப்படுகின்றன

அழகுப்படுத்த கோலிக்குண்டுக் தங்கு விளையக்காதவை
போல் இருக்கின்றன. ஆனால் உண்மையில்

இந்த கைகள்
மறைந்திருக்கும் அபாயத்தை
வசிக்கின்றன
அழக்கிலிருக்கும் கன்னுக்குப்பலப்படாத கீழ்க்கில்
அபாயமிருக்கிறது.

லைப்பாயினால் அடிக்கடி கழுவுங்கள்
லைப்பாய் சோப்

அழக்கிலிருக்கும்

கிருமிகளிலிருந்து

உங்களைக்காப்பாற்றுகிறது!

